

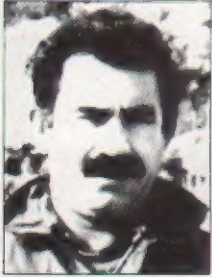
SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BÎ RÛMETTİR TİŞTEK NÎNE

Sayı 75 / Mart 1988 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yıldoşın '88 Newroz'u Üzerine Değerlendirmesi:

NEWROZLARDA PKK İLE YAŞAM DAHA UMUTLU VE GÜZELDİR

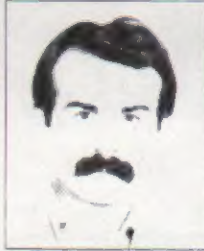
Yıldoşları
Yüçit Kürdistan Halkı!

Partimiz, görülmemiş koşullar altında düğmana amansız bir savaş açarak varlığını günümüzde kadar ulaştırmış ve bizi kendi öz tarihimize bizzat kendi ellerimizle yazdıracak bir aşamaya gelmiştir. Ve her şeyden önce, gerçekten muhtaç ol-

duğumuz insanlığımızı yeniden kazanmamızı sağladı ve bunu özgü vatan gerçeğimizde, onsı sıkı sıkıya bağ, onun üzerinde bugün en soylu bir savaşımı gerçekleştirecek, bunun için gerekirse her şeyimizi ortaya koyarak başatacak bir cesaretle ve fedakarlıkla bizi ulaştırmıştır. Biz şimdiye kadar Partimizi, her türlü zor günleri adım adım başarıyla geride bırakarak, insanlık tarihinin tanıdığı en barbar ve aynı zamanda da en insani gücüne karşı sürekli geliştirerek ve koruyarak getirdik. Bugün halkımızın huzuruna, daha büyük başarıları sağlayabilecek bir önderliğe ulaştırarak çıkardık.

Biz, en fazla muhtaç olduğumuz bu silahi bugün ortaya çıkarmış, ve halkımızın eline vermiş olduğumuz inanıyoruz. Parti silahi büyük bir silahtır. Kızı kazanılmıştır. Biz bu silahı tam onbeş yıl olduduralım ve onu çağımızda boyasına zarlak bir düğmana karşı her türlü koku altında savasmda ve savaspta da başarıyı mümkün kılmada

gerekli tüm özelliklere kavuşturarak halkımızın eline verdik. Geçmişte bırakılmış böyle bir silaha sahip olmayı, silah adı altında çürük sopalara bile yoktu. Sözümüz, özümüz çok zayıf idi. Ve gerçe-

ğimizi ifade etmekten çok uzaktık. Denilebilir ki tüm dünya halklarının doğru ve iyi istikametine ters, kendini yitirmiş, iradesi felç olmuş vatan mofhumundan uzaklaşmış bir vaziyettedir. Biz, vatanına ihanet etmenin bir bardak su içme kadar basite indirgenmiş ve soysuzlaşmanın yaşadığı böylece

Devamı 18. sayfada

PKK Zindan Direnişinde 8. Yıl Dalgası ve M. Emin YAVUZ'un Anısına

Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

Diyarbakır zindan direnişçileri, yeni bir dönem daha görkemli bir direnişle açmış bulunuyorlar. Tutarlı, sorumlu devrimciler, en zor koşullarda da yaşasa, zafer kazanmasını bilir. Bu, 8. yıl direnişinin

güçlü karşılamak, ona kendi yanı direnişçilerine yaradır bir katkıda bulunmak için bilkipli ve planlı bir şekilde geliştirilmiş ve boykilekte en zor koşulların devrimciğin neler e kadar olabileceğini ortaya ci-

ispatladığı temel hakikatlardan birisidir. Cezaevlerindeki yıldoşlar, belki de tarihin kaydettiği en amansız koşullarda, en uzun süreli bir direniş, önemli bir başarıya dönüşmüş bir noktaya getirmişlerdir. Bu, kendidignin ortaya çıkış veya başı haphisane koşullarını düzeltmek için geliştirilen bir direniş değildir. Tam tersine, sani hak savaşımızın önmündeki dönemini

karmışlardır. Bunu çok şanlı bir direniş olarak görmek gerekiyor. Çünkü bu direniş, koşullar ister lehte, isterse aleyhte olsun devrimci radenin nası bir mücadelede yurummesi gerektiğini bir kez daha, hem de en görkemli bir biçimde ortaya koymuştur. Ayrıca bu direniş, devrimci olmanın bu temel kıtasının en güçlü karşınıgı ver-

Devamı 8. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yıldoşın değerlendirilmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"O halde, bu sahte tiplerin etkisizleştirilmesi, militanlığın yoğunluğu, yerinde ve zamanında kullanılmasına bağlıdır. Eğer bunu yaparsak, tüm kötülükleri en azından çevremizde kuruturuz; yapmazsak kendimiz onların aleti oluruz. Eğer biz bunlardan nefret ediyorsak, Parti taktiklerini her koşul altında uygulayan adamları haline gelmekten başka çaremliz yoktur; ister yöneten ister yönetilen, ister alt ister üst, ister bölge ister genel, ister sekreter ister üye, ister savaşçı ister komutan, yani hangi sıfat ve konumda olursak olalım, hepimizin Parti taktiklerini böyle yürütme sorumluluğu vardır. Olumsuzlukları önleme ve olumluyu geliştirme görevi vardır."

YAZISI ORTA SAYFADA

'88 Newroz'u Direnen Halkımıza Kutlu Olsun

Yeni bir Newroz dönemine daha, büyüyen halk ordumuz, daha geniş kitleleri çabası altında toplama çabamız işi girdi. '88 Newroz eylemlerini her alanda güçlü atılmaları yaşanıyor. Bahara girişin müjdesi olan Newroz, halkımızın tarihinde bugün son derece önemli bir aşamaya da ifade ediyor. '88 yıl Newroz'u ulusal kurtuluş yolunda emin adımlarla ilerletmiş ve zaferle biraz daha yakınlaştığımız bir dönem adı oluyor.

Newroz halkımızın tarihinde olduğu kadar günümüzde de önemli koruyor ve devam ettiriyor. Bu yılki Newroz'un anlamı ise, daha farklı ve büyüktür. Böylesine büyük bir anlamla yüklü olan '88 yıl Newroz'una Kürdistan halkı PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde daha gelişmiş bir savaş işi kavuştu. Bu nedenle, bu Newroz'un anlamı daha farklıdır.

'88 yıl Newroz'u halkımızın tarihinde bir dönüm noktası olmakla

birlikte, aynı zamanda zaferle daha sağlamlaştırmış ve kararlı adımlarla yurudduğumuz bir dönemde de ifade etmektedir. Bunun anlamı nedir? Fasist Türk sömurgeçliğini büyük bir güçle hazırladığı, '88 yıl atılımını boğma çabalarının bosa çıktığı ve bir yıl daha halkımızın lehine kapalı-tımız anlamına gelmektedir.

Fasist Türk sömurgeçleri ve emfendileri gerek içte ve gerekse dışta '88 yıl atılımını boğmak için büyük bir güçle saldırıya geçmekte. Ordu komutanı yeniden düzenlemeye yetinmeyen sömurgeçler, siyasi-diplomatik alarında da birçok yeni manevraya girişmektedir. Siyasi-diplomatik faaliyetlerinin temelinde oturtulmuş ise, halkımızın mücadelesini başta Türkiye halkı olmak üzere dünya kamuoyundan tecrit etmektedir. Eğer bu amaçlara ulaşsada, daha sonra, "kurtuluş kamuyundan tecrit ol...". "kurtuluş savaşını askeri güçle ezmek isteyecektir. Kısaca burada bir...".

Devamı 2. sayfa

Direnış Şehitlerimiz Gelişmenin Gerçek Sahibidir

Herşey bizi, şehitleri gerçek yaşayan değerler haline getirmeye zorluyor. Şehitlerimiz hakkında anımları bir değerlendirmeye olarak, onların kesinleştirdiği değerleri derin bir kavrayış kadar, onun keskin bir uyarıma gücü haline getirmesini bildiğimizde, onlara ulaştığımız, onların temali emelleriyle söyleyebiliriz. Bu, özgürlük şehitlerimizden özgün yaşamlarına hangi zaman ve zeminde gerçekleri ortaya çıkardıklarını tasgit etmemize, onlarda da yetinmeden, onların olduğu gibi yaşamın kendisi haline nasıl getireceğimizi bilmemize yakındır. Bu, aynı zamanda bütün Parti faaliyetlerimizin en soylu bir özlenmesidir de.

PKK şehitlerinin herhangi bir hareketinden farklı, hem de birçok yünden farklı bir anlam içerdigini biliyoruz. Direniş şehitlerimiz, gelişmenin gerçek sahibidir.

İnsanlar çok çeşitli amaçlar doğrultusunda kızgın savaşlar içinde olurlar. Herkes bunlara değişik ölçülerde şehitlik mertebesi, yani yüceltme sıfatları yakıştırır. Bu hareketlerin snrl ve ulus temeli, ideolojik-politik gerekçeleri ve hangi aşamada gerçekleştirdikleri gözönüne alınarak, böylesi yüceltme sıfatları belirlenir. Hepsinde temel bir özellik olarak karşımıza çıkan husus, bunların davranış ciddiyetinin sembolü olmamaları. Amacıların ciddi ve güçlü olduğu, insanların en değerli varlıkların olan canlarını adanabilecek kadar bir öneme haiz olduklarını kanıtlıyor. Mertebeleri, o hareketin içinde gerçek sürecin amansız zorlukları, iniş ve çıkış dönemlerini başarıyla aşmak için göstermişler gerekten çabalarının büyüklüğü ve bu çabaların sergiledikleri merhalelerde gözlemlenmesi ile ortaya çıkıyor. Ve böylelikle mertebelenmesi söz konusu oluyor.

Devamı 4. sayfada

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

Hepinizi bu veya bu şekilde meşgul eden bir soruna değinmek istiyoruz. Aslında biz bu konuyu özel bir mesele olarak ele almayı düşünüyorduk. Ancak son gelişmeler karşısında konuyu bir açıklık getirmek, aile ilişkileri, salfarımızdaki kadın faaliyetine veya kadın gerçeğine karşı Parti tavrımızı ortaya koymak ve özgürlük anlayışımızın ne olduğunu ve bu konuda nasıl davranılması gerektiğini izah etmek kaçınılmaz bir hale geldi.

Kermiz Çikan bazı örneklere de görüldüğü gibi, bazı militanlarımız bu konuda hatırlar içerisine düştüler. Devrim döneminde bu ilişki sahasına nasıl yaklaşılmış ve bu konuda ilişkilerin hangi biçimlerde geliştirilmesi gerektiğini bilemediler. Bu militanlarımız yeni ilişki biçimini bulamadıkları gibi, eski tarz yaklaşım yürütmeleri de mümkün oluyor. Böylesi bir ortamda bu olumsuzluklarla birlikte

yaşamaları, bazen en tehlikeli fırsatları, tasfiyeciler çabalarına malzeme olabilecek kadar zararlı bir konuma gelebiliyorlar.

Bilindiği gibi Türk sömurgeçleri, toplumu bu alanda da kördürmek için insanların bu en zayıf yanını kullanmaya çalışıyor. Toplumun adeta üzerinde titredığı ve en önemli namus meselesi olarak kabul ettiği bu atını, kapitalist zihniyet iş adeta zehirliyor. Kadını bir matelya dönüştürüyor; bunu ise toplumu düğünleştirmekte alebidigine kullanıyor. Bu tehlike giderek bizim mücadelemizi de tehdit ediyor. Elbette ki bu durumla karşı, devrimin de söyleyecekleri vardır. Nasıl ki biz, görülmüşse boyutlardaki bir sömurgeçlere karşı, halkın ulusal kurtuluş hareketiyle, aynı zamanda cinler arasında da büyük eylemlerle de kaldırılması, bir cinin diğer bir cinin

Devamı 18. sayfada

PARTİ YAŞAMI- PARTİ MÜCADELESİ
Cezaiye Mektupları
12. sayfa
THKP-C/Cayan Sempatiyanları:
Bir Kez Daha Ulusal Sorun ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi Üzerine
21. sayfa

'88 NEWROZ'U DİRENEN HALKIMIZA KUTLU OLSUN

Baştarah 1. sayfa

masa bile, uzatmak bir sorun olarak uğraşmak isteyecek. Esas olarak da ulusal kurtuluş savaşımız kitle desteğinden koparmak istiyorlar. Sömürgeci Türk devleti '88 yılında bütün bu hedeflerine ulaşmak için yoğun çaba sarf ediyor.

Türk sömürgecileri bu amaçlarına ulaşmada ne kadar başarılı olacak? 4 yıllık savaş pratiğimiz çok açık olarak gösterdi ki, sömürgeci halimizin işyada kalkığını durduramazlar. Buna güçleri yetmeyeceği gibi, bu şahıslar karşısında ne olmaktadır da kendilerini kurtaramazlar. Kürdistan halkı, bu Newroz döneminde daha bilinci, örgütü ve savaşan olarak karşılıyor. Ulusal arası kamuoyuna halkımız sesini bugün duyulduğunu çok daha fazla olarak duyuyor, onlardan destek buluyor.

Geçmişte Kürdistan halkının içine sürüklediği zifiri karanlık ortamı parçalamış; Kürdistan halkı ile dünya halkları arasında yıkılmaz köprüler inşa etmiştir. Bunu yıkmaya hiçbir gerici, sömürgeci ve emperyalist devletin gücü yetmez. Halkımız '88 yılını da kazanmaktadır.

Bu anlamda, '88 yılı Newroz'u da bütün bir yıl, halkımız ile faşist sömürgeci arasında büyük bir mücadeleyi iç geçirecektir. Bu mücadelenin sonucu, savaşın kaderini de yakından etkileyecektir. Sömürgeci, bu gerçeğin bilincinde olacak ki, hazırlıklarını buna göre yapıyorlar. '88 yılını kendi lehlerine çevirmek için büyük bir çaba harcıyorlar. Bu hazırlıkları zaman zaman sömürgeci basının sayfalarına da yansıyor. '88 yılını bir dönüm noktası olduğunu yazıyorlar. Devletin bu konuda zamanında tedbir almasını açık takdirde, geç kalsaklarını belirtiyorlar. 22 Mart 1988 Tarihli Milliyet'de M. Ali Bîrîşîr Köşe'sinde şöyle yazıyor: "İşte böylesine önemli ve bir bakıma 'dönüm noktası' diye nitelendirilebilecek olaylara giriyoruz... Güvenlik önlemleriyle birlikte, 'Kürt Sorununun' bütün boyutlarını da arit ele alalım. PKK'yı sadece basit bir terör örgütü diye nitelenecek, sorunun başka yönlerine bakılmaması, uzun vadede

ARGK gerillaları bir eğitim anıdır...

ülkemize çok daha zarar getirir." M. Ali Bîrîşîr, Türk devletine ve Özel Yönetim Valisi Kozakçıoğlu'na kendince akıl veriyor, tehlikenin ciddiyetini dikkat çekiyor. Sorunun ciddi boyutlarda olduğunu bilmeden yok gibidir. Türk sömürgecileri, hangi yöntemle bapırvurusa vursunlar, Kürdistan'dan çekilip gitmek zorunda kalamazlar. Kürdistan'da başarıya gitmekle mümkün değildir. Halkımız ulusal kurtuluş savaşını, bugün yıkılmaz ve dönüşmez bir aşamaya geçirmiştir. Sömürgecilerin bütün hazırlıkları ve komploları boşa çıkmaya mahkumdur. '87 yılı içerisinde yaygın olarak yürütülen gerilla mücadelemizle ilgili savaşımız güçlü bir temele kavuşmuştur. Gerillanın Kürdistan'da tuttuğu ve daha da geliştirileceği kanıtlandı. Newroz'a birlikte halkımız, perile savaşını daha da ilerletecek ve kazanmalarını gözlüyoruz.

Bu inanç ve zafere duyulan büyük güvenle Newroz '88 ilke içinde ve dışında yaygın eşliklikle kutlandı. Bütün alanlarda, halkımız bir

Newroz'a daha kavuşmanın sevinçini yaşıyor.

Newroz isyan ateşi sönmüyor

Geleneksel Newroz ateşi, Kürdistan'ın en yüksek tepelerinde, dağların doruklarında bir kez daha isyan çağrısı olarak yandı. 20-21'e bağlayan gece, Kürdistan'ın her alanında ateşler yakıldı. Dağların doruklarında yanan ateşin yığılacağı eldiver, kurtuluş yolunun müjdesi oldu.

Bunun dışında çeşitli alanlarda Newroz vesilesi ile pankartlar asıldı, toplantılar yapıldı. Martın-Newroz'un da çok sayıda pankart asıldı, bir köy ilkokulu yakıldı. Ayrıca bazı devlet kurumlarında yangın çıkarıldı.

Sömürgeci Türk ordusunun aldığı bütün önlemlere rağmen, Newroz toplantı, gösteri, pankart açma, bildiri dağıtma, ateş yapma gibi eylemlerle kutlandı. Özel Yönetim Valisinin, yine sömürgeci ba-

şının "Newroz dolayısıyla yoğun önlem alındı" biçiminde duyurdukları bütün tedbirlere rağmen, kullamlara engel olunamadı.

Diyarbakır şehir merkezine "Yaşasın Newroz" ile "Yaşasın Kürt Ve Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganlarının yazıldığı pullamalar yapıldı. Büyük bir pençe kapalı sömürgeci birlikler, hemen aynı gecenin gündüzünde polis ve askerle yoğun tedbir aldı, pulları duvarlardan söktüler. Sömürgecilerin bu telaş ve korkusuna tank olan kitleler, düşman güçleri ile ateş ettiriler. Pullama eylemi kitleler üzerinde büyük bir etki bıraktı.

Diyarbakır'da Newroz dolayısıyla öğrenci-gencik arasında yaygın toplantılar düzenlendi. Sömürgeci bu gelişmelerden yararlanarak öğrencileri tutuklamaya başladı. 40 öğrenci gözaltına alındı, daha sonra 3'ü tutuklanmıştır.

Newroz kutlama eylemleri İstanbul'da da yapıldı. İstanbul'un birçok semtinde ateşler yakıldı, bildiri dağıtıldı. Ayrıca Taksim-Tarlabasında bir dozer yakıldı. İstanbul-İncirli'de bir bankaya atılan molotof tokteyli sonucu, bankada yangın çıktı. Her iki eylemde de maddi zararın büyük olduğu bildirilmektedir.

28 Mart akşamı, Erzurum'da Fındık bucağında gerçekleştirilen ilk ayrı eylemde 9 köy korucusu cezalandırıldı. Yağırköy'de 5, Kartaltepe köyünde ise 4 köy korucusu ölümüne cezalandırıldı. Bu eylemler hem Newroz'u karıştırmak ve hem de değeri komünarlarımızdan Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşına saygı gösterilmektedir. Eylemlerin, Agit yoldaşın büyük bir kahramanlık göstererek şehadete ulaştığı Erzurum'da gerçekleştirilmesi daha da anlamlıdır.

Midyat ve Gercüş'te gerçekleştirilen ilk ayrı eylemde iki MIT elemanı öldürüldü. Köylere öğretmen kılığında sokulan MIT elemanları açgözlük ve halkın onay ile idam edilmiştir.

12 Mart tarihinde Gercüş'ten Aydıncı köyü ilkokulu öğretmen Hüseyin Aydemir, 25 Mart tarihinde ise Midyat Başgözü ilkokulu öğretmeni Muhammet Yıldız işledikleri suçların karşılığı olarak, ölüme cezalandırıldı.

Ayrıca köy ilkokullarında da bir Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak komplo yapılarak vuran Alman polisinin bu tutumunu yürüyüşte açığa vurma savaşında, yürüyüş terip komitesi yerinde bir tutumla oynamak istenen oyunu boşa çıkardı.

Çeşitli eylemler biçiminde de-

Yurtdışında Newroz geniş kitle toplantıları ile kutlanıyor

Yurtdışında bulunan Kürdistanlı emekçiler, birçok alanda düzenledikleri toplantı, gece ve gösterilerle Newroz kutlamalarını sürdürüyorlar. Newroz şenliklerine binlerce Kürdistanlı emekçi katıldı.

Kürdistan'ın diğer parçalarında, Ortadoğu'nun bazı ülkelerinde ve Avrupa'da Newroz bu yıl daha büyük bir coşku ile kutlanıyor. Almanya, Belçika ve Avusturya'da yapılan gecelere binlerce Kürdistanlı emekçi katıldı. Newroz'un anlamı ve bugünkü kütlanın biçimini izah eden siyasal konuşmaların yanı sıra, kültürel gösterilerle de tamamlanan geceler, bağımsızlık ve özgürlük istemlerinin bir kez daha dile geldiği bir zemini oluşturuyor.

Almanya'da Newroz kutlamalarına karp, Alman polisinin yönettiği saldırılara rağmen, kitleler büyük bir karıştırmaya, bağımsızlık ve özgürlük istemlerinin dile geldiği Newroz gecelerine katılmaktadırlar. Simdiye kadar yapılan, Berlin, Nürnberg, Saarbrücken, Köln, Frankfurt ve Dussburg gecelerine 10 bin aşkın yurtsever emekçi katıldı. Bu katılmı bile, yurtsever Kürdistanlı ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmadıkları kararlılıklarını göstermektedir.

Alman polisi, gecelere katılmı engellemek için ev baskınlarından tutulmuş da, gece salonlarını iptal etmeye kadar birçok yöntem başvurdu. Bu amaçla, Nürnberg'de düzenlenen provokasyon tutmadı ve kitleler geceyi yapıp yapıp kararlı olduklarını açık bir şekilde ifade ederek, polisin cabalarını antı-sıdığını ortaya koydular. Mahkemede çıkartılan bir kararlar da polisin oyununu tümen bozdular.

Yurtsever Kürdistanlıların halen birçok kentte ve Avrupa'nın diğer ülkelerinde Newroz kutlama toplantıları ve gecelerini düzenlemeye devam ediyorlar. Nisan sonlarına kadar devam edecek olan, bütün bu kutlama şenliklerine binlerce yurtsever emekçinin katılması bekleniyor.

ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARINA KARŞI PROTESTO HAREKETİ GENİŞLİYOR

Alman Devletinin Şubat ayı başlarında, ulusal kurtuluş hareketinin sempatisini karşı başlattığı saldırı ve tutuklamalara karşı protesto hareketi genişleyerek, devam ediyor. Kürdistanlı emekçilerin ve Alman ileri-demokratların katıldığı protesto hareketi birçok şehirde ve Avrupa ülkesinde legal, gösteri, açık grev ve yürüyüşler biçiminde devam etmektedir. Bütün bu hareketlerle Alman Devletinin tutumunu protesto edilmektedir.

Simdiye kadar tutuklanan yurtseverlerin sayısı 13'e çıktı. Hiçbir gerekçe gösterilmeden ve asla bazı iddialara dayanarak gözaltına alınan yurtsever politikacıların birçok yasal hakları da sınırlandırılmış durumda. Alman polisinin bu tutumunu daha birçok yurtsever üzerinde de sürdürmesi bekleniyor. Faşist Türk Devleti ile içine sıkıştırdığı ilişkilerin de bir sonucu olarak, bu tutumunu devam ettiriyor. Nitekim, 27 Mart tarihinde Almanya'dan ayrılan Türk işçileri Bakani Kalemli "Almanya'nın bu tutumunu sürdürüceğine emin olduğumuzu ifade ettik" diyerek, aradaki ıslahatın çok açık bir şekilde ortaya koydu. İbretinin bu

şekilde sürdürüleceği konusunda ortak anlaşmaya vardıkları görülmektedir. Bu nedenle, TC'den aldığı bilgiler çerçevesinde Alman polisinin saldırıların devam ettireceği görülmektedir.

Alman Devletinin bütün bu saldırılarına karşı Kürdistanlı yurtseverler daha geniş bir kampanya başlatarak karşı koymaktadırlar. Hiçbir şekilde yıldırmıyacaklarını ve kararlılıklarını ortaya koyuyorlar. Almanya'nın çeşitli kentlerinde düzenlenen legal, gösteri ve toplantılar, yurtsever emekçilerin kararlılığını açık bir şekilde göstermektedir.

12.38 tarihinde İngiltere, Fransa, Hollanda ve Danimarka sınırlarından Almanya'ya yürüyen Kürdistanlı emekçiler, Alman Devletinin tutumunu protesto ederek, saldırılarını durdurulmasını istedikler.

Bonn'da uzun bir süreden beri devam eden açık grevi eylemi belli bir süreden bu yana sözless açık grevi ve ölüm orucu biçiminde devam etmektedir. Ayrıca Strasbourg vd. bazı şehirlerde de, bu eylemle dayanışma amacı ile açık grevi yapıldı.

19 Mart'ta Bonn'da düzenlenen protesto miting ve yürüyüşüne

ise 5 bin dolayında yurtsever Kürdistanlı, Alman ileri ve demokratik Türkiye ileri güçleri katıldı. Yürüyüş eyleminde bir kez daha uygulamalar protesto edildi.

Polisin, yürüyüşe yönelik olarak gerçekleştirilmekte olduğu provokasyon da boşa çıktı. Baştan

ber Kürdistanlı yurtseverlere yönelik olarak komplo yapılarak vuran Alman polisinin bu tutumunu yürüyüşte açığa vurma savaşında, yürüyüş terip komitesi yerinde bir tutumla oynamak istenen oyunu boşa çıkardı.

Çeşitli eylemler biçiminde de-

Adana Cezaevinde Açlık Grevi

10 Mart 1988 tarihinde itibaren, Adana cezaevinde, cezaevi koşullarının düzeltilmesi ve işkence uygulamalarına son verilmesi için başlatılan açlık grevi devam ediyor.

Başlangıçta 10 tutuklunun katıldığı açlık grevine katılanların sayısı 20'ye yükseldi. İsteklerin kabul edilmemesi halinde, açlık grevine katılmak sayının daha da artacağı bildirilmektedir.

PKK'lı savaş esirlerinin önderliğinde başlatılan bu açlık grevi yerini devrimci, istekleri kabul edilene kadar sürdüren kararlı olduklarını açıkladılar. Adana ve diğer cezaevlerinde yaygınlaşan

eytamlar cezaevlerinin direnişin güçlü bir kaleisi olarak varlığını devam ettirdiğini çok açık bir şekilde göstermektedir.

Son olarak, Adana cezaevinde de eklendiği direniş dalgaı her geçen gün büyümekte ve yeni zaferler kazanmaktadır. Zafer, direnen ve bunu süreklilikten ibaret. Cezaevi direnişleri ise, bunun en somut bir kanıtıdır.

Ayrıca aldığımız bilgilere göre 29 Mart tarihinde Çanakkale cezaevinde de 17 devrimci tutuklu açlık grevine başlamıştır. Devrimci üyelerinde uygulanan işkence uygulamaları ile insan haklarını çiğneyen tutumları protesto ediyorlar.

Adana zindan direnişinin temellerini atan PKK'lı savaş esirleri...

Diyarbakır Cezaevinde Sürgünler Başlatıldı

Türk sömürgeciliğinin büyük bir ekması üzerine sürüklenen ve bu rejime Türk geçmişi resmi düzeyde tıratıttı. Diyarbakır direnişinin elde ettiği kazanımları engellemek için sürgün etme politikasını "cezaevlerini ağırlaştırma" adı altında gündeme koydular.

Diyarbakır cezaevinde birçok savaş esirini diğer cezaevlerine, Urfa, Antep, Eskişehir gibi cezaevlerine sürgün ettir. Sürgün edilenler arasında ağırlıklı bölümünü 35. koğuş direnişçileri oluşturuyor.

Böylece direniş hareketini zayıflatmaya ve gücünü düşürmeye çalışıyorlar. Az sayıda çeşitli cezaevlerine dağıtılmış olan savaş esirlerinin üzerinde yeni kompolar uygulamak istiyorlar.

Sımdaki kadar olduğu gibi bundan sonra da sömürgeciler boşa olta atacaklardır. Büyük bir abide gibi yükselen **Diyarbakır Direniş Geleneğini** zayıflatmak asla mümkün olmaz. Her saldırı, bu atışı daha da harlaştıracak, bir perpa olacaktır.

Faşist Saddam, Halepçe'de 5 Bin Kürdü Katletti

İran-Irak savaşının en yoğun bir şekilde devam ettiği bölgelerin başında, kuşkusuz Doğu ve Güney Kürdistan toprakları gelmektedir. Bu savaşta Kürdistan halkı büyük bir zarar görmektedir. İran ve Irak'ın yürüttüğü savaşta, on binlerce Kürt yaşamını yitirdi.

Irak Saddam rejimi son günlerde Kürt halkına karşı yönelttiği saldırılarına ağırlık vermeye başladı. Peşmeger kamplarına ve köylerine karşı yönelttiği saldırıların boyutu daha da genişletti. Havadan ve karadan yürüttüğü saldırı ile binlerce Kürdü öldürdü ve yaraladı. Kimyasal bomba, zehir ve ullaş, rarası kurallarla kullanılmış olan silahları kullanarak Irak Saddam rejimi, Güney Kürdistan'da vahşi katliamlar gerçekleştirdi.

Geçtiğimiz günlerde, üskis Semdini yakınında enir üzünlerindeki bir kaç köy bombalandı, bundan önce Merivan (Doğu Kürdistan) yakınındaki üç köy de bombalandı. Bu bombaların kimyasal gazla dolu olduğu ve bu zehirli gazdan çok sayıda insanın öldüğü bildirildi.

Faşist Saddam rejimi en büyük

vahşetini ve katliamları Halepçe ve Herman kentlerinde yaptı. Bilindiği gibi, bu şehirler İran birlikleri geçtiğimiz günlerde düzenlediği bir saldırı ile Irak birliklerinin eline aldı. Güney Kürdistan'ın şehirleri olan Halepçe ve Herman'ı karşı Irak ordusu birikimli kimyasal bomba kullandı. Sıyanır ve sinir gazının kulanıldığı bombalamalarda 5 bin Kürt katledildi. 5 binin de ağır yaralandığı bildiriliyor. Ancak bazı kaynaklar ölü ve yaralı sayısını daha fazla olduğunu söylüyorlar.

Batık gazetecilerin resimlediği ve görüntülediği bu katliam bütün dünyada büyük bir tepki uyandırdı. BM tarafından kullanılan yasaklanan olan kimyasal gazların kulanılması, ullaşların savaş kuralları'nın taşıdığı Irak rejimi tarafından aşkça öngörülmemiştir.

Faşist Saddam rejiminin haklarını karşı getirdiği bu vahşiyane katliamlar kınıyor ve bütün insanlığı bu vahşete karşı duyurmaye çağırıyoruz. Yine bu kimyasal bombaların yapımına tekniği olanaklar sunan Alman Devletini de Kürt halkına karşı katliamı bu tutumdan dolayı kınıyor ve protesto ediyoruz.

Sömürgeci Mahkemenin 76 Yıl Cezasına Sakine CANSIZ'ın Cevabı: "BENİ ANCAK PKK'NIN KURDUĞU MAHKEME YARGILAYABİLİR"

Geçtiğimiz günlerde sonuçlanan bir dava ile birlikte, toplam 76 yıl hapis cezasına çarptırılan Sakine Cansız, Elazığ-PPK grubu davasındaki yargılanmasına ilişkin olarak Askeri Yargıtaya 70 saatlik bir savunma metni verdi.

Sakine Cansız verdiği savunma metninde 8 yıldır, cezaevinde uygulanan işkence ve katliamlara genişçe değinerek, bu direnişlerde şehit düşen Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUS ve diğer yoldaşlardan bahsetti. Milliyet yazsın: 18 Mart 1968 tarihli nüshasında savunmanın yayımlanan bölümlerini olduğu gibi aktarıyor: "Yüzbaşı Esat Ötley Yıldırım, 'Radikal olarak işkence yapmaktan zevk alıyorum', kadın çıldığı benim için en güzel müzikti' diyerek, kadın özelliğimizi yansıtan, saçlarımızı tıpkı erkek arkadaşlarımızın gibi kestiriyor. Karşı çıkınca da falezakaya yatırıyordu. 14 yaşındaki bir kız çocuğu durumu mektupla ailesine bildirmeye yetenince, aynı mektup Yüzbaşı Yıldırım tarafından bu kız çocuğuna verildi. Kadın olusumuzdan dolayı, belli özellikler taşıyan ve hayati önemi olan çeşitli rahatsızlıklarımız söz konusuydu. Soruşturma deneminden bugüne kadar tecavüz, cop sokma, elektrik akımı vermek, copla cinsel organa vurma gibi vücudumuzun diğer yerlerine inen derbaler sonucu aşırı kenamalar, mikrobik hastalıklar ve ruhi çöküntüler içinde manevi yalnızlığa terk edilirdi..."

Sakine Cansız savunmasının en son bölümünde ise sömürgeci mahkemenin kendisini yargılayamayacağı ve yargılayabileceği tek

güçün PKK olduğunu belirtiyor. Bu konuda Sakine Cansız şöyle diyor: "Beni ancak PKK'nın kurduğu mahkeme yargılayabilir."

"Biz Suçlu Olduğumuzdan Değil, Düşüncelerimizden Dolayı İçerderiz"

Yeni Çözüm dergisini aldım. Beraberinde iki de kitap göndermişlerdi. Ziyaret haftada bir kez ve 30 dakika yapıyor. Bayramlarda ise ziyaretler açık yapıyor. Yeni yıl vesilesiyle de açık görüş yaptık.

Çayımız ancak termosla alabiliyoruz. Ve melamin bardaklarla içeriyor. Gerçi bizim Hozat'ın çayı gibi değil ama, içeriyor işte. Zaten bu radyasyon hikayesi çıktı çıkalı cezaevinin çok büyük bir kısmı çayı da bıraktı ya. Gel gör ki ben ve Teslim'in bunu bırakacağı da yok. Su anda saat gecenin 23.00'u, ve bardağımda çayım, bir elimde sigaram benim mektubumu yazıyorum. Arada sırada TV'ye kulak veriyorum, gazetelere göz geçiriyorum, sohbetlere katılıyorum. Tabii yeniden mektubun başına geçip yazmaya devam ediyorum. Günümüzün büyük bir bölümünü okuduğumuz kitap, dergi ve günlük gazeteler alıyor.

Siz demisiniz de, ne yazık ki uğramıyoruz ben. Tabii uğramalarımız da var. Sordukça göre meraklı olan karşı. Şiire uğramak estetik gibi güzel bir şey. Ancak, yazılan şiirler gerçekçi olmalıyorsa bir anlam ifade eder. Toplumun gerçekliği yansıtmıyor, toplumun duygu ve düşüncelerini beslemeyen, çıkarlarını hizmet almayan, dahası bilincinleri geliştirme girişimlerini kısıtlar. Harbize de yoktur. Toplumun dışında yaşayarak, onlardan soyutlanarak yaşamak kesmek, sadece kendisini aldatmak olur. Bugün cezaevlerinde de çok şey yazıldı-çizildi. Ama kabul etmem gerek, her yazılan, gerçek yaşamı dile getirmiyor. Çoğu insan ve onunlu yaşamın dışında kalıp sözde yaşamı dile getirmiş, ya da yalan, yalın, subjektif düşüncelerini ortaya koymuştur. Oysa cezaevlerindeki gerçek yaşam, ancak onurlu yaşam içinde yer alanların kalemiyle yazılmalıdır. Gerçekleri terszük etmeye kalkınlar

ne kadar uğraşırlarsa uğraşırlar, kendi kendilerini ancak tatmin edebilirler. En zor koşullarda arkasına bakmadan ortadan toz olmaları, bugün sayılarla dolu yazılar yazıp, hiçbir şey olmaması gibi utanmadan akan kesiyorlar. Ne-feslerini yurı dışında atan bu bayramlar, şimdiki 'ülkeye demokrasi' gibi safasızlarla bavufların toplayıp dommak için mesele beklemektir. Hatta bir süre önce ülkeye giriş yapanlar da oldu. Ama gördük ki, meşer gibi de söylenildiği gibi değildir. Oysa ne büyük hayallerle gelmislerdi. Önde gelenlerin durumunu inçacı olmadıkları gören gurbetkili göçmenler, gerisin gerisi bavuflarını boğaltmaya başladılar. Yeni bir umut ışığı bekleyeceklerdi. Dışarda nasıl bu gibi olumsuzluklar yaşıyorlarsa, bulundukları mekânlarla da yaşanacakları. Yaşandı da.

İste şevdi kardeşim! Dışarda nasıl ki, zor koşullarda annelerine bile "allahımarladık" demeden kâğıtlara karışanlar eskik oluyorsa, içerde de bunun değişik biçimlerde gündeme gelmesini görüyoruz. Geç kardeşinde boyun eğen zavallılar olduğu gibi, insanlık onurundan en ufak bir taviz bile verilmeyen, gelecek kuşaklara örnek devranlarıyla simlenirken söz etmedikleri düşünceler için hayati kısıtlı yaşamıyla mükâlatıyor, onurlarını dirmeyen, siyasi kimliklerini en zor dönemlerde bile korumasını bilen, anı açık, başı dik dostlarımız da var.

Cok şey yazıldı, ama ne yazık ki! Önemli olan neyin yazıldığı ve kimlerin yazdığıdır. Yukarıda da bahsettiğim gibi, onurlu bir yaşam sürdürmeye de onurlu yaşam üzerine çok şey yazılmalı da oldu. Ama bu insanları gerçekleri tam olarak ağırtabilir mi? Tabii ki hayır! Sömürgeci cinazı 22. sayfa

DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ GELİŞMENİN GERÇEK SAHİBİDİR

Baştaraf 1. sayfa

Tarihe baktığımızda, bütün soy-
lu dinlerin, inançların, yine insana
özgü önemli tüm kıyakların öncülerini
kahramanlara adanmış büyük kişiler
gibi, ilk kendini feda edenleri de
büyük şehitlerdir. Ve zaten böyle
önemli bütün kıyaklar, kahramanlar
bir yörüye ve bunun da en önde
yürüyenerinin kanı pahası olma-
dan zafere erişmiyor. Önemli bütün
yürüyüşler, çıkışlar, gerçekleştire-
bildikleri amaca bağlı olarak kendi
kişiliklerini öne çıkarıyor. Bunlar,
ilk cesareti, ilk büyük fedakarlığı
gösteren ve böylelikle de daha
sonraki yığınların hareketini mümkün
kılan kıyaklardır. İşte anıtları
burada temamlar. Bütün gelişme-
leri koştularında olduğu gibi, önde
ister şehitler, ister onları kıyakla-
rında temal eden kişilikler ve giderek
daha da yoğunlaşan sürdürenler
hep yad edilir, yüceltilir, anılır
kutsallaştırılır. Tabii, anılara bağlı
kalındıkça amacın tam gerçekleştiril-
mesi sağlanır. Amacın gerçekleştiril-
tiliridir olanda, eğer son derece ben-
celi kıyaklara bırakılmış ise, burada
kesinlikle yüce amaçlardan kaçınılı-
yor demektir. Korku iliklerini ka-
dar anımsı ve öngörü denilen bir
durum söz konusu değilse, yine öyle-
dir. Yine karanki, umutsuz ortam
yaratıcı çıkış, büyük aydınlatıcı hare-
ketine, cesarete, fedakarlığa ihtiyaç
gösteriliyorsa, işte böylelerine
koşulları için çıkışın ve bunun ilk
öncülerinin şehitlerinin mertesi-
besini belirlediği gibi, gerçekleştiren
devrimin de büyüklüğü ortaya
koyar. Çok çeşitli toplumlarda ve
tarihi dönemlerde yaşanan böyle-
sine gelişmeler devrimler adı verilir.
İster ülke toplumsal ve siyasal niteli-
kte olsun, isterse onları daha
dar, küçük ölçeklerde bilimsel, tek-
nik, kültürel devrimler denir. Bu
harp böyledir. İnsanlar, insanlık
bunları, ancak böylelikle öncüler
ile yer ve zamanı geldiğinde ilerle-
me imkânına kavuşur. Bu öyle bir
durumdur ki daha sonra yüceltil-
yor, kutsallaştırılıyor. Aslında o-

bu tip yüceltilmiş kişilerin önemli
rollerinden ötürü anlaşılır nedeni-
leri vardır.

Demek ki, abartmak kadar, böyle-
leri bir rolün yansıması da doğru
değildir. Böylelerine zor durumda
olan insan toplumlarında, onun
toplumsal gelişim evrelerinde, böyle-
le kişiliklerin bir ihtiyaç olarak be-
lirmesi ve şartlar birtleştiğinde orta-
ya çıkması anlaşılabilir, gereklidir.
Böylece öncüler en çok cesaret, en
büyük fedakarlık ve yine öngörü
kesinliği istediğinde hep öne atılır.
Bu öne atılmalarında bazıları er-
tir. Bu öne atılmaları büyük ölçüde
kader büyütürler ve tarihe de bu
temelde damgasını vururlar, gerçek
yaşayan değerler haline gelirler.
Burada aynı kişilerin farklılığı varlığı
yasa yokluğu söz konusu değildir.
Burada büyük amaçlar, har toplu-
luğun açıpından kesin yücelmek, kur-
tulum ve özgürleşme için ulaşı-
lması kaçınılmaz hale geldiğinde,
işte bu kişilerde sembolleşir. Bu
haller, yaşamın sürükleyici gücü
bulunur gelirler. Dolayısıyla da şehit-
lik burada gerçek bir özgür halk
gerçeğinde, anıl gerçeğinde, ulus
gerçeğinde ifadesini bulur. Şehit-
ler yüreği, halkın ahlakı ve temel
amaçlarının sembolü olur ve bu da
tabii ki, o kişilerin tümüyle bir
halkta yaşamaya demektir. Tarih bu
konuda sayısız örneklerle dolu-
dur.

İşte bizim çıkış koşulları, imiz da,
alabildiğince zifiri bir karankiğin hü-
küm sürdüğü, olumsuzluğun had
safhada olduğu, öngörü yerine, ge-
leceğe karşı tam bir korku gibi hare-
ket ediydik. Özellikle de güncel
çıkmış her bir fedakarlık pahası-
sine baktığımız har örtümüz. Yine
herkesin kendi basit duygularını ya-
şamak için yarış ettiği, burnunun
ötesini göremeyenler kadar dar,
kısırlı kaldığı bir dönemdir. İşte böyle-
lerine dönemi, gerek çıkış e-
lacının belirlenmesi ve gerekse
bu belirlenmenin kişiliğinde temsil
edip tüm gücünü bu amaca ulaştır-
mak için cesaret ve fedakarlığın en

lar gerçekliğinin belki de en gerin-
sinde seyretme söz konusudur. Kür-
distan gerçekliği bu anlamda en çok
ihanete uğramış, çark tarafında
unutulmuş, kendi kendisine
bile önemi oranda inanı atılmış.
Üzerinde her türlü baskın, sömür-
tür, zulmetimin, soyusuzluğun
cirit attığı, burada yaşamı ad ver-
mekte bile güçlüğü keştiği bir duru-
ma düğüm olmuş olan bir gerçeklik-
tir. İşte böylelerine har gerçekleştiren
yola çıkmak, yaratılması gereken
düşünce kütüphanelerinde tutulmı,
zulme, her türlü kendini inkarına,
mancaşılığı karşı olmaya kadar
onu aşma gücünü gösterme, onu
giderek zafere ulaştırabilen adim-
ların sahibi kılma çok büyük bir
öneme sahiptir. Temsilinin, cesaret
kader bilincin de çok güçlü olma-
sı istenir ve de çok gerekli olan
bir olumsuzdur. Eğer bu dönemin
özelliklerini tüm yönleriyle böyle
kavramakta güçlük çeksek, ilk
öncüler olduğu kadar, şehitleri de
anlayamıyacağımız ortaya çıkar.
Dolayısıyla, şehitliğin anlamına, sağ-
lam bir kavrayış ve uygulamaya gücü
kazandırmak istiyorsak, çıkış ko-
şullarını iliklerimizde kavraya-
mamız gerekiyor. Bu ortama müdahale-
nin her sözcüğünden tutakım, tüm
özelliklerine kadar hepimizi kavraya-
mamız, rolleri yerli yerine oturtmak ve
böylece derin gerçeklerle yüklü
olarak kendimizi güçlendirmek, bu-
nu anlamının ve temsiliin bas ko-
şuludur. Bizim ilk şehitlerimizin
bu anlamda çok büyük bir değeri ol-
duğuna görüyoruz. Başarı şansına
onun underliğinde kurtarılacak, öz-
gürleştirilecek halk tarafından bile
zor insanın, inanılmaktan da öteye
kaçılmaz, ama doğruluğu da göt-
kilecek açıkça ortaya çıkan ve mutlak
belli bir grup tarafından temsil edil-
mesi gereken, karsısında yine her
dönemde olduğu gibi çok vehsi,
zakım bir gücün yok etme teh-
kesini iliklerine kadar hissedene,
ama buna rağmen yine her yüreği
parıltı kulan bir dönemin savcılarını
büyük savcılarları, Bunların şe-
hitliği büyük şehitliklerdir. PKK'nın

köprü olur. Bu köprü, biraz ilerle-
mek isteyenlerin mutlaka üzerin-
den geçmesi gereken bir köprü-
dür. Onlar, yüzyıllardan beri kitle-
lere sinmiş aydınlatıcı çevirmeler ve
gerçekleşme bu konuda nasıl kendisi-
ni feda edebileceğini göstermekle
böylesine bir köprü rolünü yerine
getiriyorlar. Daha sonraki aşım-
da biraz açılmış olan bu yoldan ilerle-
meye koyuluyorlar. Dikkat edilirse,
insan daha az cesaret ve fedakarlık
bölmesi aydınlatmış bir yol-
da yürüyebilir. Dolayısıyla, esas
olarak, yoku düzeltme ve kolayla-
ştırma söz konusudur. Demek ki,
şehitlerin gerçekleştirdiği büyük
bir hizmet de budur. Bir dava, eğer
çok kişinin tamamlanmış çekiminde,
ama mutlaka ilerlemek isteniyorsa, zor-
bantaların verilmesinin emrettiği bir
dönemde böyle mensupların orta-
ya çıkması ve Onlar da gerçekliği
gibi davranışları, o davranış
yürüme şansı yüksektir. PKK dava-
sında da başlangıçta böyle bir şansı
kavuştuğu söylenebilir. Doğru-
luğu ve çıkış gerçeklerini bütün
mümkün kıldılar. Şehitlerimiz, bunun
yoğunlaşmış ifadesi olmuştur.

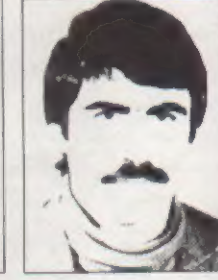
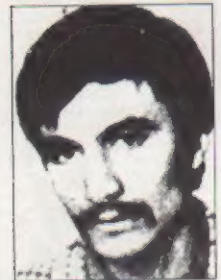
Böylesine tanımlayabileceğimiz
şehitlik kavramı, daha sonraki geliş-
tim sürecinde netleşir ifade eder?
Biz, başta HAKİ KARERİ olmak üzere,
bir ideolojik inanç grubunu ya-
ratmaya çalıştığımız ilk dönemde,
inançlarımız ve ideolojimize ka-
rarlıca bağlanmamız ne kadar keskin
ve dönümler olduğunu bu şehit-
limizin örneğinde çok net olarak
ortaya çıkıyor. Düşüncelerimiz uğru-
na şehit olmak, inançlarımız uğru-
na şehit olmak kendini feda et-
mek, bizim ideolojik gruplaşmamız
döneminde gerçekleştirmiş. Daha
o dönemde bile, bu olumsuzlu-
teline, gerçekleştiren kanınm aktarı-
cı yürüyebileceğimizin güçlü ifadesi
söz konusudur. Elbette ki, karşı
tarafın da, grubumuzda köklü
inançlarımızdan, düşüncelerimizden,
caymızdan tamamen uzaklaştırmaya çalışması ve bunun için
yok etmeyi gündeme sokması söz-

basarını istiyordu. Dolayısıyla, anı-
ya bağlı kalmak isteyen, eğer
tutarlı olmak istiyorsa, şehidin bir-
rakkı, yerdin davası daha güçlü,
daha güçlü, bu anlamda daha kapsa-
mı bir amaca kavuşturarak yüre-
lerini bilimlidir. Bağlılığın bundan
başka bir anlamı olamaz. İşte biz,
tam da bu dönemde böyle yaptık.
Amaçlarımızın Parti programına
dönüştürülmesi ve gevşek örgütlen-
me yerine daha resmi, daha bağ-
layıcı olan örgütlenmeye geçilmesi
gerçekliği söyledi. Bu, anıya bağ-
lıdır. Bu, cesareti ve öne atımdır.
Ve bildiğimiz gibi, kendimizi bir a-
dım daha ilerletmemiz böyle sağ-
lanmıştır. Biz, anıya bağlılığın bir
gereği olarak her yıl daha güçlü bir
eyerlilik ve örgütlülüğe karşılık
verirken derken, şehitlerimiz
sayısı da arttı. Bu, süphez daha
dönüşük olmanın, gerekçe bunun
için daha çok fedakarlığın ve cesur
davranışların gereğidir. Ve yapılan
da budur. Eğer Hareket 1978-79-
80 lerde her bakımdan daha güçlü
bir gelişmeye yarasamış, bu özelli-
ğimizle yakından bağlantılıdır. Her
yıldönümünde yürütülen eylemler
hem düşmanı biraz daha gerletmiş,
hem de fedakarlık oranımızı arttır-
mıştır. Ve bunlar, har yeniden bir
başlangıç, yeniden bir doğuş anı-
lamına da gelmiştir. HAKİ KARERİ
anısı bize Hilvan gerçeğinde dö-
nüşmüştür.

HAKİ KARERİ'nin şehitinin bir-
nancyıldönümünde HALİ CAĞUN,
Hilvan gerçeği içinde ortaya çıkan
bir şehitimizdir. Ve Hilvan gerçeği
daha sonra kitleleşen har gerçek
olmuştur. Burada feodalizmin en
güçlü bir kalasını sarımsam, ilik-
lerine kadar bastırılmış söz konusu-
dur. HALİ CAĞUN'un anısına
bağlılık, şaşırtıcı gerçeğin bir çetenin
Hilvan kitesini üzerindeki her türlü
baskı ve sömürsünün yerli bir
edilmesi olmuştur. Ve bu, dalgı
dalga yiredeki güçlü feodal or-
torenin onları derinden parçalaması
dönüşmüştür. Kürdistan'ın sav-
cılarını dindirenin dönemin
en ileri çıkışına yol açmıştır. Bu, ger-

çekten büyük bir özgürlük atılımı-
dır. Hilvan direniş, bugün gerilla
düzeyine ulaşmış olan on yitlik
parçaları, bu anlamda daha kapsa-
mı bir amaca kavuşturarak yüre-
lerini bilimlidir. Bağlılığın bundan
başka bir anlamı olamaz. İşte biz,
tam da bu dönemde böyle yaptık.
Amaçlarımızın Parti programına
dönüştürülmesi ve gevşek örgütlen-
me yerine daha resmi, daha bağ-
layıcı olan örgütlenmeye geçilmesi
gerçekliği söyledi. Bu, anıya bağ-
lıdır. Bu, cesareti ve öne atımdır.
Ve bildiğimiz gibi, kendimizi bir a-
dım daha ilerletmemiz böyle sağ-
lanmıştır. Biz, anıya bağlılığın bir
gereği olarak her yıl daha güçlü bir
eyerlilik ve örgütlülüğe karşılık
verirken derken, şehitlerimiz
sayısı da arttı. Bu, süphez daha
dönüşük olmanın, gerekçe bunun
için daha çok fedakarlığın ve cesur
davranışların gereğidir. Ve yapılan
da budur. Eğer Hareket 1978-79-
80 lerde her bakımdan daha güçlü
bir gelişmeye yarasamış, bu özelli-
ğimizle yakından bağlantılıdır. Her
yıldönümünde yürütülen eylemler
hem düşmanı biraz daha gerletmiş,
hem de fedakarlık oranımızı arttır-
mıştır. Ve bunlar, har yeniden bir
başlangıç, yeniden bir doğuş anı-
lamına da gelmiştir. HAKİ KARERİ
anısı bize Hilvan gerçeğinde dö-
nüşmüştür.

HAKİ KARERİ'nin şehitinin bir-
nancyıldönümünde HALİ CAĞUN,
Hilvan gerçeği içinde ortaya çıkan
bir şehitimizdir. Ve Hilvan gerçeği
daha sonra kitleleşen har gerçek
olmuştur. Burada feodalizmin en
güçlü bir kalasını sarımsam, ilik-
lerine kadar bastırılmış söz konusu-
dur. HALİ CAĞUN'un anısına
bağlılık, şaşırtıcı gerçeğin bir çetenin
Hilvan kitesini üzerindeki her türlü
baskı ve sömürsünün yerli bir
edilmesi olmuştur. Ve bu, dalgı
dalga yiredeki güçlü feodal or-
torenin onları derinden parçalaması
dönüşmüştür. Kürdistan'ın sav-
cılarını dindirenin dönemin
en ileri çıkışına yol açmıştır. Bu, ger-

nemli ve rolü gereği, toplumların
ilerlemesinde büyük katkıların
dönür, bu öyle oluyor. Daha
sonraki faaliyetleri, topluluğuna
doğru olmaları birlikte, sebeb-
de değildir. Kişinin rolünün aksi
akı bu durumlarda aherlması söz
konusu olabilir. Çünkü, bu dönem-
ler öyle dönemlerdir ki, bu öyle zor
koşullar ortaya çıkıyor ki, kişilerin
belirleyici bir rol oynamaları söz
konusudur. Ve neredeyse daha
sonra tarih daha bu tip kişilerin
zincirleme bir yaşantısına indir-
genir. Bildiğimiz gibi, bu tarih anlayış
er diyalektik materyalist har tarih
anlayışı değildir. Fakat tarihin ö-
nemli düğüm noktalarının çözüm-
lenmesinde ve ilerleye götürülmesinde

büyüklüğün sergilenmesi ve yine
küçük bir önece topluluğunun buna
gelişmesi çok büyük anlamına sahi-
p. Bizim çıkış döneminde de
durumun tamı tamına böyle oldu-
nu yit bilemek gerekir. Hatta deni-
lebilir ki, çağdaş halk toplulu-
larının hiç birisinde görülmeyen
uluslararası çağdaş gerçeklikten
tecrü, çoktan tarihten kopuş, kendi
gerçekliğine katkılarını har yaban-
cılara, alabildiğince iddiasızlık, u-
mudun kıyasında bile doleşmama
ve kendini har düşünün gördükçe
bir yoksulluk duyusuna, hatta iş-
lenmeye kadar giden bir duygu
kaptırma ve böylece bir toplumsal
bunalmı, zayıflığı, düşkünlüğü ilik-
lerine kadar yaşamak, çağdaş halk-

oluşumunda ve bu amaç uğrunda
gerçekliğinde insanın kendini vere-
cek kadar bunların doğru ve yetkin
olduğuna kitleleri inandırmamız-
de, bu şehitlerimiz en büyük kanı
oldular.

Şehitler, tam da bu noktada en
değerli varlıklarımız, en değerli ya-
şam kesitlerimizinde fedai emişler, göz-
lerini kırpmadan düğümün yahşılı-
ğı ve zalimliği bilerek üzerine
gidip başarıya ulaşmışlardır, afe-
rin en temel koşullarından birisini
etde etmiş sayılır. Şehitlerimizin
rolü, işte böylesine bir rolüdür ve
büyüktür. Bunların ilk şehitler ol-
ması, bu anlamda çok daha büyük
ilk şehitler, alacakaranlıkta aydınlık
bir gelecek erasında kurulan bir

konusudur. İşte bu, böylesine bir
aşamadır ve bu aşamada ilerle-
meye cesareti edilmis, geril adımı
atılmıştır. Grubumuz, ilk şehidin
anısına anında bağlı kalmış-
tır. Biz, anıya bağlılığın bir gereği
olarak, daha ileri amaçlar çıkar-
mak istiyorduk. Bu amaçların daha
bir örgütlülüğe kavuşturulması, as-
lında daha arkadaşlığında kesinlikle
bağlı olma, anıya kesinlikle üstün
değer biçme, onu mevdui koşullar
içinde azami riyeze kadar ve nasıl
ilerletileceğine oraya götürmesini bil-
me görevini yerine getirdi. Ağla-
mam, sırtlamam, açıkça anıya in-
anır. Çünkü o, çok temel bir şey
için öne atıldı: bunun zararını ve

çekten büyük bir özgürlük atılımı-
dır. Hilvan direniş, bugün gerilla
düzeyine ulaşmış olan on yitlik
parçaları, bu anlamda daha kapsa-
mı bir amaca kavuşturarak yüre-
lerini bilimlidir. Bağlılığın bundan
başka bir anlamı olamaz. İşte biz,
tam da bu dönemde böyle yaptık.
Amaçlarımızın Parti programına
dönüştürülmesi ve gevşek örgütlen-
me yerine daha resmi, daha bağ-
layıcı olan örgütlenmeye geçilmesi
gerçekliği söyledi. Bu, anıya bağ-
lıdır. Bu, cesareti ve öne atımdır.
Ve bildiğimiz gibi, kendimizi bir a-
dım daha ilerletmemiz böyle sağ-
lanmıştır. Biz, anıya bağlılığın bir
gereği olarak her yıl daha güçlü bir
eyerlilik ve örgütlülüğe karşılık
verirken derken, şehitlerimiz
sayısı da arttı. Bu, süphez daha
dönüşük olmanın, gerekçe bunun
için daha çok fedakarlığın ve cesur
davranışların gereğidir. Ve yapılan
da budur. Eğer Hareket 1978-79-
80 lerde her bakımdan daha güçlü
bir gelişmeye yarasamış, bu özelli-
ğimizle yakından bağlantılıdır. Her
yıldönümünde yürütülen eylemler
hem düşmanı biraz daha gerletmiş,
hem de fedakarlık oranımızı arttır-
mıştır. Ve bunlar, har yeniden bir
başlangıç, yeniden bir doğuş anı-
lamına da gelmiştir. HAKİ KARERİ
anısı bize Hilvan gerçeğinde dö-
nüşmüştür.

zaferi söz konusudur. Partileşme-nin bu döneminde görüldüğü ki, şehitlerimiz sayıca azımsızdır. Kitlese bir temele kavuşturulmuşlardır. Ve bu dönemde düşman buna devlet capında Maraş Katliamı ile cevap vererek, susturmak istemiştir. Biz, direnmeyle karşı koyacağımız resmi Parti ilanıya geçtikmişizdir ve bu da gelişmeye yol açmıştır. Bu gelişmeleri korumak için daha fazla caba, daha fazla kararlılık ve daha fazla cesaret gösterme gereği ortaya çıkmıştır.

Böylece Partiyi yasatmanın derin endişesi ve cabası içine girilmiştir. Bu bizi, Partiyi her halükarda yasatmak için çareler bulmaya itmiştir. Halkımızın modern ulusal direnişini ilk defa yurt dışına uzanabilecek kadar çare aramaya, onu keşifleye uğratmamaya, sürekli kullamaya zorlamıştır. Demek ki, daha fazla direnme, daha fazla sorumluluk ise, daha fazla caba harcama demektir. Bu da bütün kararlı düşünüşün en uygunlarını gücümüz o ranında uygulamamıza anlamına gelir. İşte biz Türkiye'de faşist-askeri rejim kurulduğunda, böylesine duygular, çabalar ve çıkış yolları içindedir. Ve aslında küçümsenmeyecek adimlar da atıyorduk.

Siverek pratiği 1978-80'lerde büyük sorumluluk taşıyordu. Feodal faşist güççe ve devletle bile karşı karşıya geliyoruz. Daha fazla örgüt-ülük ve daha fazla silah istiliyordu. Bu da bizi, ya altında kalıyorduk ya da daha fazla işlerimize zorunda bırakıyordu. Biz, bu anlamda diren-miş ve yedince kan dökmüşüz. On-ları yerde bırakmak için 1979

daha geliştirip ilerletme ve 12 Ey-lülün buna sert tepkisi böyle bir ortamda gerçekleşmiştir. Kısaça, önemli bir imtihan dönemiydi bu dönem. 12 Eylülün gelişmeye birçok örgüt hemen boyun eğdi. Çok az direndiler; ya ezildiler, ya tasfiye oldular, ya da teslim oldular. İşte tam da bu dönemde ağır bir örgüt tarihi amaçlarıyla çalışmak istemiyorsa, ilerideki gelişmeye sağla-ma almak, kendisini tutarlılığını kanıtlamak ve özellikle halk ne-zinde çok önemli olan prestijini korumak istiyorsa, sözünün eri ol-duğunu kanıtlayacak, direnecek, gerekirse de şehit verecektir. Bu dönemde de şehitler verildi. Başta Delli DOĞAN olmak o-zunda, Sikestin ve benzeri direnişler vardır. Bunlar bu döneme denk gelen direnişçilerdir ve bu da ilk defa ordusuna karşı olmuştur. Arkı-dağlarımız karşı çatışmaya göze at-larak mücadeleyle yeni bir adım at-tırmışlardır. Ve bu şehitlerimiz, bu nedenle tarihi önemi büyük olan şehitlerimizdir. Türk egemenleri-nin en çok güvencikleri ordu sila-hıyla karşı karşıya gelecek, sonuna kadar direnebileceklerini kanıtlı-yan, şehitlerimizdir. Dolayısıyla ileri bir merhalelerin şehitleridir. Bu-nun anlamı da bu nedenle büyüktür. Bu, 12 Eylül tasfiyesine karşı direnebileceklerini, bugün eyme-yeceğimiz klanlar. Ordu da olsa, sinmeyeceğimizi, kaçmayacağımızı, teslim olmayacağımızı kanıtladı. Ve daha sonra direnişleri-ni yaygınlaştırmıştır. Dolayısıyla, 12 Eylül'e karşılaşmamız kahrmanca, PKK'nin direnişçi gelişeneğine uygun ve amaçlarımızı tutarlılık i-

alınan Parti üzerine görülmemiş baskı kurulmuştu. 1981-82 yılları-nın çok büyük bir zulum ve ona karşı da çok büyük bir direnme dönemi olduğunu biliyoruz. Bu dö-nem, Kürdistan'la ilgili düşünce ve davranışın her bir kelimesinin kanlı, idamlı yargılanmak istendiği ve tüm bunların da görülmemiş bir işkenlikle başarıya ulaştırılmak istendiği bir dönemdir. Burada, içe-niye alınan Parti üzerinde tarihin önder sahip olduğu uygulama da-yatılmıştır. Eğer burada Parti dire-nirsa, eğer bu direnişi sonuna ka-dar götürürse, zalimlere daha sonra-ki büyük zafierlerin temelleri atılmış demektir. Ve gerçekten Partinin oradaki önderlerinden açık cevap bekleyen soru, Partinin nasıl temsil edileceğidir. Ve düşman da bunun farkındaydı. Partinin önde gelenleri ve önderleri, dayatılan çok şiddetli işkenlelerle birlikte, içten de pro-vokasyon körüklenerek düğürlen-meye çalışıldı. Aslında geliştirilen sistemli işkençe ve provokasyon, başta Mazlumlar olmak üzere, Par-ti düşüncesini öldürmek içindi. İha-net büyüktü; direniş de büyüktü, ve o noktada hayatın ortaya koymak-tan başka hiçbir şey durumu kur-tarmayacaktı.

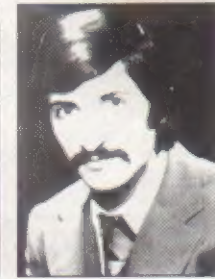
Mazlum'un buradaki direnişinin anlamını iyi kavramak gerekiyor. 21 Mart - biz buna **Çığdaş Kawa** direnişçiliği dedik. Bunun nedeni ve anlamı büyüktür. Partiyi ilerlet-mek için kendini feda etme, başka çarenin kalmaması ve önder dü-zeyde bunun gerçekleştirilmesi ge-reği, zafer kazanmak isteyen bir halk için, bir Parti için bundan baş-ka bir şeyin yapılmayacağı açıktır.

peşe daha sonra büyük zindan direniş başlamıştır. Bu, günümüzde doğru geldiğimiz en anlamlı so-nuçlarını vermiştir. Kemal ve Hayri-ler, "Aslında bu direniş biz göster-meliydi" derken, bu tarihi gerçeği dile getirmişlerdir. Demek ki, öncü-lere layık bir tutum takınılmıştır. Yine bu şehitlerin hemen arka-sında, Ferhat KURTAY ve üç arka-daşın, ancak Vietnam devriminde tank olduğunu büyük fedakarlık ve cesaret hareketi söz konusudur. 18 Mayıs, yani Haki KAREL ile Halil ÇAVGUN'ların şehitlik yddönümle-rine denk geliyor. O dayatılan du-rum, çok hunharca ve keskinlikle Mazlum direnişçiliğini geri adım atmaya dönüştürmek isteyen, onu daha da işkençe ve karanlık bo-ğarak tasfiye etmek isteyen bir durumdur. Dolayısıyla da o zaman provokasyon alabildiğince başın-u-zatıyor, büyük direniş, ihanet içi-ne tamamen boğuntuya getirilmek isteniyor. Partinin büyük kitlelerinde ise kafa karışıklığı, büyük endişe ve tasfiye tehlikesi belirleniyor. Bu tehli-keye karşı bir arayış söz konusun- oluyordu. Kemal ve Hayri'lerin bunu durdurma çabaları var. Henüz nasıl bir uygulama içine girceklerini tam kararlaştırmış değiller. İşte Fer-hat KURTAY'lar tam çareyi görüyor- lar ve 18 Mayıs'ta çok kararlı bir direnişçe, çok bilinci, planlı bir eylemle büyük şehitlik merhabesine kendilerini ulaştırıyorlar. Gerçek-ten tasfiye büyük siyasi amacı kadar, yine büyük bir direnme ve çok büyük bir cesaret istediği ve bir de en ileri boyutlu bir eylem biçimi seçtiğidir, çok daha yüksek de-ğerde bir şehitlik olayıdır bu. Yalnız

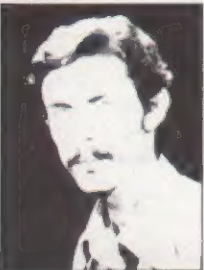

Kürdistan tarihinde değil, insanlık tarihinde de eğine ender rastlanan bir şehitlik olayıdır. Bunun üzerine Kemal PİR'ler, "Aslında biz yapma-lıydık, bizim görevimizdi" derken, önderlerin neyi yakışması gerek-siğini ortaya koyuyorlar ve gerekeni yapıyorlar. Daha sonra, bilindiği gibi, o büyük kararlılık hareketi ortaya karşı, kararlılık yaratan baskı hareketi parçalanır ve orada bir aydınlanma, daha sonraki za-ferlerin küçümsenmeyecek bir tem-eleli ortaya çıkar. En başta da bu-yük ihanet hareketi geri teper, ezici bir kitle Partiyi sahip karşı, işkençe mahkum edilir, sömürgeleşti mah-kum edilir, Kürdistan gerçeği ka-banır. Ve tabii ki bu, böylesine bü-

yuk değerlerin yaşama pahasına sağlanmıştı. Orada kazanan aslin-da özgürlük, kaybeden ise bir yıllık işkençe ve kalamın tarihidir. İşte bu direniş şehitlerinin büyük anlamını bu çerçevede görmek gerekiyor. Kesinlikle Partiyi yasatmak için, örgüt hak perçanını yasatmak için, bitirmek sosyalizmi, onuru hep yük-soklerde tutmak için ve yine bu konuda Partimizin önderlerini ka-yıtsız şartlar ve neye mal olursa olsun savunmak için bunu gerçek-leştirmişlerdir. Demek ki, zindan şehitlerimizin tarihe kazandırdığı bü-yük gerçek budur.

Bu dönemde, Ortadoğu'da Fi-listin halkının direnişine içinde de bir grup yoldasımı şehit düğmüştü. Bu şehitlik, Partimizin, yurdında da direnen bir halkın yanında ve omuz omuza gerileşme hayatını verecek kadar derine ve içten dav-randığını, bu temelde kendisine yer ve onur kazandırdı. Şerefini nasıl elde ettiğini ortaya çıkarıyor. Küşmeşme multecilik, buna buna yamalamana, bir yaşam değildir. Sa-vaşı bir yaşam, enğin bir entar-nasyonalizm ruhunun gelişmesi, serilemiş kendimize yaşam al-mamıza, görüldüğü ki, bu şehit-lerimizin hayatları bugün bizim için böylesine güçlü bir gelişmeye ya-samamıza yol açmıştır. Biz, Onların ödüktükleri kanı esas aldık, vaz-geçmedik ve Onları sürekli yücel-terek Parti için sağlam bir mevziye dönüştürdük. Bu mevzilerde sava-şan Partimiz gücündeki güçlen-miş, Onların anılarına bağlılık bizi ülkemizin doruklarında savaşma-ya itmiştir. Ülkeye büyük dönüş ha-reketi, kararı ve azimli tutum böyle

Parti ilanımda Salih KANDAL yol-da şehit düğmüştü. Bu da, Hilvan direnişinin ikinci bir halkası olarak, Siverek direnişinin tam Parti ilanı-ya denk getirildiği dönemin şehidi-dir ve bu arada bir yığın yurtsever köylü direnişçi ve bütün ül-keye yayılan bir mücadele ve şe-hitlerle Partimizin büyük bir politik gelişmeye öncülük etmesi, tabii ki, Türkiye'nin sistemini ailek-bulluk eden gerçekler olmuştur.

İşte Partimizin kelişliğini ve su-rektliğini sağlamesa, daha güvenli mevzilere çekilme orada güçlen-miş, aynı yurdında, aynı yurdında çış ve ülkede mücadeleyi biraz

çinde olmuştur. Bu konuda bir yan-dan halkta sağlam bir direnişçi ge-lenek mirası bırakırken, öte yan-dan da daha sonra mücadeleyi sür-dürecek olanların nasıl davranma-ları gerektiğini belli sağlam bir mi-ras sağlamiştır. Bu yoldan görüye dönülmeyeceğini ortaya koymuş-lardır. Dolayısıyla, 12 Eylül sonrası uygulamalara karşı doğru devrimci tutumun ne olması gerektiğini kanıtlamışlardır.

İşte bu, bize gerek yurdında direnişten vazgeçemeyi ve özel-likle de zindane alınan Partiyi da-yatıması gereken direnişçi yolun ne olduğunu açıkça gösteren ve onu şehitlikleriyle kanıtlayan yüce bir değerdir. Bilindiği gibi, zindana

Bu bilindiği ve tam da onun merha-lesine, onun gününe ulaşıldığı za-man, bilinci terbiye edilen, şehitlik olmuştur. Ve bu nedenle de anlamı gerçekten büyüktür. Partinin bu koşullarda da direnebileceğini, şe-hitlerini verebileceğini, geri adım atmıyacağını kanıtlamış oluyor ki, içinde gerçekleştirildiği koşullar düğünlürse, PKK'nin direnişçili-ğinde daha ileri bir hamle, dolay-sıyla bu hamlenin daha da ileri bi şehitliliğidir. 21 Mart Mazlum'un şe-hitlik konumu gerçekten daha son-ra ki direnişlerin baslatıcısı, özelli-kle zindan direnişinin baslatıcısı, sürdürücüsü, komutası olması anlamında dönüme, geri adım atıl-maz bir direnişçiliktir. Zaten peş-

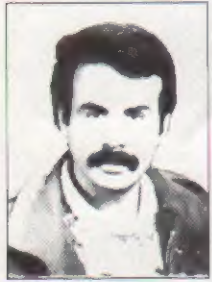
Kürdistan tarihinde değil, insanlık tarihinde de eğine ender rastlanan bir şehitlik olayıdır. Bunun üzerine Kemal PİR'ler, "Aslında biz yapma-lıydık, bizim görevimizdi" derken, önderlerin neyi yakışması gerek-siğini ortaya koyuyorlar ve gerekeni yapıyorlar. Daha sonra, bilindiği gibi, o büyük kararlılık hareketi ortaya karşı, kararlılık yaratan baskı hareketi parçalanır ve orada bir aydınlanma, daha sonraki za-ferlerin küçümsenmeyecek bir tem-eleli ortaya çıkar. En başta da bu-yük ihanet hareketi geri teper, ezici bir kitle Partiyi sahip karşı, işkençe mahkum edilir, sömürgeleşti mah-kum edilir, Kürdistan gerçeği ka-banır. Ve tabii ki bu, böylesine bü-

gelişmiştir. İşte bir yandan zindan direniş-çiliği, öte yandan enternasyonalizmi ve bunları kendi mücadelemizde birleştirmemiz, bunları doğru yo-rumlayışımız ve uygulayışımız, bizi tutarlı bir yurtseverliğe götürüyor. Burada kokuşmamız, fazla sorun haline gelmeden, daha tehlikeli konumlara düşmeden, kısaca ya-ratılan dostluğun değerini yurtse-verlikte kaynaştırarak gücündemize konumuna götürmüştür. Bunda da şehitlerimizin rolü kasırdır. Onlara bağlılık ancak böyle gerçekleştirilebilir. Ve Partimizin yeni ve bü-yük mücadelesinin gelişme-si bu çerçevede olmuştur. Bu iki atlandık direniş olmasaydı, bizim

1983'ten itibaren silahlı mücadelemizin yeni dönemini başlatmamız son derece zordur.

Evvel Partinin ideolojik-politik hattı iyi gösteriyor, yine kapsamlı cabalar bu işi hazırlıyor, ama belirleyici öneme sahip cabalar direnişçilerin direnişidir. Enar-komuta Onlarıdır. Biz, Onların anılarına bağlılığın gereklerini dürüstçe yaptığımızda, görevlere bu temelde layıkıyla sahip çıktığımızda büyük gelişmeler sağlanacaktır. Çünkü tutarlılığın anılaması bu temeldedir. İşte bildiğiniz gibi daha ileri boyutu bir direniş gerçekleştiriliyor. Yeni dönem direnişçiliğinin siyasal anlamı nedir, Kürdistan direniş tarihindeki yeni nedir, Partimizin gelişim tarihindeki yeni nedir? 12 Eylül faşizmi, ülke ve halk perçeklendiği bir daha dirilme-cesine mezaara gömmek yöse katbektat daha da betonlaştırarak ne-

fes alamaz hale getirmek istemiş-tir. Bizim ise, varmış olduğumuz ortaya koyarak, onun tam da "bağarıya ulaştım, demokrasseye de geçiş yapayorum" dediği, herkesin andığı, umut diye bir şeyin kalmadığı, "bir daha dönemezler" de-nildiği, halkta bile inançsızlığın had safhada olduğu, teslimiyetin anıyım yaşanıldığı, bunun yanına zağımın en dehşetli bir biçimde vurgulanıldığı bir anda, bu ortama boyüne büyük bir karşılık ver-memiz halkımızın yaşam tutku-

larını Partinin önderliğinde böyle yükseltmemiz taktik anlamı çok büyük olan bir aktırdır. Ve bu dönemde de yaratıcı şehitler söz konusudur. Daha bu döneme yü-rükten ortaya çıkan Hezli şehitleri, hatta daha önce hudutları geçen-ken de şehitlerimiz vardır. Bunların hepini bu sürecin şehitleridir. 1984-85 yılları, madem bu kadar yükse-lik bir direnmenin çok yönü so-nuçları olacak bir direnmenin ger-çekleşme dönemidir, o halde bu dönem şehitleri bir yerde hem kapınılmazdır, hem de kitleleri gö-rümze bir biçimde kendi öz sa-vasını yoluna çekme, yani onları artık halk savasını içine çekmenin büyük adımlarını oluşturmaktadır. Daha önceki şehitleri biz, Partiyi koruma-nın, öncüyü keskinleştirmenin ve halkta inancı yaratanın, umudu yaratmanın şehitleridir dedik. 1984-

85 döneminin şehitlerine daha çok, kitleyi kendi öz savaşına çek-menin şehitleri diyeceğiz ki, bunun da çok ileri bir aşama olduğu açıktır. Eğer ayağa kalkacak, hem de savaşarak kalkacak olan bir halk perçesi içine girimsiz ve bu ku-nuda de geriye dönüş mümkün değilse, bütün cabalar bunun ba-sarısını içine, o halde bu şehitlerin bu dönemdeki belirleyiciliği de bu demli kesindir. Biz bu nedenle tüm gucümüzle bu yıllara yüklenidik. Halkta yeniden umudu ve büyük uyanışı yaratmak, onunla fazla uz-ak düşmeden ve ondan kopma-dan içine yaşamayı sürekli kımak, her türlü engellemelere, iç ve dış baskılara rağmen bunu kesinleştir-mek için sergilenen büyük çaba-larımızın, büyük atılımımızın daha iyi anlaşılıyor. 1984-85, böyle-sine şehitleri keskinleştirirken, düşmanın da nasıl yüklenildiği çok

iyi biliniyor. Düşmanın, tüm gücünü kullanması ve yine işbirlikçileri görürmenesi farzda syakindirması ile öyle bir noktaya gelindi ki, işte buna biz, yeniden bir atılım için daha büyük cabanın sergilenmesi gerekse bir dönem diyeceğiz.

1985 yılı sonlarına geldikimiz-de, dönemin gerektirdiği önemli gelişmelere iyi açılmış, ama so-nununu getirmeye ve zaferin sürekliliğini sağlamak için daha fazla güç oluşturma, daha fazla onun sürekli kılma ve ardı arkası gelmeyen ey-

imiz, öte yandan ileriki dönem için daha güçlü çıkışları Partinin bünye-sine gerçekleştirme ve bildiğimiz III. Kongre çözümlemelerimizle yoğunlaştırılan hazırlıklar ve 1987-yı daha büyük eylemlilikle karşıla-mamız ve bunun şehitleri 1985-86'nın umutsuzluğunu bosa çıkar-mıştır. Ve direnişin sürekliliğini ka-nıtlamıştır. Ama bu henüz zayıftır. Özellikle de iletici çözümlemelerin temelinde dediği, Partinin eski çö-zümlemeleri temelinde bir süreklilik-tir. 1987 ise, yeni bir hamle gü-cüne kavuşmuş Partinin eylemliliğidir. Ve gerçekten bu yılın eylem-liliği, kapsamlı itibarıyla, yaygınlık ve adet itibarıyla hiçbir dönemde gö-rülenimsi bir biçimde ulusal kurtu-luşun imve kazanmasını ortaya çı-karmıştır. Uluslararası ortaklan-cıdanı dayatma, Türkiye tarihinin en uzun skiyonetiminin başarısız-

lıyız. 1986'ya girişte kesinlikle ge-lişmiş bir koruculuk, yoğun ope-rasyonlar ve özellikle de inançsız-lığı bir ortam suretiyle engelledik, ilerlemek için daha güçlü eylemler koyarak, sömürgeci orduya ve kö-ruculara daha fazla darbe vurarak 1986 Newroz'unu daha güçlü kar-sılamayı boyüne bir şehitlikle ö-ğelerimiz oluyordu. Düşman bile bu şehitlikle kendisi için bir şeyler ummak istedi. Kendi-line göre hakkı nedenleri de olabilir. Buna aynı zamanda sağ tasfiyeciler ö-ğelerin de özünde sahip olmadıkları inançlarını doğrularmış gibisine, "Biz, basarmadık, direnişçiler de basarmadık" biçiminde içine içine kendilerini latmin etmeleri de ek-liydi. Ama bu şehitlik, ardılarında daha fazla bir direnme duygusuna yaratarak, Partiyi, yeniden dirilen-tirilmiş çözümlemeler temelinde

inşaya götürmüştür. Eğer bir Par-tiyi tam da bu dönemde daha kapsamlı çözümlemelere kavuştursay-dık, şüphesiz boyüne bir sehi-tliğin anılarına bağlılığın gereği bunda belirleyici bir role sahiptir. Nasıl ki, daha önceki şehitlerimiz bizi kesin önemli gelişmelere gö-türme, onları ilerletme zorunda bi-rakmışlarsa, böyle görevler yükütlü kimselarsa, bu şehitlik de, Partiyi daha büyük başarıların çözümle-melerine kavuşturmuştur. Bir yan-dan içeride direnişin sürekli kılma-

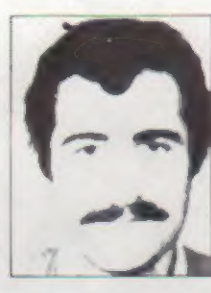

ğışa uğratmış, 12 Eylül faşist rejimi-nin en büyük yenilgisini sağla-mış, çelişkileri daha fazla açığa vurmuş ve yine ilk defa hem Kürdistan hem de Türkiye halkının uyan-ması doğrultusunda çok daha büyük umut ve cesareti yaratmıştır. Öyle bir direniş ki, ve öyle pespeşe gelişiyor ki, devletin etkinliği ve otoritesi tuzla buz oluyor. Özal in, Genekürmayışın, Evren in geliş alanı hitap edipinden bir saat sonra ve çok yakın bir mesafede eylem-lerin gelişmesi anında devletin büyük darbe alması astında gelişiyor. Ve bunlar, daha çok bu yılda ger-çekleşiyor. Bu anlamda '87 dire-nişçiliği en ileri halledeki bir di-renişçilik oluyor. Ayrıca '87 direniş-çiliği bir de boydan boya bir di-renişçilik. Ocak, şubat ve mart gibi kışın o elverişsizliğini de güçlü bir eylemlilikle kavuşturun, baharın ve Newroz'un da erkenden nasıl bir

şah ugratmış, 12 Eylül faşist rejimi-nin en büyük yenilgisini sağla-mış, çelişkileri daha fazla açığa vurmuş ve yine ilk defa hem Kürdistan hem de Türkiye halkının uyan-ması doğrultusunda çok daha büyük umut ve cesareti yaratmıştır. Öyle bir direniş ki, ve öyle pespeşe gelişiyor ki, devletin etkinliği ve otoritesi tuzla buz oluyor. Özal in, Genekürmayışın, Evren in geliş alanı hitap edipinden bir saat sonra ve çok yakın bir mesafede eylem-lerin gelişmesi anında devletin büyük darbe alması astında gelişiyor. Ve bunlar, daha çok bu yılda ger-çekleşiyor. Bu anlamda '87 dire-nişçiliği en ileri halledeki bir di-renişçilik oluyor. Ayrıca '87 direniş-çiliği bir de boydan boya bir di-renişçilik. Ocak, şubat ve mart gibi kışın o elverişsizliğini de güçlü bir eylemlilikle kavuşturun, baharın ve Newroz'un da erkenden nasıl bir

direnişle karşılanacağına gösteren, bu anlamda da tehlimede en güçlü siyasi sonuçların vermeye götüren bir özelliği sahiptir. 1987'de ilk şehitlerimizi mart a-yında verdik. Bu şehitlerimiz 18 ve 21 Mart şehitleridir. Bu tarih, düş-manın da, güya önemli tarihleri kendisi açısından tehne dönder-mek istediği bir tarihtir. Ama dire-niş gerçekten büyük olmuştur; gerek Hakkari'deki direniş, gerekse Mardin'deki ve Dicle'deki aynı ta-rihle gerçekleşen direniş, tam da

Newroz'un nasıl kazanılması ge-rektiğini, tam bir ulusal kurtuluşu geteneğe kavuşturulması ve bir savaş olayı olarak karşılanması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu, sonuna kadar Partinin mitanına bir direniştir. 18 Martta Orhan yol-daşların önderliğinde grubun dire-niş, yine Mardin'deki Güleymen ve Selman yoldaşların direniş, yine Dicle'deki ilk Mehmetler ve diğer yoldaşların direniş gerçekten bi-zim için ne kadar kayıp olursa ol-sun, başka türlü savaşçıla pa-bil verilemeyeceğini, savaşmak iste-yen Partinin başka türlü sağdya-ma uğraşını göstermiştir. Koşullar ne olursa olsun -ki bunlar acımasız içi-koşullarında gerçekleşiyor- günler-ce düşmanın ancak onbirlerce ka-şerini dizi dedi mevzilerden önce yak-lasaklığı yoldaşların her türlü o-lumsuzluğu yenen direnişleri 24

saat sürüyor. Adeta büyük bir mey-dan muharebesi gibidir bu. Yoldaş-ları, düşmana teslim olmayarak, en son bombalarını kendi şehitliklerin-de kullanmışlardır. Bu direnişleri anlamak, bu direnişleri esas almak, 1987'nin aslında direnerek imve ka-zanmasını da nedendir, dikkat edilirse, Partinin ülkeye daha ileri zücade müdahalesi çok süratli bir gelişme olmuştur. Böylelikle ulke-deki savaşın hızını ve yoğunluğunu belirlemiştir. Çünkü lanmadın, din-lemenden sonuna kadar savası-masının gereği de yine savaşın im-ve kazanması. 1987 yılı boyunca sürekli kazanması, bizi halk sa-vasının en temel biçimi olan ge-rillanın içine kadar getirmiştir. Biz-de gerilla denilen olay, 1987'nin bu eylemlerinde ifadesini bulmuştur. '87 eylemliliği, gerek kitleyi hazırla-mada, gerekse Partiyi hazırlamada bu direnişlerle çok yakından bağ-lıdır. Ve etkileri halen üzerinde görülmektedir. Bu anlamda direnişçilik, l-haneti, koruculuğu yerle bir etti. Muazzam bir siyasi ilgiye ve deste-ğe yol açtı. Yine, Parti kadrolarında sonuna kadar bir savaşçıla, çelişkili-miş bir savaşçıla göyü açtı. 1986'nın o zayıflığı ve hatta 1985-teki o inançsızlığı tümüyle bir umu-da, direnişçile ve sağlamağa gö-türdü. Daha sonraki gruplarımız

netleştirir, keskinleştirir ve böylelikle de gerilla olmanın, gerilla savasını doğda da, düşmana da kabul ettirmenin en önemli koşu-larını yaratır bir kesinlikle ulaştırır. 1987, bu durumla bizi en önemli bir gelişme aşamasına içine getir-miştir. Dolayısıyla 1987 şehitleri, halk savasının en önemli ve çok zor bir evresini başlatmanın ve ondan geriye dönüşün imkansız olduğunu kanıtlamışın, yine hem Parti düzeyinde, hem de kitle dü-zeyinde sağlam olmanın şehitleri-ridir. Ve bunlar anı olmaksızın da oteyde, günlük olarak yaşanan ger-çekler, bu temelde her zamankinden daha fazla güç kazanıyor. Ülke, bu direniş temelinde önemli oranda Partinin etkinliği altına giriyor. Ce-sareti önemli oranda halkın kila-yırı Fedakarlık çok yaygın bir bi-çimde yaygınlaşıyor. Tabii tüm bunlar bir zafar için, bir halk savası için daha biçimlere değeriştir. Ta-bi bu, ölmesinin-larından biler-len içi boyledir. Halk savasının deneyime halk savasının ruhu-na varçetteçmişine sahip olanlar açısından boyledir.

Bu yıllar, aynı zamanda köprü yıllardır. Dikkat edilirse pespeşe zincirleme gelen bu atımlar hep şehitlerin anısına bağlı olmak te-melinde gelişmiştir. Her anıya

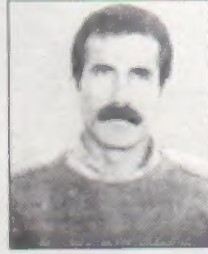
bağlık daha sonraki gelişmeyi kolu-landırıyor. Ve o gelişme daha ileri boyutlu oluyor. Daha ileri boyutluluk daha fazla sorumluluğa, bu, daha yoğun kabayla, daha tabii ki daha çok hazırlağa, araç gereç edinmeye, örgüt kurmaya, etkinlik sağlamağa götürmüştür. Bunlar, bir yandan Partiyi daha gerçek kimliğine kavuştururken, diğer yandan Partinin kitlesel temelini sağlama görevi. Aynı zamanda bu yıllar, 12 Eylül faşizminin bütün iç ve dış gerici dayanaklarını ortadan alarak ve milletin aklında tam başarıya ulaşmak için her şeyi ortaya koyarak saldırı ve bir de Partimizin başka çok az direnme öğesinin mevcut olduğu

özel savaşla özgü operasyonlardı. O da, ihbar temelindeki bilgiye dayanıyor ve nokta operasyonu biçiminde sonuç almaya çalışıyor. Bu da rahatlıkla boşa çıkarılabilircek bir operasyon türüdür. Yani eskisi gibi askeri ortaya salarak, asabidliğine her tarafa asker dökülür operasyon geliştirme güç yitirir, ve yine eskisi gibi istediği zaman köye, kente girerek arama yapma durumunda değildir. Son derece geri çekilmişti. Kendisini sıkı örgütlemişti, ama önemli oranda insan kaybına, otomatik kayına uğramıyordu. Önemli olduğu dönemde özel savaşla karşı devrimci savaş sürdüremiyordu düşünürken, burayı çok büyük dikkatle ele alacağız. Burası

şerh gibi, bizi başlangıçtan günümüze kadar getiren bu savaşım yolunda, önemdeki dönem (şüphesiz mevcut tüm deneyimlerimize dayanarak, hazırlıklara ve çizdiğimiz kapsamı planlarımıza bakarak) bizi zaferin esigine kadar götürülecek bir dönem olacaktır. İşte bu dönemimizin asıl özelliği, şehitlerimizin çokluğundadır. Kışkırtı, bu dönem için millî özellikler, defalarca ve birçok dönemde en zor koşullarda kazanılmış olan özelliklerdir. Bu kişilerin gerisine düşülebilmir mi? Düşülsün şehitlerin anısına bağliktan habaedilebilir mi? Hayır! Yine bu kadar deneyimimiz yok, bu kadar gerçekçumuz olmasın, bu hususa katmayan, bu-

değerlerimiz ise yastıyıklarımızın bu değerleri sadık olmaları gerekiyor. Ve eğer duruşta anıya bağlı kalmak isteniyorsa, yitmiş bağli kalmak gerekir. Ve eğer bu bağli böylelikle verdiğimiz sözler bir değen var ise, bu sözlerin gerekleri yerine getirilmek ve bağli millîan kılıklı olmak üzere her millîanın bütün faaliyetlerinde yarılmak durumundadır. Yoksa, mal kuvvetleri teslim olgu gibi bir bağli, oş para etmez bir bağliktır. Bağli söylemek, bağli örgütlemek, bağli günlük olarak işlişirmek kendisini hissettiren, kanıyan, gerçekleştiren bir bağliktır olmalıdır. Bunun dışındaki bağlikların bes para etmez değeri olduğunu

merkezde. Önemli bir yere bağli ki, maddelerin göstermiş olmalarıdır. O dönemde bu durumun bu önemini, en kende savaşım planlarımızda, bunlar yitilirmiş, görevleri mızdır, almış olduğumuz Parti değerleridir! - en mükemmel değeri, birer, bunların bir millîan olanı, oşu verdirecek ve böylelikle ulaşabilmiz her yöreye bu biçimde savaş, dayatarak görev ve sorumluluklarını eskisi kadar yerine getirmelidir. Bz kuçumamamış olacak bağlilarımız, kazanılmıyız daha da yoğunlaştırmış ve bunu nasıl zaferin esigine kadar gisme dönemi dediğimiz önemdeki döneme yaymayı, böylece kazanmayı, fet-hetmeyi mümkün görüyoruz. Te-

bir dönemde gerçekleştirilmiştir. Çok iyi biliyoruz ki, Türkiye de direnme daha çok az şey kalmıştır. Kürdistanın hemen her alanında PKK'nın tek başına direniyor. Bu, çok büyük bir cesaret ve fedakarlık gerektiriyor, kende güven gerektiriyor. İşte bu dönem savaşla ilgili çok zor olduğu gibi, elbetteki kazanılması da tarihi planda olacaktır. Gerçekleşen de budur.

Simdi yeni bir dönem için giriyoruz. Şüphesiz çizdiğimiz plan ve yürüttüğümüz hazırlıklar daha şimdiden 1988 ve sonrası dönemin en ileri bir gelişme dönemi olacaktır. Göstermektedir. Bz, bu dönem, şüphesiz Partimizin bütün bu zincirleme gelişim dönemlerinin doğu bir sonucu olarak görüyor ve hazırlanıyoruz. Bu dönem, muazzam direnç birikimimizin mümkün kılacağı en üst düzeydeki gelişmelere kavuşturulmalıdır. Bu ne anlamla gelir? Her şeyden önce, bu dönemin bütün şehitlerimiz anılarında bağliğin bir gereği olarak ve yine Partimizin bütün temel dönemlerinin bu anılara bağliğin temelinde nasıl geliştiğinin derin kavrayış içinde olarak ve en başta onu örgütlenmeye dönüştürerek, bunun şahınsda somutlaştığı millîan kılığı yakalayarak kazanılacağı anlamına gelir. Herhangi birşeyi değil, bu özelliklere kazanılacaktır. Ve gerçekten biz, şimdiye kadarki bütün faaliyetlerimiz bu yeni dönemin bir hazırlık aşaması olarak alınacak, bu aşamada ne nasıl kazanılacağına çok iyi anlarsınız. Partiyi ideolojik, politik ve örgütsel yörede, kitle temel açısından, düşmanla, yarıncıların açısından da, ileri bir gelişimin içinde olduğumuzu yadsınmaz. Düşmanın Kürdistan üzerindeki ideolojik, siyasi, askeri etkinliği hiçbir dönemde görülenmiş bir biçimde asgındırılmıştır, zayıflatılmış ve büyük boşluk açılmıştır. İşte gerilimi bu döneme ve böyle bir ortama dayatmak istiyoruz. Gerilimin böyle bir ortama büyük gelişme potansiyeli hazırır. Neden? Çünkü ortama biraz bakarsak, düşman eskisi gibi birakılmış serbest döşemeye, önemli oranda dolamıyor, yaygın operasyonları geliştirmiyor, hele hele geceleri hiç çıkmıyor. Dağıtık alanlara giriyor; daha da önemli kitleler üzerinde etkinliği önemli oranda kırılmıştır. Geliştirildiği operasyonlar

gerçekten bizim için çok geniş bir manevra alanına sahiptir. Düşmanın da aslında son derece daraltılmış bir manevra gücüne sahip olduğu ortaya çıkarmaktadır. Bu, bizim için büyük bir avantajdır. Düşmanın bu kaynakları boşa çıkarılabilir. Nokta operasyonu ortasında bir manevra ile boşa çıkarılabilir. Bu, bizim için de demektir? Geniş bir savaşla ilgili gelişim şansını, o lanğın elinde etmek demektir. Bu, bizim var mıdır? Vardır. Demek ki, eylemlerimiz düşmanın otoritesini yerle bir ederken, geniş arazi parçaları üzerinde ki hareket serbestiğini önemli oranda ortadan kaldırırken, bizim için son derece geniş bir otoriteyle ve hareket alanıyla yüklenmiştir. Kitleler üzerinde ki düşman korkusunu etkisi son derece daraltılmıştır. Bunlar, Partinin bu yıllardaki büyük direniş, fedakarlığı, cesareti sayesinde ortaya çıkan, kök salmasına ve destek görmesine yüz açan gelişmelerdir. Bugün kendine böylesi gelişmeler artık temel almaktadır. Kitelemiz her zamankinden daha fazla gerilimi barındırıyor, beslemeye, güç vermeye uygun hale gelir. Bunlar sıradan bir kazanım değildir. Hayır! Demek ki, bu yılların kitlelere kazandırdığı deneyim ve Partiyi olan gücü böyleyi eşit bir savaşım sonucudur. Kitelediği iyi kullanılarak, halk savaşımızın birçok savaşla, lojistik, desteği, barınması, örgütlenmesi, cephesi geliştirilecektir. Ve bu da ne demektir? Hiçbir dönemde görülmemiş olan halk savaşına olanağına kavuşmamız demektir.

Parti, özellikle şimdiye kadarki direnişini kendine çelikleştirmiştir. En sıradan uyum bile gozunı kırpmadan her türlü savaşım ilcine girebilecek kadar gücündendir. Ideolojik, politik ve örgütsel olarak sağlamlaştırmıştır. Öncü çekirdeğimizde hem sayısal olarak bir gelişme var, hem de güçlü bir niteliksel gelişme vardır. Çok güçlü bir tecrübeye sahiptir; tahminimiz, bu uluslararası alanda da böyledir. Bu, büyük bir tecrübeye birikimdir. Bu tecrübeye şimdiye kadar hiçbir zaman bu kadar güçlü değildi. Bu da önemdeki dönem kazanılmasında en çok dayanabileceği bir birikimi ifade ediyor. Bunlara dayanarak diyorum ki Şehitlerimizin kanları temelinde küz bir

ne esas alınmayan bir savaşla ve bir eylemlerle basarı bir savaşla çıkardır mı? Dineniyiz! Görük dönem için millîan kılığı, gerekse millîanın örgütleyeceği halk savaşla, mevcut kazanımların, birakalım gerisinde olmasını, onu mutlak azami sonuçlarına götürülebilir bir gelişim esirinde olmalıdır. Aşagısın kabul edilebilirliği gerektiriyor. İşte örgütün emri, işte şehitlerin anısı ve bu anıların yüksök sorumluluğuna yerine getirmesi böyledir. Böylesine bir dönemi başlatmak, kılma için, görülmüş ki çok şeyimiz vardır. Eğer Parti tarihimize giderek daha yetkince incelerek ve sonuçlarını özümsesek, göreceğiz ki, çok büyük bir karşılık var, bu dönem başarıları dolu kılma işi bile değildir. Bu nedenle biz, şimdiye kadarki tüm çalışmalarımızı, kazanımlarımızı, şehitlerimizin anısına bağliğin birleşik bir iladesini göre tanımlıyoruz. Anılara bağliğin gereği, bu kadar gelişmedir diyorum. Bu Partimizin yitkilermesi ve en sonlu karşılık verildiği. Baştan beri yapılan çok kapsamlı çözümlerle bu temelde, Dikkat edilirse, çözümlerimiz, geleceğin zaferine kazanılması için ne gerekçesi olur yonuyor. Zaferi kazananca parti, zaferi kazananca millîan çağın ıztar, vuruş ıztar neyse onları güçlü bir biçimde vermektedir. Ve bu, TC alternatifi için on yikme temelinde, onu perçektir, asla temelinde sağlamlaştırmak, PKK, günümüzdeki gerçekleyle yeni insanı, yeni insan ilişkilerini oluşturarak yaratmıştır. Her ne kadar uygulamaya yaygın kazanımlarımızda, bu özde başarılmıştır. Bu, büyük bir kazanımdır ve halka bağliğin gereğidir. Yüce inanç ve ideolojimize bağliğin gerekleri böylesine sağlamlaştırmaya gerektirir. Şehitlerin anısı sureti bir emir-komuta zinciri olarak başımızda gormenin gereği de budur. Eğer biz her yıl geçen yıldan, her yıl geçen aydan, her günü geçen gündün daha yüklü, daha başarılı kılıyorsa, sağlam bir komuta altında savasışımız olurdu. Ve bunu cesaretle bütün Partiyi ve halka dayatıyoruz, bunun en yüce gerek ve en bağli kılınması gereken deşar olmasından olurdu. Başka şey Partimize yararmaz. Yararladığı gibi, esas alınmaz da. Bu anlamda, eğer şehitlerimiz en yüce

şak sık tekrarlıyoruz ve bu nedensiz de değildir.

İşte değerlerimizin büyüklüğü, onu bilerak Partiyi yönetmeye çalışıyoruz. Bunlar kendilerine doğru sahip çıkılmasını vasiyetleriyle bize bildiriyorlar. Neden bize bildiriyorlar, kim buna karşı koyabilir, kim başka gerçeklerle başka tür yaştanın da mümkün olabileceğini söyleyebilir? Hayır! Kürdistan'da PKK onderliğinden ve böylesine gerçekleştiren direnç ve direnç şehitlerinden başka yaşam amaç, başka ilke, başka ahlak amaç tamaptır, yuzsuzluktur. Bu, kendisini yitirdiği gibi, yüce değerlerimizle de oynamadır. Bu temel değerlerimizle biraz saygı var ise, onları sağlam yaşayarak, o zaman hepsini kılığımızda birleştirebiliriz demek. Yani simdi biz. Onlara ödüler demek, biraz göç, biraz vah vah demek mi var ilginç kanıtlayacağız? Yoksa son nefeslerine kadar ve gerçekten de ölüme asla inanamayacak ve böylece olumsuzluğu seçerek varlıklarını kanıtlayanları anılarında daha yoğun savaş ve cesaretle karşı vererek mi anılarında bağliğımızı kanıtlayacağız? Açık ki, ilkinisi hiç kanıtlayamaz. Bu değere bağliktır, aslında bir anıya sahip olma bir, bu saygıdır, örgütler, ölkeler, valarlar. Herkes kendisi için kuvvet kaynağıdır. Bilinçimiz yoklayalım, yurduğumuz biraz duyulandır. Göreceğiz ki, okunabilir kadar bir kaynağı sahibiz. Bunlar eskiden yüce Başlangıçla birkaç kişi, daha sonra her geçen yıl daha da artarak ve gültüğü öüne duramaz bir sel gibi bizde bir gelişim halini almıştır. Anya bağli kalmak, buna katılmak ve coşmak demektir. Bunun bilincine, savaşın taktiklerinde üstün manevra kabiliyetiyle, daha da güçlü kitleleri buna çekmekle nasıl bir coşkuyla olundukları olduğunu kanıtlanabilir mi? Kanıtlanabilir. Önemli olduğu dönemde şehitleri yaşamak, onları kendimizde yaşatmak budur. Ve gerçek kararlardır da budur. Bu gereği giderek tüm topluma hakim kılmalıyız, siyasi olduğu kadar ahlaki bir görüldür de. Eğer millîanlar bunca değeri kendi sorumlulukları altında halka tam yansıtmazlarsa, güclerini ve yaşamalarını bu temelde en iyi bir biçimde değerlendire-

mumukla gerçekten tam bir devrimci planda iladesini bulan ve yine tüm toplumun son derece akıllı bir biçimde kullanan yüce tarzını, çalışma tarzını, halk savaşının inceliklerini göre, bunların bizi ki uygulamasını en yararlı biçimi bularak gerçekleştirdiğimizde, zaferin esigine kadar ulaşabileceğiz. Bu hayal değil, devrimci teorimizin daha başlangıçtan beri onumuzu serdiği, ama bugüne kadarki faaliyetlerimiz adımı adım hızlandırmış, ulaşabildiğimiz bir yüksek devrimci gelişme olasıdır.

Kapsamlı çözümlerle ilgili, bu dönem kazanılması konusunda onumuzu düşen yapmak istedik. Bunun Partimizin başına olaneklarını katkötür atarmak için yapılmıştır. Dolayısıyla değerlendirilmelerini bu temelde yapan Parti çağırıyor. Bu çerçevede kendilerini güçlendirebilir ve üzerine düşen bapları yerine getirebilir. Yine Parti Önderliği olarak biz, şehitlere güçlü bağliğin gereklerini bu kapsamlı çalışmalar gerçekleştirilerek göstermiş oluyoruz. Bunlar aynı zamanda Onların Partimize kattıkları büyük değerlere bağli olma ve böylelikle halkta en değerli mücadele katkısı, yoramlarına dayanan bağli gereği yapılmıştır. Dolayısıyla kullanmak durumunda olan uygulamak durumunda olanları da aynı sorumlulukla yaklaşımları, kendilerini yetkilistirmeleri şarttır diyorum. O halde bütün Partililerin önemdeki döneme bu çerçevede yaklaşımları hem nihai zafere daha kesin bir yaklaşımlar, hem de bunun nasıl kazanılacağına bizi götürülecek. Gerekeni yapmak hem gurur verici bir yaşamı yaşamak ve hem de vazgeçilmez bir görevimiz yerine getirmektir. Partimizin bütün şehitlerini, bu arada özgün bir yerli olan marı ay direnç şehitlerine bağliğımızı tekrarı bu temelde dile getiriyor ve tüm Partilileri onun güçlü bir değerlendirmeye hayata geçirmeye çağırıyoruz. Yine bu temelde halkımız, kendi tarihini en iyi öncülerle etrafında somut bağli-larını, o yuzfillerin kordüğünü, inarparlamaya ve kendi özgürlüklerini bizzat bu dönemde kendi öz savasınıyla kazanmaya çağırıyoruz!

— Direnç şehitlerimiz yüce komutanı altında zaferle doğru ilerli!

PKK ZINDAN DİRENİŞİNDE 8. YIL DALGASI VE M. EMİN YAVUZ'UN ANISINA

Baştaraf 1. sayfa

miştir ve aynı zamanda da bu dönemin bir tamamlayıcısı olmuştur. Onlar, gerçekleştirdikleri bu kısa vadeli son direnişle ulusal kimliği gerçek düzeyde düşmana itiraf ettirirdi. En üst düzeyde buzzat faaliyetleri rejimin başı Evren ve Özal bile buna kabul ettirir. Yine Milli Savunma Bakanlığının yaptığı açıklamaya ve muhalefet partilerinin de an zindan bunları kabul etmeleri, bu direnişin görkemliliğini göstermektedir. Ortaya çıkan bu sonuç, yani siyasi rejimin bütün resmi temsilcilerinin adeta başka çarelerinin olmadığı bilerek, bu gerçeği kabul etmek zorunda kalmakta, ulusal direniş tarihinin önemli bir aşaması, onun bir sonucu ve yeni bir dönem başlangıcıdır.

Bundan öğrenilecek ve çıkarılacak şeyler şudur. Bu, özellikle insanlığın ulusal kurtuluş için ve her türlü kolektif hak direnmede, izlenmesi gereken yolu, bunda ideali olanları nasıl yaşaması ve neleleri nasıl yaşaması gerektiğini ortaya koyuyor. Bu, albette buna yol açan Partinin ideolojik-siyasal çizgisi kadar, onu doğru uygulamaları ne demek olduğunu da çok açık ortaya çıkarıyor.

Süphez ki onlar, sekiz yıl nâkin bir süredir sürekli bir şekilde direnmeyi, sâli kendilerine yürütmüyorlar. Her düzeyde faaliyetlerimizin birleşik etkişi de bunda önemli bir rol oynuyor. Ama her şey rağmen yine de onlar, kendi mevzilerinden sökülüyor, o mevzileri sürekli savunuyor ve bunu giderek önemli bir başarı noktasına kadar getirmiş bulunuyorlar.

Süphez, bu direnişin tarihi uzundur. Onu burada aşama aşama değerlendirecek değiliz. Ama, duşmanın onlara dayattığı koşullar ve muazzam güç dengeliği içinde, onların insanlık onuru ve düşüncelerini sadece ve sadece yürekle-

Parti Önderliğini yüceltmeyi başarılar. Bunlar, çok önemli direnme örnekleridir. Daha o sloganların yenik bile kutsaldan silinmeden, hemen peşinden gelmiş bu yeni direnme var. Bununla zindan direnişleri Türkiye ve dünyanın bir kez daha kendi gerçeklerine eğilmelerini sağladıkları, doğru ve insanı olan, insan hakları ve demokrasinin gereklerine dikkat etmeyi dayattılar. Diyarbakır gibi sömürgeciğin en çok yoğunlaştığı, özel sömürge valisinin karargahını kurduğu bir alanda, bütün dikkatlerini bir kez daha direniş üzerine çekmiş ve geniş bir kamuoyunun yarattı. Partimizin en önemli bir hamlesinin gerçekleştirildiğini ve duşmanın o muazzam provokasyonlarının boş çıkarıldığını gösteriyor.

Bizzat yığınların direnişi Diyarbakır'da katılması, hemen hemen bütün kesimleri çekmesi ve hatta aktarımdan muhalefetine kadar bütün duş partilerinin bile buna ilmini yaklaşıma gereği duşmaları, bu direnişin ne kadar bir etkiye sahip olduğunu ortaya çıkarıyor. Tabii ki, yoldaşlarımızın amacı sadece böyleyse basit kazanımlar sağlamak değil, gerilla mücadelemize bir katkı sunmak ve sâli bir dönemin öncülüğünü yapmaktır. Diğer gelişmeler kesinlikle bunu gösteriyor. Partimizin gelişmeleri sâcığı sâcığı onlara ulaşıyor ve böylelikle onlar bir görevi yerine getiriyorlar. Demek ki, devrimci koşullar ne kadar zor ve edinen bilgiler ne ölçüde az olursa olsun ona gereken karşılığı verebiliyor, iradi güç dayatabiliyor ve sonuç alabiliyorlar.

Başta Diyarbakır zindan direnişçileri olmak üzere bu cephedeki direnişler Partimizi epey beslemişler. Biz 1982 ve sonrasında ülkeye henüz fazla yönelmeden bile, onlar en büyük direniş gerçekleştirdiler. Onların o donemdeki direnişleri,

bunlara iyi karşı koydu. Bizler de benzer gelişmeleri dışarda yaşadık. Unutmayalım ki, onların okuyacak bir kitapları, yazacak bir defteri, sayıdecekları bir televizyonu, dinleyecekleri bir radyoları yoktu. Ama, o koşullarda doğru tahlipleri ve doğru devrimci görevleri ortaya koyabildiler. Bunun sonuçları ve belgeler elimize ulaştı. Görüyoruz ki, Partinin yaşadığı gerçek ne ise, orada da aynı muhtevale varlığını sürdürüyor. Bu, PKK'nin tarihi çıkışına ve çizgisinin özelliklerini tutarı bağışlı bir sonucudur.

Daha sonraki 1984-85 atılmaları vardır. Onların, bu atılmamızda destek oldukları, hem güç alıp hem de güç verdikleri biliniyor. Bu hamlelere arkadaş dayatılan provokasyonları, işbirlikçilerin oyunlarında, öden baskıları cabalarına karşı, tutarı karşı koymamıza, onlarda, birliklerini koyarak leke getirmeyerek, en ulucuk bir taleple bile bulunmadan başı çıkarak buna en onurlu karşı verdiler. Bu noktada onların öğrenilecek önemli dersler vardır. Bu derslerden en başta geleni ortaya koydular tutarı Partililikleri. Kesinlikle en ulucuk bir talepleri olmadıkları gibi, tam tersine "yapmak istediklerimiz küçük bir katkırı", "Partinin yürüttüğü mücadeleye biz de elimizden geldiğince böyle bir katkıyla karşılık vermek istiyoruz" demeleri; işte bu gerçeğin somut bir örneğidir. İstediğimiz tek şey, gelişmelerden daha fazla bilgilendirilmektir. Nitekim okuduğumuz raporları ve mektupları bir çerçevedir.

Son direniş, zindan savaşçıların mücadelemize olan katkılarını daha da geliştirmiştir. Hatta, halk savaşımızın yönlendirilmesi doğrultusunda bir adım olduğu için stratejik bir düzeyde kendisini yükseltmiştir. Nitekim direniş epey halk güçlerini de katan ulusal kimliği resmi düzeyde irtaf etti-

Mutlu ve gururluyum
doğduğum
topraklar
ülkem Kürdistan
uğuna
direnim yıllar boyu
Diyarbakır zindanında.
Ölümüşüm
şehit düştüm
o kutsal gün yolda
direnin başından
yoldaşlarım
devrederek.

tün rejimi sarstı ve onları çok erkenden böylelikle beklenmedik biçimde tavizlere zorladı.

Altıyüz kişin büyük bir karaklık içinde ölüm orucunu sürdürmesini, TC kadirama, TC apsinde burada, uğraş capında büyük bir yenilgiye duşma tehlikesi vardır. İşte onları geri kalsın zorlayan da bu gerçektir. Yoksa ilmi oduklarımdan da alenapçıklarından kaynaklanmamaktadır. Kaldı ki, en azgın bir göven olarak Evren'in en konuşması vardır. Kars'taki 1988-gök askeri tatbikat günlerinde konuşmasında "Şah-kamı" hatırlatarak, "cesedimizi çinçeyip gmeden onlara bu vatani bildirdim" dedi. Bunun anlamı şudur: "Boyle bir kimliği kabul etmeyeceğiz" Ama, o bu gerçeği bizzat irtaf etmek zorunda kalmıştır. Uzun barışlık tarihine, son karakterine ve tasit rejim belli bir yetkinleşmeye ulaşmış olmasına rağmen, onun böyle bir irtafatı bulunması direnişin büyüklüğünü göstermektedir. Burada, hayalları sonuna kadar ortaya koyarak devrimcilerin karaklıklarını kanıtlamaları vardır. Bu irtafat, bunun üzerinde sağlamıştır.

Ciddi bir dönem yaşanmaktadır. Kürdistan alabildiğince korkak çemberi içine alınmış, provokasyon yöntemleri alabildiğince uygulanmakta, tavizler, satın alma ve bilinen birçok yöntem devredir. Böyle bir ortamda ve her türlü yozluğun, sustaimin, toplumdışlığı yaşanıldığı Diyarbakır gibi bir zeminde gerçekleştirilmesi olması, bu direnişin değerini daha da yükseltmektedir. En zor dönemde, en hayatî konularda, en çok cesaretle fedakarlık isteyen bir eylemin gerçekleştirilmesi, her türlü değeri-direnmin üstündedir. Elbetteki, böyle bir direnişin etkileri de aynı biçimde büyük olacaktır.

Burada önemli bir sonuç çıkarılabilir. Bu sonuç, bu direnişin önemi de ortaya koymaktadır. Tutarı devrimciyi direndi ve kazandı. Bu gelişmelerin, böyle bir temelde ortaya çıkmasıdır. Burada, bu gerçeği yitirmemizi, bu ilmi gün yükseltilen "direnme yapamamız" sloganının somut ifadesidir de.

O halde, bizim de yoğun bir biçimde direnme derdümüzde olanlar, koşullar ve zaman nasıl olursa olsun aleyhine ve lehine olabilir, her zaman gelişme kaydetmek mümkündür. Ulusal kurtuluş ve devrimci demokrasinin erk başının zorunu bir aşaması olduğu yerde, bunun gereği mutlaka yapılır, somut devrimciyi bunda başarı

rine dayanarak savunma gibi bir durumu vardır ki, daha çok bunun anlamı üzerinde durmak istiyoruz. Onlar bu direnişleriyle, tarihini tanıdıkları her barajı rejime karşı ve Partimizin önderlik ettiği mücadelelerin bu aşamasının sağlam bir cephesi olarak adeta daha sonra sağlanacak büyük gelişmeyi daha şimdiden belirtmişlerdir. Duşmanın tavizler politikasının neti ortaya çıkarılabileceğini kanıtlamış, ve orada resmen bir taraf olarak kendilerini temsil etmişlerdir. Duşmanın direnişçi sloganıyla dünyaya ilan etmişlerdir.

Biliyoruz ki, daha yakın bir süre içinde sömürgecilik yirmi yoldaş ıdam "cezası" verdiğinde, cezaevindeki yoldaşlarımızın adeta yeriğö cinalara sloganlarıyla, sömürgeciliği kahrettiler; Partiyi ve

öncülük düzeyinde bir direnme ve çağırıldı. Dolayısıyla bizim daha sonraki atılımımız buna tamamları niteliktedir. İkisi de özü ve birbirini güçlendiren direnmelemdir. Tüm yönleriyle doğru kavranıp uygulanması gereken bu direniş hareketi tamamlanmış doğru kavramak ve gereken devrimci sonuçları çıkarılması iyi bilme gerektir.

Çok iyi biliyoruz, onlara da dayatılan provokasyonları vardı. Bu direnmelemin mirasını ters-yüz etmek için bir yandan duşman elinden gelen her şeyi yapıyor, diğer yandan reformizmin icrede de yönetime her türlü işbirliğini geliştirerek onu parçıtıyorsa, ulusal kurtuluş özünden kopulmuş ve böylelikle etkisini alabildiğince zayıflatmaya cabı gösterdi. Ama sorumlu Parti devrimciliği her şey rağmen

mes, Türkiye içinde demokrasi mücadelesine çok güçlü bir ıme kazandırmış, idiren her türlü ter-yazına rağmen, SHP'yi doğru demokratik bir konuşma zorlamış, adeta buna mecbur etmiş, hatta ANAP da dahil duş partilerinin kendilerine daha "analiz" davranışa gereğini duşma" noktasına getirmişlerdir. Bu direnişin büyüklüğü ile Türkiye demokrasisi mücadelesi üzerindeki etkilerini göstermektedir.

Direnin katillerinin sayısı iki-biri olarak vardır. Yine altıyüz yakın yoldaşın ölüm orucu gibi bir direniş göze alınması sözünü-tür. Bu da, rejimi öfkütü. İsteklerin yerine getirilmesi için altıyüz kişin ölüm orucuna devam etme karaklığında olması, Çankaya merkezi de dahil olmak üzere, bu-

kaydedir. Eksiksiz ve olumsuzlukları mesele yapamaz. Bugün halen işte ve dışta Partiyeye dayatılan her türlü tasfiyeci-bözcüne, birliktin uzak cabaları hatırlatılmı. Savaş gönüllü-iriktici yaklaşıma, hasta bunun üzerinde sayısız kişisel yaşam hesapları içinde olma birey-seliğinin bir eğilim haline getiril-miş, bu gelişmelerde tamamen çelmektedir. Bunların kabul e-dilemeyeceği çok açıktır. Direniş-çilerin neyi nasıl söyleyip, neyi nasıl yapacakları ortadayken, esas alınması gereken ölçüler başka ne olabilir. Öyle adamlar var ki, son derece alıverisi olan ve kollarında bile doğru düştür bir Parti çağır-ması yürütmüyor. Kendilerine sâvdatlanarak rahat kollarının etki-si altında yozlaşıyorlar. Biz buna PKK faaliyeti ve yoldaşlık diyebilir miyiz? Bu örneklirin PKK'deki yoldaş-çın gereklerine son derece uzak oldukları, çok açıktır. Bunlar, direnişin gelişme özelliklerini ve amaçlarını bilecek, kendilerine bu-na göre bir ceki-duş vermek zorundadırlar. Ve epey ki bu işine düşülen yetmez durumlar, teorik izahlarla baz gerekçeler ileri sürü-lerek geçirilmisler. Bütün bu gelişmeler, gereklerinin daha iyi gö-rülmesi, kendilerinin düzeltmek isteyenlere bir kez daha doğru yolun ne olduğunu hatırlatmak, ilah ol-mazların durumlarını ise daha açığa çıkması için yapıyoruz. Böyle-ce ilah olmazların bu veya bu şekilde kendilerini gizlemeleri mümkün olmayacaktır.

Bu direnişte şehit düştü haberi aldığımız M. Emin YAVUZ yoldaş yakında tanyorum. Bizim ilk grup faaliyetlerimiz İkkul düzeyindeki bir eğitimde sahip olduğu halde, ama tam bir emekçi olarak en canlı biçimde katılan bir yoldaşımızdır. Hilvan'daki çatışmaların en onünde yer aldı. Tas okat-larında ve diğer işlerde çalıştırdı. Fakat çok canlıydı. Toplantılarında gelişkin hızla yer alırmıştı. Çok fedakar ve cesurdu. Ağabizi karpı çok büyük bir kını vardı. Kesinlikle anti-federal demokratik bir çıkışla mücadeleyle gelmişti. Nefret ettiği ağabizi ve tasit güçlere karşı halk kışğını dayatmak ve halkın özgürlüğü temsil etmek için çok azımlı ve kararıydı. Tüm toplantıla-rı çok yüksek bir ılgıya katılırdı. Oysa geniş işle sorunları vardı, barmakla mukellef olduğu çocuk-ları vardı, yoksuldu. Şüpheli fonda beklentisi yüzüydü. Buna rağmen katılmıyı eylemişdi. En az donanımı zindan girdiğinde uzun süre direnebildi. Bu direniş bugün

dokuz yılı geride bıraktı. M. Emin YAVUZ yoldaş, PKK'nın ilk kitleleştiği dönemde başlayan kavga-tıyumuşluk direnişlerinden salıh gözetilerde kadar ve her türlü zorluk altında bütün direnişlere katılmış, en son olarak da TC ege-menliğine karşı boykot bir direnişine sonuna kadar kararlılığını korumuştur. Bu bir gerçeği kanıtlamaktadır ki, o da şudur: Baştan itibaren PKK'nın direnişinde bu kişilerin imzası vardır. Bazıları bugün, PKK adına çok şey söyleyip kendilerini çok şey sahip görüyorlar, ama bunlar önemli yanıtlarla doludur. Özellikle bu dış zeminlerde bu tip yanlışları yaşayanlar az değildir. Oysa, PKK'yi PKK yapan en baştan günümüze kadar bu tip çalışmalar ve bunların sahipleri dir. Büyük Parti yüreği, Partinin büyük direnişçi-tutkulu kişiliği bu kahramanların omuzunda yükseliyor. Beki çok lat yapmasını bilmemişlerdir, ama bütün önemli direnişlere imzalarını atmış veya bunlara katılmışlardır.

Biz her zaman yaşayan özü görmek gerektiğinden söz ettik. Evaslacağımsı budur. Kendine eşval ve son derece demogöçü baze biter ortaya çıkıyor. Belki bir-iki lat etmesini becerip küçük birkaç çamaşır yutuyor, ama hemen peşinden kariyerini dayatıyor, kendince talepler ileri sürüyor, acaba insanlar yanlırından bile geçemiyor. Tek kalmayıp bütün terbiyelişlik yapıyorlar. Kendi gerçeği konusunda bu kadar habersiz, bu kadar gafil yaşayanlar için, en basitinden ancak bu söylenebilir. PKK'nın çıkış ve gelişiminin ana esasla-

lırın kavramak ve bağlı olmak gerekir. Bu gerçek kulakları edilip değişik ölçüler ve kendine sevdi ki kişiliklerin ortaya konulması ve üstelik bir de bunun Partiyi aldatmaya kadar götürülmesi doğru değildir. Tekrar belirtiriz ki, bizim direnişçi değerlerimizi her yönüne anlamak gerekir. Biz bu insanlara direnecimizde dış söz verdik, onlar da söz vermiş ve aserifice direnmislerdir. Birçoğunun çocukları vardı, ekme bulamıyacak kadar yoksullardı, donanımları çok zayıf, çok vahşi koşullarda yaşıyorlardı, ama bu noktaya kadar gelebildiler. O zaman bütün temelli olmayıp da başka şeylerle gününü gün etmeye çalışacak ve Parti içinde de saygı bekleyecek? Bu, büyük bir ahıksızlık, büyük bir bozulma ve oportünistleşmeye or-

tem hazırlamak anlamına gelir. Bizim buna onay vermemiz, onlara ters düşmemiz ve bu değerleri savunamayacak duruma girmemiz demektir.

Demek ki, Emin yoldaşın yaşamı, Partimizin şanlı doğuşuna ve direnişçi tarihine denk gelen bir yaşamdır; baştan sona kadar Partimizin ana altar damarlarından birisidir. Onun yaşamı ve kişiliği, kendi önderlerinin şahsında bir halkın özgürlüğü nasıl kalkışacağını kanıtlamış; halk kişiliğinin nasıl yaşayıp, nasıl ortaya çıkmasını ortaya koyuyor. Aynı zamanda, bizim sağladığımız yoldaşlık içinde kalmak isteyenlerin değerleri nasıl bağlı kalmaları gerektiğinin de ortaya konulmuştur.

Gördükleri bütün eğitime rağmen kendilerini halen sağlıklı bir devrimci pratiğe varemeyenlerin

durumlarını göstermek açısından bütün bunları yeniden, bir tekrar niteliğinden de olsa belirtiriz. Bu tipler en az bir bilgi donanımı ve en az teknik tecrübeyle direnişçi kişiliklerini kendi konularını karşılamamışlardır. Onları donanım-sızdır ama Partiyi bağladıkları ve direnişçi kararlılıklarını kesind. Mademki onlar bunu gerçekleştiremiyorlardı, o halde, bu donanım ve en geniş özgür direnme olanaklarında kısme başka dayatmalarla bulunmamalıdır; hiçbir anlamı olmayan ve kişiyi adeta kötürüştiren önderlik sevdaları içine girmemelidir. Bazıları "Parti sözuü" oldum, nasıl olsa imkânları genişletiyerek Parti değerleri üzerinde oynamamalı, bu tip düşünükleri Partiyi dayatımlamalıdır.

İster hapisahenden çıkmış, ister ülke dışında katılmış olsunlar, gerçek direnişçi hattını telihi etmeyenler, onı kavramak istemeyenler, bapımıza neler getirmek istedikler? Bunu birlikte yasadık ve gördük. Zindan direnişçilerinin anlatımları uyumlu yapamak, her türlü soyusuz yaşamı Parti yaşamının yerine koymak mıdır? Yine, her türlü mücadele ve gelişime imkân olmasın rağmen, iki insanla doğru düştü ilgilenneme ve bir de en popüler önderlik sıfırlarını kişiyi kendine yaklaştırmaya mıdır? PKK'nın militan kişiliğiyle, bu tür bir dayatma arasında hangi bağlardan bahsedilebilir? Bütün bu sorunlarımızın cevabı açık. Şyl direnişçi dalgaş her zamankinden daha net olarak, bunlara cevap vermektedir. Kavramak ve anlamak isteyenler

icin gerçek çok açıktır. O halde Partimizin gerçek militan kişiliğinin şahsında imzalı eder M. Emin yoldaşın, bunu çok güçlü bir direniş içinde şahadete kadar ulaştırmasıyla Partimizin ilk ve en büyük bir evlatı kişiyetinde birleşti tarihi bir halk kişiliğinin önderliğinde de kazansın olmaklıdır. Ruş devriminde tüm dünya haklarımızı tanıdı. Bir Babuşi vardı. Bizde bu yoldaş böyle derlenirdi. O, kendisine verilen bir ada layık olduğunu ortaya koyuyordu. Partimiz ve halkımız için böyle kişilikler vardır ve daha da çıkacaktır.

Partiyi ve şehitlerin anısına keşan bağlılık, bugün yüzlerce ve binlercesini ortaya çıkarmıştır. Böyle yüzlerce şehit vardır. Adar bir Parti emekçisi bir direniş kahramanı olarak, gösterişçi ama derinden bir katılmış kişiden son nefes anına kadar Parti ve halkın çıkarlarını esas alan M. Emin yoldaş en eski bir yoldaş olmasa ilahiyatı da bu gerçeği en güçlü bir anı olarak bize hatırlatırken bog yaşamadığını, önemli direnişlerde büyük etkisinin olabileceğini ortaya koydu. O'nun ve O'nun şahsında bütün direniş şehitlerini ve direniş kahramanlarını, bu temelde selamlıyor ve her zaman söylediğimiz sözün bir gereği olarak, bu direniş kahramanlarının anlatılarında bağlanmış dayatıcı gerçekler illarında 88 yılı ve daha sonraki yıllardaki direnişimizi daha da güçlendireceğini belirtiyor ve bu şehitlerinin yolunda bağımız ve özgür Kürdistan'a yürümekte kararlılığını yitmiyoruz?

Kürdistan Proletaryasının Büyük Komutanı Eyüphan YÜCE (Fehat) Yoldaşın Anısı Yolunuza Işık Tutuyor

Eyüphan yoldaş, 1965 yılında Kütahya ilinin Üçköyünde yekalı bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Birçok Kürdistanlı gibi O da daha küçük yaşlarda çalışmaya başladı. İlkokulu bitirdikten sonra, is hayatı O'nun için artık süreksizlik kazanı. Köyde cobanlık yapıyordu. 1977 yılında Silvan'a göç ettiler. Burada da çok çeşitli işlerde çalıştı. Kahve, lokanta gibi işyerlerinin yanısıra, sigara kağıdı sabırlığı, ayakkabı boyasıçılığı, emekle ve bütün ekme de çalıştı. O küçük yaşına rağmen, ailenin geçimi gibi ağır bir yük altına girmişti. Sömürgeci ve feodal düzünün ağır baskısı altında, günlük yaşamını sürdürmeye çalışan Eyüphan yoldaş bu düzene karşı büyük bir kin geliştirdi. O kadar çok çalışmasına rağmen ekonomik durumunda en ufak bir değişiklikler gerçekleşmemişti. Kurtuluşun bu düzünü altından gerçekleştirmeye çalıştı.

PKK önderliğinde geliştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden derinden etkilenen Eyüphan yoldaş, 1979 yılında bu safara katıldı. Partiyi verdiği raporunda

bu süreci şöyle belirtir:

"Ben bir Kürt olduğumu anlamıştım. O dönemde Apocular olarak adlandırılan Partimizin adını duymuştum. Yine, Kürt halkının ezildiğini de kuşan anlamıştım. Apocuların Kürt halkının haklarını savunduğuna duymuştum ve ben de bunlarla ilişkiye geçmek istedim. İşçilerin haklarını savunuyorlardı, ki ben de işçiydim. Ağalar karşı mücadele veriyorlardı, ben buna da sevindim. Bütün bunlardan sonra kararımı verdim. En son çalıştığım bütün işini ve tuttuğu tarlaları bırakarak, bir Kürt olarak vazime yerine getirmek için, ulusal kurtuluş saflarına tereddütsüz katıldım."

Ulusal kurtuluş saflarına boyasına soyulmuş bir yurtsever duygu ile katılan Fehat yoldaş, ailesinden verilen bütün görevleri büyük bir özveri ile yerine getirir, 1980 askerî-haşlatı darbesi ardından bir müddet Paris ile ilişkileri koptu. Ama o devrimci-yurtsever duygularından hiçbir zaman kopmadı.

15 Ağustos devrimci atılımının ardından Parti ile yeniden ilişkileri kurtuldu. 1985 yılında Güney Kürdistan'da siyasal ve askerî eğitime girdi. **Serwadan Eğitim Devresinin** en başarılı öğrencileri olarak adlandırılır. 1986 yılı atılımında HAREK'in aktif bir savaşçısı olarak, sömürgeci ordu güçlerine ve ceteçiliğe karşı geliştirilen yoğun etimlilik içerisinde yer aldı.

1987 yılı başlarında bir grup yoldaş ile birlikte Partinin çağırısı üzerine yurt dışına gitti. **Mahsum Korkmaz Akademi**inde, 11. Kongre çizgisini temelinde siyasal ve askerî eğitimini tamamladı. 1987 yılı **Özgürlük yürüyüşü** atılımına güçlü bir şekilde hazırlandı. Bu atımda yer almak için büyük bir caba ve istekle çalışmaları geliştirdi. Bu dönem-

de Partiyi sunduğu raporunda bu konuda şöyle der:

"Geçmiş son sözü olarak gördüğüm eğitimle Parti ideolojisi, politkasını, 11. Kongre çizgisini büyük oranda kavramış bulunmaktayım. Partimizin tarihini atılımını gerçekleştirmek için pratiğin üzerine yürümek ve düşmandan gelen iç ve dış saldırıları boşa çıkarmak için yetkinleşmiş bulunmaktayım. Parti taktiklerini hayata geçirmek, halkımıza öncülük edebilmek, eğitebilmek, şehitlerin yolunda yürümek ve Parti Önderliğinin emirlerini yerine getirmek için mücadelesinin her alanında görev üstlenmişim ve bu görevlerin üstesinden gelebilme ve yerine getirme kendime güvenirim." Yeni dönem ilke pratiğine yöneltirken de, Eyüphan yoldaş yeni dönem özünü olarak sunarak belirtir: "11. Kongre çizgisinde, Parti ve Parti Önderliğinden aldığım gücü yeni dönemde mücadeleye kararlı bir şekilde gireceğim dair kendime güvenirim. Partiyi, Parti Önderliğini, devrime, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, dağların ufkularında düşmana karşı savaşan yoldaşlarımıza ve halkımıza sonuna kadar bağlı kalsamız. Geçmişte verdiğimiz söz bağlı olarak, sözümlü yitmiyoruz. Kararlılığımı ve yeni dönem gerektirdiği görevleri üzerine alarak, fedakar, azimli, yaratıcılıkla yürüyeceğimi belirtirken, mücadelemizin tüm zorluklarına göğüs gerecek en zor koşullarda ilkenin hangisi altında olursa olsun görevlerimi yerine getireceğime dair bu konuda kendime güvenirim, kararlılığımı belirtiyorum."

Pratiğin öngününde böyle bir inanç ve kararlılık düzeyinde Partimizin '87 yılı özgürlük yürüyüşü atılımına katılan Fehat yoldaş,

bütün bu yılı boyunca yoldaşlarıyla birlikte Mardin, Botan, Garzan bölgelerinde sömürgeci-polis özel savına karşı yüksek bir direniş ve saldıruya geliştirdikleri etimlilikle 1987 yılında Partimizin güçlü mevziler kazanmasında önemli görevleri yerine getirdiler. '87 yılı boyunca onlarca etimlilik içinde yer alarak kahramanca savaşan Fehat yoldaş, en son 10 Şubat 1988 günü Kozluk-Baykan arasında Mela yakınındaki sömürgeci-taşırt ordu güçleriyle, Haasan yoldaşın komutasındaki yoldaşlarla birlikte yaklaşık 12 saat süren çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirerek kanının son damlasına ve en son mermisine kadar direnerek şehadete kavuşmuştur.

Eyüphan yoldaş, mücadeleye yaşamı boyunca Kürdistan proletaryasının enin fedakarlığı ve yurtseverliğini şahsında somutlaştıran ve bu özellikleriyle içinde yer aldığı her birlikte fedakarlığını, canlığını, ataktığın ve yaratıcılığın seçkin

örneği olmuştur. O devrimci yaşamda, düşman üzerine tereddütsüzce yürümüş, her zaman örnek bir yoldaş, duyurmuş, yüksek sorumluluk, atılganlık ve cesareti temsiliydi. Bu özellikleriyle Fehat yoldaş, Partimizin seçkin bir militanı, garilla savaşımızın güçlü bir savaşçısı ve komutanıydı.

Eyüphan yoldaş, uğruna savettiği Bağımız ve Özgür Kürdistan için verdiği özün gereklilikleri canla başla ve nefesine kadar direnerek yerine getirdi ve şehitler kervanına katıldı. Mücadele yaşamının boyunca devrime ve Partiyi, vatanı, halkımıza ve yoldaşlarımıza karşı gösterdiği bağlılık, insan, fedakarlık, düşmana karşı gösterdiği yüksek direniş ve saldıru ruhu her zaman biz şahit arkadaşlarımıza ve halkımıza ışık tutacak uğruna şehadete kavuştuğün Bağımız ve Özgür Kürdistan ideali-nin zafiri mutlaka yaratacaktır.

Silah arkadaşları

ARGK'nin Yiğit Komutanlarından HAMİT DAĞTEKİN (HASAN) YOLDAŞI SAYGIYA ANIYORUZ

Özgürlük atılımımız bir yini doldururken, Kürdistan özgüldü devrim ve karşı-devrim cephele arasında sıkı savaş tüm siddiyle devam etmektedir. Silahlı mücadele temelinde geliştirilen özgürlük atılımımız, Partimiz ve halkımız tarihinde anlamlı gelişmelerle birlikte gelmiştir. O yandan kazanılan her özgürlük meşvazın bedeli olarak da değerli yoldaşlarımız toprağa düşmektedir. Ulusal kuruluş savaslarının tabiatı olan bu yasa, Kürdistan'da daha yakıcı tarzda kendisini dayatmaktadır. Son olarak 10 Şubat 1988 tarihinde düğman kupatmasını yarmaya çalışırken faşist order birlikleri ile muazzam güç dengesiizliğine rağmen çatışmaya giren ve 12 saat çabanan ARGK birliğinin komutanlarından Hamit DAĞTEKİN (Hasan), Eyyuphan YÜCE (Ferhat), Ahmet TAYÇUR (Murat), Mustafa AHMET (Resit) yoldaşları soyu bir direniş örneği sergileyerek şehit oldular.

ARGK'nin savaş komutanlarından Hasan (Hamit DAĞTEKİN) yoldaş, 1960 yılında Mar'din'de Gercüş kazası Beiraman köyünde doğdu. Yoksul ve yurtsuz bir köyü ailesinden olan Hasan yoldaş, henüz çocuk yaşta iken baba vefat etmiştir. Hasan yoldaş, daha doğuşta kendisini cileli bir yaşamın içinde bulmuştur. Ailesini geçimini sürdürebilecek maddi güçleri yoksun olmasa, sıkıntılı bir yaşam sürdürmelerine yitilme ve amcası onların da geçimini üzerine almak zorunda kalmıştır. Yine 1975 yılında Bedman ve 1978'de de Beşir'e geçmiştir. Hasan yoldaş, daha küçük yaşta itibaren yarıcılık, kahvecilik ve terziçilik gibi işlerde çalışan ailesini geçimini sağlama mücadelesine vermiştir.

Hasan yoldaş, maddi olumsuzlukları nedeniyle ilköğretim sonra okuma imkanı bulamamıştır. Feodal-baskıyı toprak ağalarının yanında bütün ekim işleriyle uğraşan Hasan yoldaş, feodal sömür ve baskı ortamının acılarını bizzat yaşadığı ve bunlara şahit oldu. Daha sonra belli bir süre ailesinin yanında kahvecilik ve terziçilik yapı. Ardından da 4 yıllık bir süre zarfında tüm sosyal haklarından yoksun olarak TPAO'da boru döşeme işinde çalışarak yaşamı kapavsa verdi.

Hasan yoldaşın daha küçük yaşta geçim kavgasına atılması, O'nun ölümüne ve yaşamı karşı sorularıyla bir güçlük kazandırmış, feodal-baskıyı güçlendiren ve sınıf sömürüne karşı kin ve öfkesinin gelişmesine yol açmıştır. Bu durum onda sömür düzünün erken den kurulumu yolunu araştırması yönüne ve feodal toplumun kapalı aile ortamını esbabilenim yolunu ve düzünün nöbetin olu büyüyen öğrenimin arzusuyla gelişmiştir. Ancak mevcut düzünü karşı mücadelede kendi başına sürdürebileceği kavgayı yetersiz kalmış. O, hap bir çıkış yolu bulmanın cabası ve hektarlık içinde olmuştur.

1977-80 döneminde tektübeden Hasan yoldaşları bu arayı, Partimizin de çalışmalarını programla sonuçlandırdığı ve politik mücadeleyle her alanda yoğun olarak geliştirilme çalıştığı yıllara denk düşmektedir. Feodal-baskıyı kesimlere, ajan yapı, kış, kurum ve kuruluşlara karşı Partimizin geliştirildi silahlı mücadele tüm Kürdistan emekçilerinin kuruluş arzularını kamçılıyordu ki Hasan yoldaşın üzerinde de derin etkiye bulurarak, O'nun 1978'de Partimizin aktif bir sempatizanı haline geçir-

miştir. Aynı zamanda içinde yaşadığı büyüdüğü yörede yoldaşların canlı olması Hasan yoldaşın Partiya daha güçlü kahkım sağlamasına kolaylaştırmıştır. O, bu süreci kendi raporunda şöyle dile getirmektedir:

"Objektif olarak devrimci olmanın neden olan bazı etkenler vardır. Her şeyden önce ailemin yurtsuz ve bir konumu vardır. Bebeğim Kurt halkının tarihteki direnişlerine karşı büyük bir sempatisi vardı. Ayrıca aile olarak hızla bir yükselişimizin içinde giriyorduk. Bu durum bende bir bunalmı yarattı. Öte yandan bende ailenin kapalı yaşamına karşı bir tepki vardı. Bundan kurulumla ilgili olarak, Ailemde varan devrimcilerin kişilikleri bana çekici geliyordu. Ben de onlar gibi olmak istiyordum. Aile ortamında sömürgeci vahşi uygulamalara ilişkin anlatılanlar temelinde bende bir kin ve öfke gelişmişti. Bu durumun devrimci olmanın etkisinin büyük olduğunu söyleyebilirim. Ailemin devrimci oluğu, benim de devrimci olmamı diğer bir önemli etkeniydi. İlk başta Partii çizgi ve taktiki diye bir şeyden habarım yoktu. Bu yıllarda Partinin devrimci çalışmalarını hızla gelişim göstermekteydi. Bu gelişmeler benim objektif durumuma karşın, devrimci olmamam için hiçbir neden yoktu."

1978-1979 yıllarında gelişen devrimci hareketten etkilenen Hasan yoldaş, Partinin aktif bir sempatizanı olarak saflarda faaliyetlere katıldı. 1978-80 yılları boyunca birimler arasında kurucuk görevini üstlenerek Beşir, Silvan ve Batman alanlarında faaliyet yürüttü. Yine yerli birimlerin propaganda faaliyetlerine katıldı. Kitlelerle kaynaşabilme bende örnek bir çalışmaya sergileyerek, onları saflara katmada başarılı bir çalışmaya yürüttü. Aynı zamanda da bildiri dağıtma, afiş asma gibi pratik çalışmalarla da katılarak görevi aynı yapmayan, bir devrimci olması gereken alçakgönüllülüğünü soyu bir örneğin sergiledi.

1980, 12 Eylül'den faşist cuntaya geçişine gelecek Kürdistan ve Türkiye halklarına, esas olarak da onların ötek örgütlerine karşı yoğun tutulması, ikenca, katliem, böylece yükselen devrimci ve ulusal kuruluşu halk muhalefetine ezmeye cabalayan doruğa çıkarmış. Partimiz ise tümün ihmahi engellemek ve faşizm kopolmasına denk düşen bir savasımı daha güçlü ve güçlü bir temelde geliştirilme amacıyla aktif her cektirme karar almış. Önemli olarak gücünün yitirdi alanlarına çekerek yoğun bir hazırlık girişimisti. İste böylelikle bir dönemden faşist order birliklerini Kürdistan'ın yeniden işgal edeceğine ilişkin bir operasyonun esasında Hasan yoldaş ve abileri gözaltına alınır. Hasan yoldaş, gözaltında tutulduğu süreçte düğmanın barbaç ekimlerine karşı, birçok "önder" geçiren "devrimcilerin" ve "örgütlerin" daha ilk darbeye hemen teslimiyete yöneldiği bu dönemde soyu bir direniş örneği sergileyerek serbest bırakılması halinde daha güçlü bir tarzda devrimci savasına atılmada azmini daha da bileyerek bir devrimcinin savasın zor anında neye yönelmesi gerektiğinin görüşü bir temsili sunar. Nihayet, faşist cettaların tüm ikenca ve dayatmalarına örnek bir direniş karşılık veren Hasan yoldaş, haktında daha bulunmadığından bir süre sonra serbest bırakılır. Birçoklarının "faşizm geldi, müca-

Saymadım zorlukları açığı susuzluğu. Tırmadım dağları, yalçın kayaları aşım. Yorulmadım yollar katetdim sarp ve engebelisinden. Ölüm çemberlerinden geçtim, yap zafeler kazandım. Taşdım isyan bayrağını ömrünü ülkesine adayarak ordusunda. Savaşım yoldaşlarımla omuz omuza. Toprağa düşenler oldu. Yalmadım, düşürmedim taşdım şehitler bayrağını, güç aldım anılardan.

Yeni şafaklara, zafere yürüdüm. Toprağın başına uzanarak verdiğim şu son nefese kadar,

deleyi sürdürmenin kopoluları kalmadı" belirlenmelerinin arkasından gizlenerek kaçmayı meşrutatırmaya çalıştığı boyası bir ortlama Hasan yoldaş, dönem gerektirdiği sorumlu devrimciğin bir gereği olarak yeniden Partiyeye iliski kurdu. Partinin verdiği Midyat ve Gercüş alanı birim sorumluluğu görevini "81 yıl sonlarına kadar başarıyla yürütenler her cektirme kararının bir gereği olarak kadroların yitirdiğini aktarılmış kadrolar aktif roller üstlenir. 1982 yılının Partinin çağrısı üzerine yitirdiğini alanları Hasan yoldaş, Partinin hazırlık çalışmalarına katıldı. Ancak yoğun pratik nedeniyle henüz eğitimini tamamlamamışken, Partinin belatımı kaynağı dönük hareketlere katılarak öncü birim üyesi olarak Erul ve Sason alanlarında görev almış. Yurtsuzlar, daynık, kitlelerle kaynaşabilen, fedakar ve çokpulu özellikleriyle kendisini tamamen Partii görevlerine vermiş, başkaları bir çalışmaya yürütmekten başka hiçbir kaygısı olmayan Hasan yoldaş, mücadele, Partiyeye sonuna kadar bağlı sade ve dürüst kişiliğiyle örnek bir pratik sergilemiştir. Hasan yoldaş, bu süreci kendi raporunda şöyle ifade etmektedir:

"Genel olarak faaliyet alanımızda ulaşmamız gereken hedeflerde önemli olarak ulaştığımız rahatlıkla söyleyebiliriz. Bir bütün olarak keşif ve ıstıharat faaliyetleri sonuçlanmış us alanları tahmin edilmiş, bu alanlarda kısmi teknik hazırlık yapılmış, yine birçok köy ve aşiret tanınmış ve bunlarla önemli

oranda ilişki sağlanabilmiştir. Diğer bölgele ilgili için yitilme puzer-gahları tespit edilmiştir, bir bütün olarak alan önemi oranda tanınmıştır. Öyle ki çalışmamız engelleyici bir eksiğimiz olmamıştır. Ancak birimde yer alan arkadaşların aynı yöreden olmaları, ilişkilerde, uyum sağlamada bazı yitkilere yol açmış, fakat bu durum faaliyetlerimizi engelleyecek düzeyde ciddi bir eksiğimiz olmaktan uzaktır."

1984 yılı baharı, ötek birim faaliyetlerinin sonuçlandırıldığı yeni planlama ve görevlendirmelerle meclisinin daha üst bir evrede sürdürüldüğü dönemdir. Hasan yoldaş, bu dönemde bölge komitesi üyesi ve askeri birim sorumlusu olarak tekrar Sason alanına görev yitirdi. Daha sonra 21 Mart Silahlı Propaganda Grubunun komutanı yardımcılığı görevini üstlendi. Askeri birim sorumlusu ve komutan olarak görev alan Hasan yoldaş, feodal-baskıyı güçlere, düğmanın ajan, milt ve resmî order güçlerine karşı gerçek bir halk komutanı edasıyla savagı. Düğman gücüne karşı sayısız pusu ve baskın eylemleri gerçekleştirecek, ontarda düğman savagı ve askerinin ihmahi edıldığı eymenlere komuta etti. Alanda ajan-mühür yapıyı dağıtırak işlemez kıldı. Kitlelerin özgürlük tutkusunun önünü açarak ontan ayda kalkışmasını teminleristi. 1985 yılı sonlarına kadar faaliyet alanında görevlerini başarıyla yürüten Hasan yoldaş, 1986 yılı başında Partinin çağrısı üzerine III. Kongre çalışmalarına katılmak ve Kongre'de delegeler olarak yer almak için yitirdiğini çıktı.

Hasan yoldaş, yitirdiğini bu-lundığı süreçte Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi'nde yönetimi göreviyle olarak faaliyetlere katıldı. Bir taraftan kendi eğitimini tamamlarken, diğer yandan da arkadaşlarının eğitim çalışmalarını sürdürdü. Bu dönem akademik faaliyetlerine ve III. Kongre hazırlıklarına sade kişiliğiyle güçlü bir katkıları sağlayarak, Kongre çizgi temelinde en erkenden kendisinde özünüştünü gerçekleştirmiş, politik bilinç seviyesini gücündelerinde daha olgun ve yetkin bir komutan kişiliğine ulaşmıştır. En az kendi öğittiği kadar yoldaşlarının eğitimine de önem veren Hasan yoldaş, yoldaşlık ilişkilerine yüksek bir sorumluluk duygusuyla yaklaşmış, bu konuda örnek olmaması bilmis-tir. Yoldaşlarına yaklaşımını, Partiyeye sunduğu raporunda en yalın biçimile şöyle dile getirmektedir:

"Arkadaşların eğitimine yaklaşımım olmuştur. Dönemin sorunlarının ağırlığı ve ciddiyeti temelinde hareket ederek sürekli bilimsel, genişletici olguların sağlanmasını ve geliştiği gücümüzün esas aldım. Bu doğrultuda arkadaşların önemli cabaları söz konusu. Tüm arkadaşlar oldukça istek ve caba sarfetmektedirler. Benim arkadaşlara yaklaşımım şudur: Arkadaşlar en değerli varlıklarıdır. Gerçekten de arkadaşları en değerli varlıklardır. Biraz daha eğitim gücündelerimlerinde halinde, devrimci mücadeleye aktif olarak katkıda bulunacak, miltan ve komutanlar düzeyine ulaşacak arkadaşlardır. Öte ilberleyi sağlaml, insanlık, Partiyeye ve halka bağlı yoldaşlardır. Tek sorunları eğitim sorunlarıdır. Bu bilinçle hareket ederek eminden gelen cabamı sonuna kadar harcadığım belirebiliriz. Eğer yine istenilen order bir gelişme sağlanamasssa, bunun benim yönetim ve çalışma tarzımın yetersizliğinden kaynaklandığını rahatlıkla be-

lemlerim."

Hasan yoldaş, sadece pratik öğretileri yapmaktaki da kalmamış, aynı zamanda "Halkın Kimdir?" broşurunu da hazırlayan örnek komutan kişiliğinin teorik eğitimini de gerçekleştirmiş. Partii faaliyetlerine bu yönüyle de katkı sağlamış görünü-başarıyla yerine gelmiştir.

1986 dönemi yitirdiği hazırlık çalışmalarını güçlü bir katilimle tamamlamayan Hasan yoldaş, 1987 özgürlük atılımının öncülerinde saında yer alarak yeniden ötek pratigine yöneldi. Silahlı mücadelede özgürlük atılımı evresinde Partimizin sağladığı gelişmeler önemli katkılarda bulundu. O, sömürgeci faşizmin ve ıstıharatçıların gücünün ortadan kaldırılmasını ve ulusal kuruluşu toptanının gücündelerinde örnek bir komutan olarak rolünü oynadı. Hasan yoldaş, 1988 yılı atılımına 87 döneminde edinilen tecrübeler temelinde hazırlıkları yürütmek, Sason'un Kozluk muntakasında sömürgeci-faşist orderün birleşik capulcusıyla gerçekleştirdiği kusamaya karşı güc dengesiizliğine ve capulpo orderün üstün teknik donanımına ve yoğun kur kopolmasına rağmen, 12 saat gün uzun bir süre başarıyla savagı yürütenler ve ulusal komutanlığın yalçın ve üstün savas dehası olma örneğini sergilemiş, düğmanın orderı kayıp verdirecek, 10 Şubat 1988 günü doğu yoldaşlarıyla birlikte, geride yoldaşlarının ilham kaynağı olarak onurlu bir direniş mirası bırakmış ve Partimizin şehitleri karvanına katılarak ebedileştirmiştir.

Hasan yoldaş, sıkı mücadelede yaşamı boyunca sayısız değerli tehlikelerle yüzleşmiş, ontarda düğman kupatmasını başarıyla yarmasını bilmiş, ulusal kuruluşu soyu bir iltiham duygusuyla düğmanın üzerine yürüyecek darbeler vermiş, halkımızın tarihini derinliklerinden günümüze ulaşmış olan halk direnişçiliğinin güçlü bir temsili olduğunu somutlaştıran Partimizin değerli bir miltanı ve halk ordumuzun yiğit ve yılmaz bir komutanıydı.

Hasan yoldaş, sıcak savas ortamında sökülen komutan kişiliğiyle tüm yoldaşlarının ve halkımızın saygı ve sevgisini kazanmış güçlü komutan özellikleriyle sorumluluğundaki savagı birliğini uza-çaya yönelmesini bitiren, en zor kopolularda bile sökülmeyen, çokpulu ve yaratıcı kişiliğiyle yoldaşlarının ve halkımızın bir umut ve moral kaynağı, sömürgeci-faşist order birliklerinin ve ulusal hant gücünün en korkulu bir düşmanı olmuştur.

Hasan yoldaş yurtsuz, sade, alçakgönüllü, kararlı kişiliğiyle, emek duygularıyla Partii kişiliğinin bir sembolü, nakizliği, baskıya ve sömürceye karşı zaferinde kin, öfke ve devrimci ıktıncıların örnek bir temsili olmuştur.

Hasan Ferhat, Murat ve Resit yoldaşlar Kozluk direnişinde destanlaşmış, zafere dönemi olan 88 atılımının öngününde şehadete ulaşarak bedenleri aramızdan ayrıldılar. Ancak dört ötek savasçı yoldaş, zafere döneminin yolunu yasaamları ortaya koyarak acıların bilimsi, aktıkları kanlarıyla suladıkları vatan toprağında bağımız ve özgür geleceğin, zafere nazıl kazanılacağından örneğin, sunarak bizlere güçlü direniş mirası yolunda zafere yaratmış. İhtedat bir yuruyuşu miltaka gerçekleştirmemiz gerektiğini, soyu anılarıyla bir emir olarak dayatmışlardır.

Silahlı arkadaşları

avutlar nda dık çıkan ince burnu, arından kendinden ayrı uzun parçası, oynayan korkusuz gözleri, an ağırlı ses tonu. Her şeyi ama ama her şeyiyle karıştırdı, unutmak mümkün değİl. Sünnadi yalınlık neder bilmedi. Onu sabah yuğrüdüz mü de, içimizden yuğrüdüzden bir şeyler kopuşu sanki, Ancak Kan, kendimizden ükürler mese olan bağılılığından bir şey kaybetmedik. Daha bir yakınlıkla izlekler.

Doğru ile yanlış uyumun, yanına gelmez bir zilik vardır. Bunları yaşamamış olguların doğasına teratir. Yaşamda doğru ve yanlış yerli, yerine oturtulmuş kaç, dahası, yanlışlar mahkum ed ilmedikçe biziye sağlām sağıklı bir kışık kazandırılmaz. Yanlış doğru ile

örtülür, doğru gerekçesiz bir baatı yaşam ve mücadele pratiği bu açıdan oldukça öğreticidir.

"Birlik" kavramı, ne olursa olsun birlik anlayışı ile yozlaşımına mes. Yaşam yanlışlar, bozguncu doğallık anlayışa ara karşı kararı sınıf bilinci tutarı ile ikali bir tutum ve karşı koyuşla boyut kazanır güzelleşir. Bu neden e, somut gerçekçilikle örtüşmeyen "göz yu-mucu" bir ıslarınmı ile "iştirayla bağlamak" sözkonusu, olamaz. Kaldı ki, kendini bir şey sanan bünde hiçbir şey olan davranışlarıyla doğru arıya yenilmiş, iç gerçeğiyle uyusmayan bir sempati toplamış, gerçekle duygularını okşayan poplitesle yapılabilen durablen zavıf ve hastalıklı bir kışıkla sahip olan Bay Cela, asla ve asla huzur

ve gerçek kılı kılma doğru birliğimizi bozamaz. Ortalama insan olduğuna kendi sesiyi yüksek perdeden haykır zaten Demem şu ki Kan, bu alanda hiçbir sorunumuz yok. Tasallanma sen.

Sevgili M. Bizim H. nın içi de olduğuna yazmış, iziyor okuyor. Senin deyimin e Alman in klasik Almanlığı tuttuğu nı bilyorum, ama geleneksel inadımız ve dayanıklı bizim karşısında ertimeleğimiz bu zorlulmuş taş görüyor. Ama gere de ihtiyat ve ayakları yerde hareket etmek gerek. Sevgili kardeşim, bizi Kan da sana yazacak! Aydın den tabii çünkü o şimdi Aydın'da. Geçen Şükün'e mektup yazmış, memleket hasretini gımdinden başlıd. diyor. Oldukça da sıkıntı bir yolcu-

luk geçirmişler aç susuz. 35 e m salır olan arkadaşları arasında E. azıdan bir kile güdümüz İhsan Gök ki Ferhat Güzmüş Boğa da vardı. Kendileri yi Tüm arkadaşlar buraya misal r ol-duk arıgın mutlu. Mazum a konul-mak oldukça duygulanıo. Tabii ev sahipliği nı esirgemi yoruz. Çaylarını kram ediyor, karın anı du-yunuyoruz. Doğurucu bir kok se-yin yarı sıra tabii.

Ganim kardeşim aslında dak-tile mektup yazmak doğru değİ-bi yorum. (Tabii bu arada sen de, e-şet rıyorum.) Bence bu mektu-bun yakınca sözak ığı nı say-miyetini özelliğini ortadan kaldır-ıyor. Yazmamızı beceremiyoruz a-ma açlığımıza değen şu meretin zevkini çıkarayım dedim. Ama pek

karıştırdım. Daktilo ne yazmamızı nederden buydu. Bir dahaki nte-yi payı bırakıyoruz. Zorun u ka-madıkça yazmam.

Kol. Benimle unuttum. Açık grev içinde tahlil ve olan bir zat başına açıklama yaparken talepleri mi arasında sıkı yetim m mankeme erinde görülen davalar nipte ad-mes. Daha n yenden den görülm-e me işkin bir tabir mi oldu-ğ-u biçiminde açık ama yabı. Bz m boy e bir tabir mi yoktu olamaz da bilmen isterim. Tekrar se a m.

Tumumuzden

tümünüze kalıcı başarılar
Kardeşin
13 Mart 1988

HÜCREDEN HÜCREYE YOLCULUK

Size bu mektubu peygamberler şehri Urfa'dan, bir zaman-ın kıl-tır ve medeniyeti Harran dan yazı-yorum. Peygamberler şehri var-sın peygamberlere kalıcı, Harran bi-zim olsun.

Her olayın bir başlangıcı, bir sonu vardır. Olayı birirmen, ama bizim sonumuz düşle kolay kolay gelmez. Çünkü biz bereketli köy tohumu, toprağın oğlu Anıesüzüz. Köklerimiz çok çok anırlıktır. Derin ne larasız düşünme de ne de-nizdir bal k olur. Çünkü özgecen-ler düşüleri yerde, yeniden bir ya-sama ilk adimlerini atalar. Tipki Mar'n dediği gibi, "Ölüm ölen iç değil gerçeği kalemler için bir fela-ketir." Ölenin felaketi son bulur, ama yaşayışın felaketi devam eder.

3. Samprun'un Büyük Yolcu-luk" diye bir k tabını okuştum. Bizimkisine büyük yolculuk" den-mese bile, kendi çapında önemli bir yolculuktur. Buna sloganını kısa yolculuk da diyebiliriz. Ama buna en uygun ve en güzel yakışan-olarak, "hücreden hücreye yolcu-luk" demek daha doğru olur. Burad-ak hücremi anlatırsam hücremi-zı daha iyi tanıy ve durumumuz-anlırsınız.

Biz, sekiz yıldan beri hücrede-yiz, çok kötü olanları da, iyi olanları da gördük, burlara çok yebancı değiliz. Yapı itibarıyla Diyarbakır in aynı sı. Ancak buranın yarı açığı ve alt bodrumlar var. Dışarıdan uçka-t g-bir görünürlü. Kaldığımız bölümü Diyarbakır'a göre ayırtarsak 36 koğuş diye biriz. Koğuşta 10 kişi-yiz. Diğer bölüme 8 arkadaş ka-lıyor. Yalnız aynı ayrı hücrelerde ka-lıyoruz. Beraber kaldığımız arka-daşlar A. Kadri Altın, Abuzer Deh-set. Cuma Kuyukan, izet Baykal Fezvi Yetkin, Mikail Alkan, Ali Doğan-yan, Nihat Kaya, Bedri Karaoğ-lan dir.

Size hücreyi anlatayım. Her yer-de olduğu gibi kapı odalardan oluşuyor. Bazıları camanlı, bazı-ları kafes g b d ort duvarla çevril. Bizimkisi ise tuvalet ne yatılan yer içe arada duvar veya bir perde da-ğırlı yok. Hücrenin uzunluğu üç, genişliği üç metre civarında. İçinde demir bir ranza razanın orasına yerleştirilmiş birkaç tahtayla üze-riye yatılmasa sağlanıyor. Ceme-siler, yer bozuk olur ya da su ka-maz. Bakımsız olduğu için pislik dolu. Nereye dokunursan ayahtık-ır içinde kalıyorsun. Hücre n önu 10-12 parmaklık oluyuşun. On kısmı yarı anahatlığın bulunduğu bölge 12'li metre aspa kaplı. Hücre-ye ilk geldiğimizde, hiç kimsenin olmadığını öğrendik. Sadece biz im-ge nler 8 arkadaş karşı bölümdaki. Hücrelere verilmişlerdi. Bazen on-anın sesleri geliyordu. Cezaevinde başka çit yoktu. Ne bir top ne de turku sesi. Bu bir sessizlikler in-sanın canını sıkar. Tam bir mezar-lık diyebiliriz.

Bütün şeyleri anlatırmam hü-

neri yok. Yine aynı şeyleri tekrarla-mak da sıkı beni Hücrede du-sundum, yükümüzün yarı sürgün-ün beşmiasıyla Urfa'ya gelince-yiye kadar başımızdan geçenleri anılayım diyorum. Biz, 35 koğuş-tan 5 arkadaş sürgün edildiyork. Diğer koğuşlardan diğer, beşer arkadaşla sırayla gelip bizlerle vedalaşıp gidiyorlardı. Bizler de diğer koğuşlara veda tutulma çık-mıştı. Vedalaşma bittikten sonra, and-çip tüm sürgün edilecek arka-daşlarla doktor kontrolünden geç-mek için koridora geçtik. Göcek-lerden başka Mehmet Şener, Fuat Kav Mahmut Tanrıku ve bayan ar-kadaşlardan Sakine Canız, Emine Turgut, Cahide Şener ve Mevlude Acar vardı. Kimi bir köşeye çe-rilmemiş sohbet ediyor, kimi ayakta kahkahalarla gultuyor. Kimi gözlü yağlı, kimi hüznürlü. Bayan arka-daşlar kelebek gibi, çiçekten çiçe-ğe dolaşan an gibi, dönüp dolaş-ıyorlar. Gözleri yaşlı ve ağlamaklı. Bir ağlayanlar onları. Erkeklerle mat, kadınlarımız ağlıyorlardı. Ba-zen bir isyan, bazen bir zillet, bazen yakut taneşi hüngür hüngür göz-yaşları. Erkekler ağlamaz, ağlasa da dışa vurmazlar, vurmak iste-mezler. Gözyaşlarını yüreklerinin derinliklerine gömerler yer altında birer vakan olurlar. Sürgünün son tahliye saatleri, bir yerde Filistin-lerin Lubnan topraklarını boşalt-masına benzeşir. İrd. Bu, ana ve-fandan, Diyarbakır'ın zorunlu bir ayrılığı, ama yürekler burada bir-a-kılıyor. Hüçir olayı tıpa tıpa aynı oldu. Sadece biçimde benzmeye vardır, fakat içerik açıyırdayı mu-hakkak.

Görüş yersine giderken, sağ ve sola birer masa atılmış, iki doktor arkadaşla müyene ediyor. Müa-yesini bitiren iki kişi sesliyor. Ar-dından konuşma vedaalma ve idare kışmdan küçük bir mola. Burada kimseyi kontrolü, bu da bince olur zünitlenerek. Kaldığımız Fezvi Yetkin'di. O sol elinde ben sağ d-zen zerirdimden. Vazimızı, yatarkı-mız alında arabaya doğru yürüdük. Kapıda bir süz asker duruyordu. Solda bir cezaevi arabası (trng), sağda Solmaz Belediyesi yazılı orta boy bir 302 Mercedes otobüs du-ruyordu. Bir otop konulmuş. Bu arabaya orta boy otobüsden biraz küçük ve içinde tahta kapı b-an-ker vardı. Tüm arkadaşlar ikişer ikişer arabaya bindirildi. Otobüs Anıtep e g deçak grup içimise. He-man, ne şanslılar dedim içimden. Yolları uzun o duğundan olacak ki, arabalar daha rahat. Bizler arabala-ran bindirildikten sonra çerden sonra seaeleri geldi. "Karlolu-sun zorbalık Sürgünleri n." Üçer defa atıldı sloganlar. Bizler de ay-

nısını tekrarlardık. Saat 12.10'da hareket etti ki Koğuştahtık, bizi sloganlarla uğurlamak için avazı çıktığı kadar bağ yorlardı. Koğuş-lardan el sallamaları hiç unu-tmam.

Arabada küçük defterlerimiz-den kopardığımız kağıtlara, Sıvrek halkına Hilvan halkına, Urfa halkına başlık, sürgünle ilgili ilan lar yazarak attık. Bazi itiyacılarımız-ı karışılacak için Sıvrek te dura-çıkışta tahmin ediyorduk ama durmadılar. Bizler de her köy kaza ve şehirden geçenler slogan attık. Hilvan da diğer sloganlara ek ola-rak, "Emmiler ölmez" sloganı atıldı. Sıvrek'i transiti geçtik.

yetkililer bizi ikaz ettiler. Bir arka-madık. Sonra Abuzer Dehset gitti o da aynı sloganı tekrarlarkeniz tuvalet gimeyi yasakladılar. Biz-ler, bundan sonra atmayacağız de-dikse de dinlemedik. Artık Hilvan da işimiz bitmişli. Bizler de yola çıktıkken, kışkığın verdiği öfkemle, başlıdık slogan atmaya. Böylece Hilvan' da geride bırak-mıştık.

Hilvan da gösterdiğimiz "aşkın-lık" büyük tedirgink yaratmış ki, arabalar hızı ve zamanında daha erken Urfa'ya vardı. Urfa'ya girmemiz beraber gözlerimiz dört dönmeye başladı. Yine slogan var ki. Hele adlarını öünde durur

Unutmadan söyleyeyim. ABD usunun öünden geçenler de on-lara uyğun sloganlar attık. Neyse. Sıvrek sonrası çıkıyayım. Hilvan'da içimizde Hilvanlı arkadaşlar da vardı. Köy sınırlarına girince tahtayı köy köy anırtmaya başladılar. Tam Hilvan dan transiti geç-yorduk, arabamız durdu. Sağda doğu-cu çark etmeye başladı. Yavaş ya-vaş şehre doğru girmeye başladı ki Burada mola vereceğim z kes-irdi. Arabamızın karakol bahçesine g-reken, halk merkezi göz eyle bize ba-kiyordu. Gençlerin bir kısmı salam veriyor, biz de sevinçle karşılık ve-riyoruz. İste ihtiyacılarımız sorul-du. Kebab ve lahmacun isted ki Zaman yok dediler. Ardından biz de Edirne peyniri, somun ekmeği, el-ma ve portakal verdim.

Bu esnada ilginç bir olay oldu, onu anlatırmamı geçemeyeceğim. Koğuş arkadaş sikişmişti. Bizler de ihtiyacılarımız karşılama için ara-mızda, en çok sıkışan gitsin diye kararastırdık. Ben ve Fezvi Yetkin arkadaşlar beraber gittik. Fezvi çok sıkışmış. Birbirimize bağlı oldu-ğumuz için beraber gittik. İhtiya-cımız karşılandıktan sonra, "Emmiler ölmez" diye slogan attık. Orada ki

ken, seermizi son sermayesine ka-dar tutuktyorduk. Halkın bir kamı tediğini görüyorduk. Bir kısmı sempati bakıyordu. Ama o zaman Diyarbakır'ın durumunu, yurte-ve riğimizi millî duygularla dopdolu düşünmek hatırladım. Daha sonra hücreme duygularımı şu dritlik le ifade edecektim.

Diyarbakır! Diyarbakır! Asla korkmaz, yüreği bakır. Halkımız korkuyu yendi. Bağlıyıy başını geçir.

Yavaş yavaş ağır çeki, ceza-evi avlusuna girdi ki Akşam karalı-ğı basmak üzereydi. Bizimle bir likte Anıtep grubu da evliye girdi. Bir müddet bekledikten sonra, i-kiğer ikişer cezaevine götürülecekmiş duyduk. İlk olarak iki arkadaş, Ali Kılıç ve M. Tanboga'dı. Epey bekletti ken sonra ne oldu-ğuna karar etmeye başladık. Bir ara, "Karlolu-sun işkence sesleri geldi. Biz de aynı sloganı attık. Kend aramızda karar aldık. Tek te-veya çıftı çıftı immeyecektik. İda-veye immeyeceğimizi bildirdik. Onlar da bizi eli topu olarak indiridiler. İner immez hep bir ağızdan. Her neyse i-ş soyledik. Bu, idare bölümüne gire-

ne kadar devam etti. Yetkililer mu-dahale etmediler. İşimiz bittikten sonra karışıklı konuştuk. "Şz den birşey istemiyoruz. Tek tip elb se de gıymeyin. Yeter ki rahat durun dediler. Bzler de. Yapıtımız ş şey-ler bizi sürgün eden bölge valisi Kozakçıoğlu na karşıdır. Sizler biz-lere karşı. Baskı ve işkence yapar-sınız, tepkimi büyük olur." Diyar-bakır da kazandığımız haklarımızın burada da uygulanmasını istiyoruz" dedik. Onlar da Anlıyoruz biçiminde bir karşılık verdiler. Konuş-mamız bittikten sonra b zier çit-tiler arayı hücre bölüme ge-ir idiler. Önceleri girmek istemed ki ama daha evvel gerek müdür ge-rekse yardımıcın namus sözü ve-rdiği için grıdık. Nası olsa diğer sabah çıkacaklı Yetkililer. Eğin sloganı almışsınız d yenzir. İza-ramışlık koğuşa g deçektir. İzi Ama

şimdi, slogan attığınız için hücreye gideceksiniz bir gecelik. Yarin sa-bah savcı gelecek, sizleri ç kara-çak" dediler. Bölümle girişimizde ilk işimiz kışkığın bizim bölüme kimin karşı. tarafla gelir idiler. Öğrenmek o du. Daha evvel işim-le-rini yazdığımız arkadaşların ayrı bölüme kaldığını öğrendik. Mustafa Karasu ve 9 arkadaşın da diğer bölüme götüldük. İdüklerin tahmini ediyorduk. Çünkü Diyarbakır hücre tecrübelerinden edindğimiz bilgilerden bihyorduk. Bizleri ayrı ayrı tutacak ardi. Bizler de kendi ara-mızda aldığımız kararlar (bizim bölüme diğer arkadaşlarla hemen bir koğuşa verilmezse yemek al-mayacağımızı belirttik).

Tabii, sabahleyin koğuşa götür-meyceklerini öğrendikten sonra zaman zaman geldi diğer arkadaş-larımızdan yemek aldıkları soyle-melerine rağmen inanmıyorduk. Ayrıca yerimiz çok kötüydü. Yasa-nacak bölgede değildi. İlk ve kinci gün böyle geçti. Uzuncu gün Mustafa Karasu' geldi. Savcılıkla konuş-tuğuna hemen koğuşa alınacağını bildirdi. Biz de evliye grubu al-ı verdik. Her beraber hücremiz al-

Devam: 26 sayfa da

tarında çok safca ya da kurmaca davranıldığı için dar pratiklikte uygulamaya zayıflı olduğu için de-ğilim konusunda kalıyoruz. Belli ki böyle bir devrimci işi kısma kuramamız planı ve teorisi her-şeyi barındıran denetim ve disiplin denen yüksek bir yaşama kimsesi yaşam hakkı vermez. Buna ne biz veriz, ne de diğeryan veriyor.

Gerilim teknik yaşamı, u-çanması, savası, bu konuları ar-ka-kadılar benzeri daha iyi biliyorlar. Benim görüşüm daha çok temel idareleri hayata geçirmek ilanı, mihnetli emeli özelliği ve genel görevi her kolu aldında bu konuları gerektirir, temel emektir. Ondan sonra teknik uygulanır. Gerilimin yaşamı, buyuylmesi görevleri yapılır. Hemen söyleyelim ki bu- lar yerine getirilmediğinde karşı kuvvetler yani düşman kuvvetler çabır ve boşer kazanılır. Karşı kuvvetler nasıl çabır? Önter ger- ilim boğulması nedir? Alın, yani balağı kurulumaya çabır bütün için önce dışıdır. Dışarıt kitilye dardır. İşin dardır ve en son nokta operasyonu boğar işin düşman kuvvetleri böyle çabır maktdır. Buzun kuvvetlerimiz ise- lem terane bunu boşa çakarmaya çabır. Yani arada durma olamaz. İşin kendi kendine ne gelir ne-

"Her müdahale, her yeni eğitim, ülke her yeni giriş, mücadeleyi bir kat daha ileri götürdüğünde, ona bir yenilik katıldığına bir rahat olabiliriz. 'Bu atılımımız da bizi şu noktaya getirdi' diyebiliriz. Onun için daha yeni şeyler verebiliriz. Yani arka-kadılar bundan sonraki eylem sürecinin en ileri bir noktasını tutup rolunu oynayabilecekler. İşte bu böyle ele alınıp gerekleri yerine getirildiğinde sanıyorum bütün bu çabışmalar bir anlam ifade etmiş olur. Biz geri adimların değil, ileri adimların sahipleri olabileceğimiz için her şeyimiziz ortaya koymalıyız. Ben de buraya gelişimin daha ileri bir adım olması için tüm gücümü kullanıyorum. Bu değerdinmelerde mutlaka yeni geliştirici şeyler olmasa bir kelimeye bile gerek duymam."

dardır. Onu de gerektirir. Mutla- ka bazı kuvvetler ya ilerler ya da geriler. Zaten bizde hakim olan diğer bir olaylılık anlayış da budur. Adeta ne diğeryan fazla- zette emel getirin ne de ben uzere- yarıyım ne ben bitirici çabamı yapayım ne de diğeryan yapış- deyinmeklerdir. Açık ki, bu bir ken- din adimadını belki onun için ama- olarak böyle durumlar ortaya çıka- rılır ama son halinde bir tara- müddet kendin toparlayabilir. O- durduz diyebiliriz. Vay. Ve diğer- türlü bu yapamazsak, açık ki diğ- er yan, bizim için böyle rahat durma anlamı yoktur. Açıkça görü- lüyor ki, bugün Partide herkesten daha fazla aktif, yetkili ve otorite olmama rağmen, hiç kimseden de- a'lele ruh ve duyulma, rahatlı- gına ulaşmış olmanın çok uzaklığı- yadın? Çünkü PKK'nın hedefi- mi, isteniyorsa böyle bir temsil- benim için şart da ondan. Ama- dırım tüm arka-kadılar için şarttır.

Maemiki PKK'nın gelişimini bu- luntun bekliriyor o halde bunu başka bir tutumda değerdinmez- mümkün değildir. Bu, her arka- kadılar her yeni göstermesi gere- ken davranışları. Çünkü eskiden böyle yapılmaz, yapılmadığı için de işe hepteniz olduğu, durumlar- ın değişmesi, gelişmesi. O zaman böyle- leri düşünmek, düşünürsün ki, bu- göre göre gündüldüğüne, bunlar tam- bir yetkinlikte uygulamalı. Eğer- uygulamayı, üstüne alan adam- zaten orada benzeri bile daha- basariyle gövri yürütürse, o za- man benim de bu kadar değerdin- dirmeyi bir daha yapmama gerek- kalmaz, işi sonuca götürmek için- her şeyin ortaya koyan adam için- yeni telimlerini yeni telefonları- maklulara hiç gerek yoktur. Şey- yi bile orada kalsa bu işler, yürü- meşin bili. Burada ölümün erke- gimesi de o kadar önemli değildir. Çünkü bizde böyle tehlikeler her- zaman vardır. Fakat dikkat edilirse- böyleme surekirdir. Bir kişinin dur- durulmasıyla PKK durdurulma- yacaktır. Bu nokta çoktandır asıl- mıştır.

Buraya kadar taktiğe yaklaşı- mın bazı esaslarını koydum. Nasıl- yaklaşılmalı ve nasıl yaklaşılar, te- meli tüm nedir. Sorularına biraz- açıklık getirmeye çalıştım. Bu- konuda özellikle örgütlenme, yöne- lim ve yönetime anlayışların- dırulmesinin büyük önemi- pratiklik kalmanın tehliki ol- duğunu, yani düşmanın öldürücü- darbe vurmasına imkan hazırladı- rım. Öyle diyebiliriz. Kendara şey- remlerin benzer sonucu getirece- gini koyuyorum. O halde tüm bu- lardan sonra Partide durulı bağı- lık doğru yaklaşım nasıl olmalı? Açık ki bunun için atılımı olmak- ılıktan olmak, beklenilenden kork- mak, atılımı ve eylemizi- değeri olumuzu yarımaya yönelik- işe çekilmemek, gerekler. Fakat- arka-kadılar bakiyorum. Kurdis- tanın hemen azlen o insanın- temsili emektir. Öyle bir şey ve- yadın. Ben bile o kadar zor- koşullardan geçtikim halde işin- yalıtı dikkat ve duyuruyorum ama- atılımımdı çok daha fazladır. Yani- bu kadar genel görevler yanında ve- bu kadar açık ve kapalı tehlikeler- etrafında bile arka-kadılardan daha- aşkın daha konuşkan ve daha- pratik davranıyorum. Halbuki ar- ka-kadıların olanakları daha fazla- da, eyleme yönelindikleri silah- susturmanın diki susturmanın her- türlü pratik olanemden hiçbir- gere- yoktur. Neden askınıyor? Hattı dışıdır. Bir öyküydür. Tem- deli, sevmedim. Bu şey, aslında- aldığım için birçok oluyunda-şeli- tedirgin dikkatli duyurki yaklaşı- şırım. Elbette arka-kadılar da dikkat- li ve tedbirliydiler, ama daha çok- pratik adımı faaliyetin uygulay- ışı olduktan için bir hareket- komutanlığı hareket ederler. Şey- hareket komutanı nedir? Hareket- komutanı işle gördüğümüz gibi- alitgen karşı tarafı parçalayış- örgütüz bırakın mayetini çolu- lan adimadı. Hemen söyleyeyim- bazıların tedbirliydiler. Kuvvetleri- yasıma rehli ediyorlar. Hayir ko- mutanın tedbirli değil. Morale- düşen onları da birer komutan- haline getirmeye gerek alır. Yani- bizde bir komutan her zaman- komutan olmamış işle alitgenlik- bulunm vardır. Düşmana karşı- eylem denince başa yapıpacak bir- iş- yoktur. Eylem alitgeninde hiçbir- zaman durulamaz, orada durmak- zaten ölümün imha olmak demektir. Ama bu atılımı kulup intiharvan- giriş de değildir. Tam terane en- sağdam savunma anlayışı işerir- Bilindiği gibi aktif savunma, strate- jik savunmanın üstüdür. Bize- bu de atılımı karakterde geçirir.

Sanıyorum arka-kadılar bütün bu- lanı düşünüyor ve inceleyiyor. Zaten onların bütün rolü bunu- pratik uygulamadır. Yani çizgi ya- rıçine girme anlamı ve sonuç- suçdur. Ben bunu çokça san etim- deyimde işleri çok, yeni işler ve- dediler ama kendilerini herade- budular? Bu kadar çabışma ardan- sonra zaten çizgi ve taktik ortaya- çıksa, bundan başka devrimci- çizgi, taktik üstüne yoktur. Bu ne- denle bunları uğraşarın başın- gicte işi niyetle hareket etmeler de- sonuçta en vahim komutanı çine- duşerler. Böyle yapılmamalıdır. Partinin belirlenen taktik ha- onun çizgisini planı, tespit edilmiş- görevleri vardır. Bütün bunlarda- ısrarı olmasın gerekir.

Diğer tehlike bu şey de kur- macıdır. Böyleler, değerdinmek- işi tehirlemiş. Baş, eş, bir yaka- rımın, hesabıyla yaşamaktadı. Bu- hesaplarla sonuçta sadece sahip- lerinin ne kadar çokluk olduğunu- ne kadar görevleri ters bir yasan- ıçine bulundugunu gösterir. Böyle- içeri yassı bile, bençe o yılın- sonunde işten sen bunlar derler ve- bir yere otururlar. Sonuç olarak- böyleler bir tutum adamı buyutmaz- ırbirli kalmaz. Ve yapılan her şey- ergeç ortaya karşı. Tarihe karşı ne- kadar pratik sahiti olduğunda- açıda karşı Çünkü anlık kahr- namaz ve yığıtıcı davranışları tarihe- mal olur. Yoksa kendin çitme- görevlerini kaçınma kıyış, kur- larsa bile onun onurlu prestiji- kuramamaz, işle bütün bu yanlır- ları, yetmez eksik ve zaafıdır. Terket- mek eylem adamı olmanın buyu- onurluna ulaşmak gerekir. Kahr- namazı beklediyorum, sadece bu- kışkışlar bir hareket komutanı- bir hareketi değerdinmek, ordu kur- manın, kitilye aygıda kaldırmanın- kahrnamak olduğu unutulma- makdır. Yoksa böyle eylem yap- mak, bekli değerdinler ama asıl- bekliriyor olan değildir.

Evet şimdi bu konularda daha- çok şey söyleyebilir. Parti taktiğine- yaklaşım tarzıdır vardır. Bu de- bu konuda çok şey söyleyici daha- da söyleyebiliriz. Bunlar ve on- mızdaki döneme ilişkin görevler- daha da açıklar. Fakat önce- bunların sayısını tartışmaktan- ziyade yaklaşım tarzımız kökun- den yaratıcı devrimci silim bile- her bir taktik anlayışa düşünür söyle- riğimiz zaman yaşamamıza önem- lildir. Hemen söyleyeyim portre- lerini çizdikçün işler de çok. Ö- yeltiliyor. Fakat Partide kötü- yaklaşılar, bu kötü yaklaşılar- ın bütün olumsuzluklarını ortaya- çıkarı. Bir nedenle yaklaşım bu- yulu ciddi yet ve olgunluk gerekir. İlk- iliskiler ilk toplantılar ilk yürüyüş- ilk uslenme, ilk köye giriş ilk adim- ların derleme konuş- alıcı olmalıdır. Bilindiği gibi geçmişler hiçbir on- tedbir verilmeye çabamıza yapmadan- insanları zorla koparabilir. Son- radan hepsini basırmıza bela oldu ve- çoğunu aktif. Düşman bu konularda- halamızı neredeyse ağır döndet- tik. Bunlar bizim taktik anlayış- ımızda var mıydı? Vay. Bu kende- miye azıya eyleme bile bile kayı- yerinde bu kadar tutulmuş mu? Belki ki değil. İşte burada da pratik- faaliyetleri geliştiriyor. Özü üstü- bu belli yeni işlere eylem oluyor- onları gelitirme ve koruma esas- ınılıyor. Demek ki eylemde yaklaşı- mın ilk taktik yaklaşımında hala- yaşamamak gerekir. Aynittir. Ka- caba azıya yete bazı teknik- hatalar o kadar önemli değildir. Yaklaşım özü doğrusu —Alı bu- Parti yaklaşımdır— Parti emirleri- ne olursun sanıyorum ki, fazla- basariye olursun. Tabii bunur- ardından daha yoğunluğu gelir. Yani yüksek başarı için atılımı- karakterimiz ve son derece ciddi-

özetlerimiz konuşuruz, yoldasca- ve olgunca davranışlarımız salda- ra ve kitilye eyleme işlenir- görüye işler yazılmaz. O zaman- değerdinler dān bile olursun. Asıl- naldı yetkiler, ne kadar bütün- olursa olsun düşmekten korku- lınamaz.

Şimdi burada bazı konular- daha asması çabışacağız. Biz- bunlar, eskimide daha sonraki- pratik olacak yürüyüşe katkımız- üst deruneye ilerletmek istiyoruz. Şüphesiz gelişmeler olacak. Partim- gelişmeler olacak ama kakt- yap- mak yeniye getirmek her zaman- PKK'nın kendin ilerletmesinin baş- bir koşuludur. Her müdahale her- yeni eğitim, ülkeye her yeni giriş- mücadeleyi bir kat daha ileri götü- rduğünde ona bir yenilik katıldığına- da rahat olabiliriz. 'Bu atılımımız- da bizi şu noktaya getirdi' diyebi- liriz. Onun için daha yeni şeyler ve- rebiliriz. Yan arka-kadılar bundan- sonraki eylem sürecinin en ileri bir- noktasını tutup rolünü oynayabi- lecekler. İşte bu böyle ele alınıp- gerekleri yerine getirildiğinde sanı- yorum bütün bu çabışmalar bir- anlam ifade etmiş olur. Biz geri- adimların değil, ileri adimların sa- hipleri olabileceğimiz için her şeyimiz- ortaya koymalıyız. Ben de buraya- gelişimin daha ileri bir adım olma- sını tüm gücümü kullanıyorum. Bu- değerdinmelerde mutlaka yeni- gelişinci şeyler olmasa bir kelime- ye bile gerek duymam. Aynı- ılışın yeni çabışma tarzını temsil- planı gibi taktik etmek çok kol- dur. Hatta dikkatli ilerleten bir- durum en çok başarıyı sağlar.

Her zaman bir işkiler olabilir- bir işkiler yeni şeyler veren yeni bir- işi iliki fikir tarzı aramız ki bir- gelişime oluşt. Tüm arka-kadıların- esas amacıy gereken tutum budur. Bazıları diğeryolar on yıl önceki- davranış en geri işkilerle karşı- ilyorlar. Hatta çoğuyorum bozuyor- ler ve buna da çabışık ilerletir- diyorlar. İnsan kendininki hiç böyle- adıyor mı? Seveceyi herlemta. Hatta- kaç it ilerletme ortadayken onu- cesiri yolların bozmaya devrimci- parti çabışması diyebilir miyiz? Hatta basırmaların bizi ariet emektir- Niyet ne olurusa olsun bunda ciddi- yeti görülebilir mi? O halde yakış- simler önemli işkilerle et alma ve- aktifte buyutlme bir görevle olu- dırmızdır. Tarihin önemi bir göre- yini böyle ilerlettim diyebilece- nemdir. Birbirimiz falim ve- rahat emektir gerek yoktur. Hayir- bu ancak eğer, biraz ilerlettiği- mizde biraz rahatlı duşabiliriz. O- da vıcancımız karşı, yoksa birbir- mize karşı değerdin. Vıcancımız- karşı yapılmış rahatlık en büyük- rahattır. Bunun dışında birbir- mize karşı başka bir yaklaşım- ılıta karşı böyle işle karşı kendim- z karşı bu göstermelik hiç anlamı- olmayan basit davranışlardır. Tar- ım eylemde adimlar, büyük rahatlı- yadın. Kendi vıcancımızda ve- böyle iş içinde yarıyız. Zaten- onları başa bir şey de istem- emek. Yoksa ahaoo cavus doğ- kulur oluşturmak için değil. Baş- kılarının hesabına gelmeside de- halka ve böyle değil. Hermetler- yapılmamda kendininki, görev mi- yetirir demem huzuru içinde- bulurlar. Evet demektir, görevleri- ne kadar zor olursa olsun bir defa- böyle ortaya çıksın her yerde bu- eseri içinde yaşamak bu yakış- ımın uygulayıcıları olmak gerekir. Bu sadece bizi çok değerdin sa- bilmayay götürecektir.

O halde nereden bakarsak- bakalım bütün koşulları insanın- bütün iyi ve kötü yanları: eğer- bu yaşamak istiyorsak ilereye ilerleme- mecburiyetinde birleyor. Onun- için de istli, durğun, istisnai özelliği-

mızın olmayacağını her yerde tek- larlar tutuyor. Yurtluyorum. Mantiğin- çok iyi işletilmesi gerektiğini, iş- yeten büyük bir duyuruk meselesi- olduğuna askerini nimeyibir bir- caba geranırıldırı cesareti ve- mantığın işle orunmasını gerekli- kıldığı ve bunlar yapıldığında- kimsenin bizi yanmayacağına boy- luyorum. Şimdiye kadar ki pratiği- mizin kilitlendiği biraz de budur. Daha büyük kilitlenmeler asanca- büyük katkılarla mümkündür. Ma- demki biz bu kadar gelişimin- bilimci bu kadar yaşayabilmiz- bu kadar temsil edebiliyoruz o- halde yaşamamızın temel özelliği ve- temel bir gereksinim olarak görev- lerde ediletiler decesine ele almalı- yız. Biz buna ulaşabız dedik. Ölum nereden gelişir gelin en- büyük açıklıklar komplar nereden- gelişir genin yürüyüş tarzımız- ulaşabız budur. İşte bu ulaşım- bütün kötülükler de boşa çıkarı- larak tek yoludur.

Şimdi emektir konuşmada baş- ka bir hususa daha açıklık gelir- mek istiyorum. Kendi yurtluyum- bu göre bazıları tarafından nasıl- değerdinlerdi, buna nasıl katılır- ve bazıları bunu neden olum- yenden değil de daha çok olum- şuz yenden değerdinlerdir.

Benim PKK içinde yurtluyum- göre faaliyet ulusal kurulusu bu- yulu bu yonda onemli bir adım atı- lıyor. Yine sınıf mücadelesine, ulus mücadelesine bir devrimci- ande çok belirdi. Özer önyunur- Bunu kolektif bir tarzda yürütüle- bilirmesinde uyumlu yaklaşım- kadar uyumsuzluk de etkili oluyor.

Kuvc burjuvazi önderlik sa- naında da çok yalanlık olduğu- için PKK ortamında önderlik so- runlarına yaklaşmada ve daha çok- da benim yurtluyum önderlik- sahasına yaklaşmada hayli yığılı- taktiklere basvırdı. Sınıs gizli- açık kapalı biçimlerde de olsa- genelde yürütmektedir. Gali- re medik kendi sınıf önderliği, sınıf- amiki koşullarında adeta bizim- omuzlar mız basarak bu komple- x işi gidermek istedi. Aslında onlar- Partinin yeteli, sağık gerekleri- karşı, yoldasları değil öyle anla- şılıyor ki sınıf önderlerini her- duyeye latim için bir basamak- olarak PKK'yı kullanılıyorlar ve- Önderliğe de böyle yaklaşırlar. Ö- yle ya çıkıyor. Tabii ki bunun aynı- zamanda yarı, feodal önderlikleri- işle geliştirdi de biliniyor. Ağirel- edalgı ve basığı, edalgı, kışık, kuvc burjuvazi gerek diğirmide gerek- se, cızmide de bizim öze uğrayış- Şüphesiz bu bıcıkla keşer gibi- kendimiz kopartıyız.

Kurdistan da PKK Önderliği- gelişiyor. Kurtuluşu yönetime- muktedir tek sınıf olarak so- etar- yarı en devrimci tarzda yurtluyul- ılış, bu değerdinler yeteneklikleri- rini, zavalitlikleri her gün- tıçına çıkıyor. Bunlar, bakişim- ulusu kurtuluş devrimci yön- timi, reformist ve yönetime bile- yurtemezler. Kışık işli yığılı- gelmek sonucuları oladıdır. Be- lirttiği gibi usaklıktan öyleye- de-ğir, bir yonem, stratejik işle taktik- ondan olmaları için usak düşman- genel taktiklerinin bir birlik komu- tanı bir hareket edebilirler. Onla- nın stratejileri içinde kuvc bir- taktik öze olarak çoktan yer- alırdı; ama bu da oluyordu. Gene- lilerden de vazgeçmiyorlar. Bun- ların işkilerimiz binliyor. Mü- cadelemizde aslında kuvcıya sür- yor. Onlar kendininki emektir- medik halde TC ile son derece- samim işkilerle germye bile- ge- arak ve böylece onu de et- larına saras onlarda devdarsın- ı sürdürmeye çabılıyorlar.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Kadın Sorunu üzerine değerlendirilmesini, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyoruz.

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

Beşinci 1 sayfa

üzünde gelişme olan daha ağır
egemenliğine karşı da bir kurtuluş
örgütü hareketiyle Somurgacı-
lığın alabildiğine derinleştirdiği bu
konudaki enli demokratik anlay-
ış karşındayız. Biz daha har-
ketimizi ilk oluşturduğumuz dö-
nemde bile bu hususa büyük bir
önem verdik.

6 Mart 1987'de dünya kadınların gününe vesilesiyle yapılmış toplantıda bu sorunun tartışma konularından biri olarak gündeme getirilmiştir. Ortaya koyduğumuz için bu konuyu yeniden düşünme gereğini duymuyoruz. Bu doğrultide, bizim daha önceki konuşmamızda emamlar listeleri olacaktı. Özellikle de Partilerle, bundan sonraki görüşme katılımlarını nasıl emamlar gerektiriyor açacağı. Bu konuda önemli etkilerimiz yendiği, biliyoruz. Saksarımızda bu konuda sağlığı bir ilişki bile geliştirmeyen arkadaşlarımız var. Diğer konularda görülün atılım ve yavaşlığı ziyafeti bu konuda da gözlemleniyor. Hatta bir yoldan çıkışını bile nasıl geliştirmişler, bu konudaki bilimsel yöntemler var. Ve biz bu konuda da önemli sorunlarımız var. Bu durumda yapılmış görüşme bu konuyu önemli bir gündeme yukleniyor. Sorunun doğrudan doğruya gerçekleştirmek

İhtilâfîler devrime kalkıştıkla
nda esk ve şil ne varsa hepsini
yıkarak yerine yenisini inşa eder
Bir başka deyişle eski topluml
el yapının alt ve üst kurumlarını
umden değiştirir ve bunların ye
rine yenilerini koyarlar. Yine bun
lar bu konuda hiçbir engel tanı
mayacaklarına dair bir inisi de
varırlar. Bu her ihtilâf olduğu
gibi ihtilâlcinin de özelliğidir.

İki kelime konuları toplam yikip
yirmi kollektife bırakıldığına ge-
çeken bu kadar Kollektif toplam
iki konulara toplamda altı kadar
yeni veya belirli yılmış ve
yeni kendine ait olanlar, geç-
miş bir sinifın diğer bir sinif
üzere giden hakımı ya da
sinifde bir sinifin diğer sinif
üzere hakımıyken gelişmenin
tematleri de Alimler Feodalizm
dışına gitsin bir hakim sinif ol-
yacağına bu konuda ege-
menliği daha da genişletmiş
sinifın baki ve sömür alını-
şının gelişimi bir zamana
kadar üzerinde ki meyvin gı-
dılar bir sinif üzerinde ege-
menliği ne kadar gitsin bu
sinif arasında ki eşitliği dağıt-
ması birle birle olarak ege-
men sinifın mensup bir kolle-
ktif sinif altı sınıf ve kadın
sinifın altı sinif üzerinde sömür-
müş. Burjuvazinin bu konuda
söylen nebi daha deni boyutları
verdiği kadar bu biriyori ve somut
konak da yelpazesi

Yine de okulların bu konuda nasıl çözümleneceği olduğu da bilmiyoruz. Bugün sosyalist sistemde eğitim sorunu onemli oranda çözümlenmiştir. Bu konuda bizdeki durumla karşılaştıramayacak düzeyde ileri duzeyde vardirmaya bir ozgurlik bulabilmek. Bu ozgurlikler yeniden böyle kicikce hatirlatilmaz. Neden sorulabilir ve guncel gerceklerin igt. altinda yanlasma zorunlulugundan doyanidir.

her varlığınım kâbisi durumum dedi. Daha her bir tanımlama ile de birçok kurumun parçasıma olduğu imzaları surecinden sonra gelip dayandığı ve son nokta bulunuş kurulumları atomu denemek bekliyorum. Bugünkü gerçekler tek tek emdiddiğinden daha fazla bir şekilde bu kurum üzerinde duruşmasını zorunlu kılıyor. Kuruluşta denatetik öyle bir boyut kazanmıştır ki bu kurum siyaseti partideki adalete karşı geçmiştir. Denatetiklik ile aile kurulumu öyle bir düzeye geçmiştir ki bu bir insanı mekân haline getirilmiş ve yansıyan güşesi bu kurumun hümayununa dönüşmüştür. Bu kurumun her kurum olmakla birlikte bugün her türlü geniş dediği yansımasını üretmiş bir mekân haline gelmiştir. Bununla birlikte Kurdistan'da emdiddiği toplum üstünlük kurulumu gelişiminin duruma uğratan adalete son düğün veren gerçeği bir adaleti

Aleni'nin bu özelliğinden dolayı buğur düğman bu kurumu uzatmadı en fazla bir gektide oynamaktadı. Mesela, alle içinde buğurden erkeğin olsun, kadın olsun çocukları olsun yaşamları bir kaos gibi ve bu arın düğuncülerinin alle merkezine alle oluşturu. Parimuz saftarındı yer alien birçok arkadaşın da benzer bir durumu yaşadığını da iddialar bu kurumu önlen bağlayan bu düğün yazıları görüldüğü söyleye bitiriz Aleni'nin bu bir konumge gemesinin nedenleri bilin mektedir Samurçeliciğin son dere de düğurdüğü bu kurumu buğur düğusalı kurtuluş mücadelemize bir kış kullananmaktadı. Bu nedenle alle çilde kışa mücadele ve bu soru nın doğru çözümlenmesi sonu runda alle kışa mücadele etmeği ger bir önem emektir. Bunun için işki diğer sorunlarda yüğün düğün gibi alle ile mücadelede iş sağlığı yürütmeğin bu kurumu da teşvitleti tale tutuma buğur yonileri ile açığı çıkarmak buyu bir önem taşımaktadır. Bu nedenle alle üzerindekide değerdinimleri mizin kapsamının bir daha açılması şivordur.

Onları etkilerken de en fazla
yoğunlaşmalıyız, yine ailedir. Din
ayrı bir olay olarak ele alın-
mamızın bir nedeni de budur.
Bütün bunların ortası yani temel
hususları doğru yaygınları olmadıkça
Bunların etkisi de bizim toplum-
muzda çoktur. Ağalılık asiretlik
çok alıcılıklı bir eürumdür. Bu
gün aileliğin biçiminde yoğunlaş-
mıştır. Asiret veya kabile denildi-
ğinde gücü bir aile veya bir
küçük aileler, de temsili olarak bir
aile aklı gelir. Ancak haspının di-
bir temsili düşüncesi vardır. Aile ku-
rumunu korumak ve geliştirmek
Bu en aile kurumu, cereninde dah-
fazı çok aklı kadın, per mükül
veylere sahip olmaları. Kişiler, her
seyleri ailelerdir. Bizdeki aileli-
ğin biçimi, bu kurumun ulaştığı en
gerici biçimide ailemizdir.

Aile kurumu hakkında bulun-
 gerçekler, bu şekilde ortaya koy-
 mamızın nedeni daha önce bu
 kuruma yönelik eleştiriler fazla
 yapılmış olmamızdır. Bu eleştir-
 lerin zihni önemli bir hedef ise bu
 kurumu devrim yaparı bir hale
 getirmektir. Mesela objektif bir
 gerçeklik olan bu aile kurumun-
 devrimin eleştirilme süzgecinden ge-
 çmektedir.

Genelde sosyalizm bu kurumu eleştirir. Feodal burjuva idaresi konumunu oraya koymuştur. Engels. *Altının, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* adlı eserinde bu kuruma yönelik eleştiriler yapmıştır. Bu eleştir bizim için de önemli ele alınması ve planlama gereken bir tanım ve teorik çerçevedir.

Bizce soru, bugün öyle bir derinleşme kaderini yaşamış mıdır birçok köklü hastalığın da kaynağı durumundadır? Bu nedenle bu kurumu olduğu gibi ele almalıyız. Çünkü bu önem taşımaktadır. Derinimizin en önemli bir özelliği de bu kuruma karşı yaklaşımlarıdır. Birimci kılınması. Bu kurumun en önemli katmanını bir kişiden oluştuğunu sanıyoruz. Hapimiz bir kurum içinde büyümüş ve buradan etkilenmiştir. Hala da birçok yorultu bu kurumun etkisiyle yayılıyor. Buradan dolayı bu kurumun çok yönlü olarak ele alınması gerekir. Ailemiz tarihini geçmişten günümüze ve aileleri, feodal yapıyı, piriye beylikleri, ulusal yapıları, çarlar, devlet ve toplumsal gelişmelerdeki fonksiyonun incelemesidir. Yine bu kurumun kendi iç yapısı, ana ve yan ve çocuklar arasındaki ilişkiler de ele alınıp derinleştirilmelidir. Bu ilköğretim, feodal mı, burjuva mı, altıncı yüzyılın demokrasi var mıdır? Bu hususlar da açığa çıkarılmalı. Ya ailemiz niteliği nedir? Yaşam tarzıdır. Kısaca adı kurumun devrimci niteliği tutulmuş arındırarak toplum açığa çıkarılmalıdır. Sorunu, böylece bu kurumun oluşturmaya amaçları veya baskın bir kurum ortaya çıkıyor. Ya kadın erkek ilişkisini düzenliyor? Bu kurumu nasıl eleştiriyor? Bu kurum, etkilenen sınıflarımız nasıl yayılıyor? Bu durum karşısında devrimci görevlerimiz ne olmalıdır? İşte bütün bu sorulara doğru yanıt verdiğimiz zede, bu kurumun doğru bir yaklaşımda derinleştirilmelidir.

Bizim gördüğümüz kusak açılır
dan ana babalarımız tembel etmiş
bu kurum gerçekten düzensiz ve
çok dayandığı hakikiyetle noktası
sizi. Hemen çoğunuzu somurtmuş
siktir dedim bu kurumun etrafında
kurutarmaya çalışıp geyiçler. Aynı
şekilde tüm bir halkı geyiçler an-
lamda somurtmuşçların baskısı ve
somurtma kaynagı olan kurumlar
dışında baskı ve somurtma ve tehli-
keli dayanağı tepkil eden bu kur-
mun etki eden kurutarmaya çalış-
mıyordun. Anladım eşiktle otu-
ması için hemen beklemiş ki bu
kurumun isteri ana baba isterler
yok çocukları tarafından olsun
hepsinde beğli kalınlamış ama
masa uzatılması gereken olmasa
olmaz kabırdın bir plöy olursa
eğer alınması ve kurtarılmış olu-
maktadı. Yanı bu yarınlı olu-
muşunun ulku kararıyor. Kendi
dışından dıymın ana babaşız ki-
şiler. Sağlam ailesi olmadı mı
ailelerin sorunlarını halledemedi

bizi mi kendisini namusuna bağ-
 nış yerne koyuyor. Boyunların hiç-
 bir işe yaramadığı bir devletta sa-
 demadığı konusunda toplum sa-
 andırımı ve aile karşısında boş-
 nık olmayan kişi, adam yerne ko-
 muyor. Buna en kötü yakağımı ko-
 bayıyor. değerlendirmek de bulun-
 yor. Dolayısıyla burada şöyle mi-
 zam bir sonuç ortaya çıkıyor. He-
 kes aileye taparcasına her yere-
 maz ve son derece tehlikeli soru-
 ları da olsa hizmet etmek zorun-
 dudur. Hizmet ettiği nedir? Aile-
 para getir, aileyi koru aile uğruna
 ol der. Aslında aile için neden öle-
 ci sorunu çok belli bile değildir.

[illegible][illegible][illegible]

taryas enternasyonalizmi boş bir sözden başka bir şey olamaz; ezen uluslarla ezen ulusların içleri arasında ne güven ne de sınıf dayanışması mümkün olduğu (Lenin age 145-146) diyerek ezen ulus devrimcilerinin proletarya enternasyonalizminden ne anladıklarını gösterdikleri ve onun bir biçimde varlığını Erilen ulus devrimci hareketi için ise birlik ve dayanışmanın koşulların olanağı kıldığı en geniş çerçevede savunulmasıdır. Ve tabii ki ulus-devim için de enternasyonalizm kendi ulusunun burjuva çıkar ve dürtülerinden tümüyle ayrılarak dünya proletaryası hareketinin bir parçası olduğu unutulmadan ve onun çıkarı öncelikli gözlenerek sürecin özüdeki baş düşmana karşı yolların enternasyonalizminin sağ tarafı bir ittifaklar ve cepheleşmelerin savunulmasıdır. Bu noktada tarafların aynı zaferine karşı diyalojik ilişkililerin en güçlü temsilcisi çabası eleştirilebilir enternasyonalizmin gereği olarak belirtilebilir.

Artık Türkiye Kurdistan özgümleri gelebilir Türkiye devrimi, işçi-köylü temel ittifak ve Türk ve Kürt ulusları ve diğer azınlıkların hakları ortak baş düşmanının çözümü için en geniş birleşim ve ittifak temek üzerinde gerçekleştirilebilir. Birlik en dar anlamda proletarya önderliği altında ortak örgütlenmesi mümkün değilse de bu muhteşim başarıya inanılmazdır. Çünkü "her şey güzellikler de değişir ve belli bir zaman için doğru bir çözüm başka bir zaman için hiç de kabul edilemez görünebilir" (Stalin) Nitekim Türkiye özgürlüğünde gösterdiği somut örnekler her ne kadar Türk ve İran özgürlüğünde durumdan farklı olsa da bu özgürlükler bir yurt örgütlenmesi dinamiğinden mevcut olduğu gibi göstermektedir. İşte Marksist örgütlenme biliminin çözümü gereken sorun bu somut durumlarda en geniş ittifakın somayın nesi biçimlenmesi sorunudur. Bunun için ise bilimsel sapıtma ile olması istenilen gerçek olanı karıştırmadan gerçek somut durumu gözönünde bulundurmak ve onu esasnel gerçekliğine çözümlemek gerekir.

Genel anlamda proletarya hareketinin çıkartarını gözetlen tahsil öncelikli somut duruma kavraması yetersizdir olmak zorundadır. Bindiği gibi Kurdistan her ne kadar en büyük parçası Türkiye'nin bir iç-sömürge ise de o Türkiye sınırlarını aşan ve diğer üç ülkenin sınırlarını da ciddi bir coğrafi genişlik kapsayan ülkeler üstü bir sömürgeci. Bu yüzden de Kurdistan'a egemen dört ülkede egemen ulus devrimlerinin sapıtması ancak ulus devrim programlarının Kurdistan genelinde çözüm getirmesi onun bulunmuş kavraması beklenemez. Bu durum ise egemen ulus devrimci hareketinin yetersiz olduğu ve yurt örgütlenmesi dinamiğinin oluşumuna neden olur. Bu dinamiğin kendine potansiyel bulması ise ulusal birliklik gücü nedeniyle çok fazladır. Nitekim somut durum da bunu göstermektedir. Somut duruma uygun düşmeyen örgüt anlayışındaki sınırlar ezen ulus devrimci hareketinin ezen ulus devrimci hareketleri olan bizlere güvenilmezliği daha da pekiştirir.

Özellikle Kurdistan bu ülkelerin üstü konumu ve gelişen ulusal mücadelesi Kurdistan bitünlüğü kapsamında bir çekim odağına sahip olması ezen ulus proletaryası gücünün önüne geçmektedir. Gelişen önemde bir sorun dayatmaktadır. Boşluk atarmayın yaşamın dinamiği proletaryası için onun kavrayıp ona uygun co-

zum yollar bulmalarından geçer. Bu ise ezen ulus hareketinin durumuyla başlanarak ayrı örgütlenmelerin tanınmasıdır. Ve yine bir örnek olarak her dört ülkede de ezen ulus devrimci hareketlerinin kendi dışındaki ezen ulus devrimci hareketleriyle azami güç birliği çaprazın sağlanmasıdır. Burada özellikle iki kavramı gözden çıkarmak ayrı örgütlenmenin dinamiğini kendiliğinden milletiçlik bir muhteva taşıması gereğinden bir rakette dinamiği yönündedir. Uğrunda ezilen ulus devrimci hareketlerinin tümünde milletiçlik ile süzlenmemesi gereğidir. Ulusal dinamiği yönü verne uğrunda ezilen somut olarak içlenmeden onlara yönelik milletiçlik ile süzlenmemesi elzemdir. Ezilen bir yana milletiçlik burjuva gücünün emekine geçirdiği varlığını vurgulamak zorundadır.

Bindiği gibi "bazı somut durumlarda parçanın bütün ile ilişkisi düşmesi olasıdır; bütün o zaman parça eldir" (Lenin) Bu gereği tüm sosyal-sövenler oportünist bir çarpılamaya her koşulu geçeri kılmaya çalışır. Parça'nın "bütün" ile olma ilişkisi klasik Leninist yaklaşım Kurdistan örneğinde özgül koşulların zorlaması karşı karşıdır. Örneğin kadelerin gormazden gelemeyle öncelikli gerçek Kurdistan için halen dört parçadan oluştuğu ve dört parçadan da parça'nın bütün ile tabii olması yaklaşımının geçerliliği tartışılmalıdır.

Somut duruma daha ayrılmada indigimide her dört parçanın da şu ya da bu oranda birbirlerinin çekim alanında olduğunu, kaza olarak ve parçaların ulus genelinde kapsayan düzeyde bir farklılaşma yani Arap ve Acem uluslarından devrimci hareketi tümüyle ayrılmış olduğu olduğu ve onları aştığı gereğiyle karşı karşıya kalıyoruz. İşte bunlara Türkiye-Kurdistan'ın da diğer parçalarla ilişkisi, gelişmelerden yakıtlanması olanaklı olduğu eklenince parça bütün ilişkisinin egemen devlet sınırları içinde dondurma uğraşını bitirmekten uzak ve bunu böyle sosyal söven biröz yapı taşıdığı gereğiyle iyice belirginleşir. Kalık Leninist parça bütün ilişkisi klasik örneklerde bile belli kayıtlarla tabidir. Birinci kayıtlar tabiiyat sorununun tek tek çok uluslu devlet sınırlarıyla sınırlı olmadığı, aksine bütün den kascin dünya proletaryası hareketi olduğu gereğidir. Bu noktada Leninist politikaların Erim Devrimi sonrası Finlandiya ya taşıdığı bağımsızlık sorunu sanmalıdır. Parça bütün sorununda dünya proletaryası hareketi bir parça Finlandiya özgüldü burjuva cumhuriyetin kurulmasına razı olmayı gerektiriyordu. Ve Leninist politika bu sorunun tartışılması sırasında ulusların kendi kaderini tayin hakkının daha geniş bir ölçümde kapsadığını göstermektedir. Rusya yaasan bütün bu karşı gereği kabul ediyordu. Bu örnek parça bütün ilişkisinde egemen devlet sınırları çerçevesinde bir düşüncenin yapışını mutlaklaştırılmayacağı gereği sonradan önem taşıyor. İkinci ve daha önemli sorun ise özgüldü parça'nın bütün ile tabii olması koşullarının varlığı sorunudur. İşte bu açıdan yapılabilecek nesnel bir çözümleme gündemdeki sorunun doğru çözümünün on koşulların ortaya çıkmasıdır. Halen gelenekte 70 öncesi için işlenmeye bekleyen boşluğa ve 70 sonrası için nelerin aşılmaması halinde iki ulusal hareketin ortak örgütlenmesi sürüklenme olanaklarını bize sunmak üzere uzaklık. Aksine geçmişin boşluğu tam anlamıyla

dolmuştur. Mevcut durumun verileri kısaca özetlemeye çalışalım.

a- Uluslararası Kurdistan'dan ulusal devrimci hareketi burjuva halkı gücünün surukleyen belirgin bir öge haline gelmiştir, öyle ki sınıflar cepheleşmeler, kendi doğasına ceken bir kanalı oluşturmuştur.

b- Türk ve Kurdistan'da ulusal devrimci hareketi 12 Eylül yenilgisinin yarattığı tedavide kendine karşı daha nitelikli bir örgütlenme mücadelesi vermektedir. Mahazıdaki örgütleniş ve mücadele güçlerinin birleşimi ve sempatisi açısından Türk devrimci hareketleriyle makyasa kabul etmeyecek düzeyde bir üstünlüğe sahiptir.

c- Kurdistan'da diğer parçaların devrimci kurtuluş mücadelesinin Türkiye Kurdistan'dan halk ve ulusal devrimci örgüt ile bağları ve etkileme olanakları eskiden daha da artmıştır.

d- Bulun bunlara karşın Türkiye devrimci hareketi 12 Eylül öncesi orantı gereği neler gerek neler ulusal olmalıdır. Örgüt ve Kurdistan'daki gelişme dinamiklerini kavrayacak perspektif ve örgütlenmelerden yoksundur.

Bu nesnel verilerin sonucu sağduyulu bir yaklaşıma düğün göre olmalıdır. Öncelikle iki ulusal halk gücünün aynı düzlemde örgütlenmesi gerektirir. Düğünce'nin geleneksel nitekim karşısına düşmüş olduğu gereği kabul etmemiz birer lütfiye gelinen somutlaşmış hale egemen olma devrim olan sosyal-söven yaklaşımlarında kurtuluş yolunda ciddi uğraşlara girişimeldir. Uçuncusu Kurtuluşun kendi kaderini tayin hakkı yönünde sömürgeleştirme, ulusal baskı ve yoğunlaşan katliamlara karşı daha da tutarı ve geniş bir propaganda çalışmasına girişimeldir. Dördüncüsü ulusal devrimci hareketleri milletiçlik yollarıyla kolaylaştırılacak vazgeçilmez, ayrı örgütlenmenin güçlü

magdi temellere sahip olduğu, çözümleri ve onları en geniş ittifak kurmanın gerektirir. Örneğin Başmisi olarak da, örgütlenme perspektifini tümüyle gözden geçirmek ve onun ayrı örgütlenme temeli olmalıdır.

Bu ana kadar anıttığımız denortaya çıkan temel gerçek ayrı örgütlenmenin meşru ve aynı düzlemde örgütlenmesi koşullarına artık sahip olduğumuzdur. Gelenekte nitekim Rusya ve Yugoslavya devrimci hareketi kazandıran koşulların bir birine karşılarının proletarya enternasyonalizmi ve bilim-senliği çok ciddi olarak sorgulanmalıdır. Bugün Ortadoğu devrimci doğanın Filistin hareketinden Kurdistan'a doğru kaydığı ve dikate alınacak olursa Kurdistan'da muhtemelen uluslararası önemde daha da belirginleşir. Güçlü Türk Devleti'nin gerek kendi gerekse devrimci sistemin c- anıttığı NATO destek olarak yönelen pasifikasyon Türkiye-Kurdistan'da ulusal kurtuluşun çok daha uzun ve zorlu olacak göstermektedir. Bu da Türkiye-Kurdistan'daki mücadeleyi diğer parçalarla ulusal mücadelemizi yaşıra Türkiye'deki sınıflar savaşımı bağlamak için biçimlendirebilir. (Bağımsızlıkta karşı en geniş ittifak ve cepheleşme anlaşılmalıdır.) Türkiye-Kurdistan'da mücadele çekilimsiz ulusal yönü ve diğer sosyal-söven destekler bağlamında Kurdistan'da diğer parçalarıyla iç içe bir gelişim potansiyeli olduğu yandan da aynı baş çekilimsiz sonucu yönünde zorlu ve uzun sınıflar savaşını yürütme mücadelesi bir stratejik önemde bir karşılıklı bağımlılık içinde ola-

caştır.

Bu gerçekler ışığında Türkiye devrimci hareketine düğün göre gerek içte gerek diğer devlet sınırları içinde «özüne bu maddi ve potansiyel gücün kendi devrimci-ancından stratejik işlevini yitirmediğinden emindir. Nitekim Lenin "eğer sosyalizm ihmal etmek istemiyorsa başlıca düşmanımız olan büyük devletler ne burjuvazinin karşı her türlü ayaklanmalarını desteklemeliyiz yeter ki bu ayaklanma (gerici sınıflar bir hareketi olmasın) ihali edim birilerinin ayaklanmasını desteklemeyi reddetmekle bir nesnel olarak ihlakçı durumuna düşen Proletaryası özellikle doğan toplumsal devrimin çağı olan emperyalizm çağında ihlak edim birilerinin ayaklanmasını bugün olanca güç destekleyecektir ki yarın ya da sonra da bu ayaklanma yüzünden denayışımı bulunulan devrimci devlet burjuvazisine karşı saldırıya geçebilir" (Lenin age 171) diye sözler. Bu stratejik önemde bağlaşıklık gereğince değerdendir bilmek için

a Sınıflar savaşını ülke genelinde yükseltmek
b- Türkiye-Kurdistan'da iç içe devrimci devrimci özümseyen ulusal devrimci hareketi yakın bağlar kurmak her türlü ittifakı görmek.
c- Kurdistan bağlaşıklı ulusal kurtuluş hareketleriyle azami dayanışmaya geçmek.
d- Verdiği önemdeki doğanlık Kurtuluşun kendi kaderini tayin hakkını tanımak ve onun etkisi ve propagandasını yapmak olmalıdır.

*Bkz THKP C/Çayan Sempatizmaları, Türkiye'de Milli Meslek Temmuz 1982

- Kahrolsun Sömürgeci Faşist Diktatör!Ül!
- Kahrolsun Sosyal-Sövenizmi!
- Yaşamın Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi!
- Yaşamın Proletarya Enternasyonalizmi!

Kasım 1987

Kızildere Katliamının 16. yıldönümünde Mahir ÇAYAN ve yoldaşlarını saygıyla anıyor anılarını yükselen ulusal kurtuluş savaşımızda yaşattırıyoruz!

**Orada isyan eden
Kızildere'yi titreten
devrimin kanyadı...
Mahir ve yoldaşlarıydı
ölümsüzleşenler...
Kurumadı daha
o sınımsız kan,
yarınları umut besliyor
öfkeyle her damlası...
Unutmaz Kızildere
bağrındadır Mahirler...
Ve sözü de var tarihi
Kızildere'nin;
direniş onuruyla
kök salıyor derinden derine...
Övünecek Kızildere
Mahirler yaşıyor
devrim için,
"kurtuluşu kadar savaş" için...**

Avrupa zemin, bütün bunları daha da zaruri kılmalı ve muazzam bir politik örgütleniş, politik duyulabilir gerektirmektedir. Özgür kollarla devrimcilik yapmadığımız, tam tersine emperyalist sistemde edilecek merkezinde ulusal kuruluşluk gibi "lenhistik" bir işle uğraşmadığımız iyi bilmek zorundayız. O halde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin devrimci faaliyetini yürüten insanlar olarak, bizi ve bir bütün olarak ulusal kurtuluş mücadelemizi yapmak isteyen emperyalistleri "canavarlar" zemin üzerinde hareket ettirmek için, "canavarlar" perçinletirken aramızda inşiyen, parçalanarak yok edilecek istenen Kürdistan halkının parçası olan yurttaş emekçiler kurtarmakla mükellef. Dolayısıyla ülkemizi faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizmin egemenliğinden kurtarmak hareketine girişirken, bu hareketin Avrupa için öngörülen görevleri, onların özgünlüklerini de hesaba alan yetkin programlar, yaratıcı planlar ve sonuç aldığı taktikler gerektirmek zorundayız.

Beynîlik: yürütülen pratik, ancak dönemin Partili kitlelerin ulusal örgütleniş anlamı kazanır. Başka bir ifadeyle, Partili kitlelerin uygulamaya sanatına taktik önderlik dendir. Ve Partili kitlelerin devrimci örgütlenişinde değişik görevlerin gerçekleştirilmesini içerir. Sürekli gelişim arzeden ulusal kurtuluş mücadelesinde her faaliyet dalında ve her zeminde militanların önüne gelişim ve kapsamlı görevler kor. İste militan olmalı, ya da taktik önderliğinde uygun dercesinde, dönemin devrimci görevlerini başarma ve bunun için gerekli politik pratik yoğunluğa ulaşma düzeyi. Partili taktiklerin geriden izleyen ya da kıysından-köşesinden seyreden bir devrimci asla başanlı bir uyulayıcı militan olamaz.

İste Avrupa alan faaliyetimizi zayıflatmak en önemli bir etken olacaktır. Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine uyulayıcı arzeden bir çalışma tarzına ulaşmamaktır. Görevlerin üzerine yüklenen neyin ne kadar sürede ve nasıl yapılacağına doğru konulması, kendi içerisinde ki aşamayı oluşturur. Bunlardan birincisi, karar ve planlama aşaması iken; ikincisi uygulama aşamasıdır. Bütün bunlar, görevler üzerinde yoğunlaşmak, somut kavrayışa ulaşmak, dönemin gerekli örgütlerini tutturabilmek ve usta bir uygulamaya geliştirmekle gerektirir. Yukarıdaki bölümlerde izah edilen yetersizlikleri, doğal ki uygulamayı koallandırmakla ve taktiklerin gerisinde yetirmeye yarılmamaktır. Evet, içinde bulunduğumuz dönemin ana taktik Cephe örgütlenmesidir. Yeni kitleleri örgütlemektir, devrimin görevlerini kitlelerin sahip çıkmasını yürütmektir. Başanlı bir kitle örgütlenmesi geliştirebilmek için ise, dönemin işleri teshir, devrimci propaganda ve somut gelişmelerin aytayınunun yoğunlaştırılması gerekmektedir. Bugünkü ortamda örgütlenmenin her biçimini geliştirmek için son derece uygun ve yeterli koşullara sahip olduğumuz bir gerçekçidir. Bugün, Türk sömürgeçliği yurtiçi ve yurtdışında önemli bir anda teshir olmaktadır. Kırsal siyasi üstünlük durumunda değil, bızdık, ikinci; devrimin propagandası sürekli bir görev olmakla

birlikte, yıllardır bu görev sürdürülmektedir; ve kazanılmış yolları vardır. Partimize ve Cephemize maddi-manevi destek sunan onbinlerce kitle bugün Avrupa'da vardır. Türk sömürgeçliği ve emperyalizmin propaganda-aytasyon tekniği ne kadar güçlü olursa olsun, günlük siyasal-askeri gelişmeler, ulaşamadıkları kitlelere dahileksik de olsa doğru yorumlanmaktadır. Bütün açık ve gizli, sağlıksız düşman gücünün engellemelerine rağmen bu böyledir. O halde, kitle çalışması adı altında politikaleksik kitlelere sürekli işler yapmak, doğru bir gelişme olduğu olmaktadır. ERN'N'in ilanı ve III. Kongresinin karar gereği kitleleri örgütlemek görevi, dönemin ana görevidir. Konuyu aydınlatıcı yetki plan ve perspektifler olmasına rağmen, hala bu konuda yaşanan gerileme, Partili taktiklere ne kadar uzak olduğumuzun göstergesidir. Cephe ilan edildi, birlikler kuruldu diye kitleler kendiliğinden örgütlenerek değiller elbet. Eğer kitleler kendiliğinden örgütleneselerdi, o zaman Partiyi ve profesyonel militanlara ihtiyaç olmazdı. Demek ki Cepheyi örgütlemek, her yurttaşın ilgili kitle birliğine kavuşturmak, görevlerini kavratmak, yönetmek ve denetlemek en başta Partili güçlerinin görevidir. Oysa hala birçok arkadaşın günlük pratiğinde bakıldığında -hemen her bölgedeki birlikler Cephe kitesine rağmen- günlük başlı görevlerle zaman öldürüldüğü ve bunun adına devrimcilik denilmesine çalışıldığını görmekteyiz. Bu durum, en yakın tanıyıcı ilkeliktir; dolayısıyla kitleleri örgütlemek, işlevsiz bırakılmaktır. Bir benzetme yaparsak, yanbaşıcılık onlarca işçiyi rağmen duvar "ustasının" tap-briket ve harcı yapmaya kendisinin koymasına ve işçileri çalıştırmamasıdır. Açık ki bu durum, hem ıstıy ustayı ustayı olmaksızın bırakarak, hem işçiyi çektiğirecek, hem de işçileri işlevsiz bırakacaktır.

Evet, yaşadığımız dönemin Partili taktik, Kürdistan halkının siyasi ve silahlı örgütlenmesini yaratmaktır. Yeni siyasi ve askeri kurumlaşmayı geliştirmektedir. Üste içeri içinde barış Türk sömürgeçliği ile muazzam bir çalışma ortamında halkımızın savışı potansiyeli örgütlenmekte, siyasi ve silahlı düzeyde eğitimmekte ve her gün sö-

mürgeci-faşist ordu bozguna uğratılmaktadır. He kaza ARG'N'in kuramı altında yurtsuvar potansiyelimiz ovada ve kırdaki kendi öz siyasi otoritesine kavuşmaktadır. Böylece ERN'N'in siyasi ve silahlı örgütlenmesi; günden güne gelişim arzelmekte ve Partili taktik böyle kila olmaktadır. Partili taktiklerin Avrupa'ya uyarlanması ise, Cephemiz ERN'N'in siyasi-örgütsel gelişimini hızlandırmak, yuzbinleri ilki, kadın, gençlik birlikleri platformunda birleştirmektedir. Emperyalizmin her türlü yolsuzca etki-sinden kurtarmak, ERN'N'in yaşam ve mücadele gerektirilen vaz-giçilmesi ile olarak yuzbinlere kavratmak, bu ruhla eğitimekte ve her işleyi ulusal kuruluşu bir mevzi haline getirmektedir. Gidermek kaynağındaki hareketine kadrosale ve kitesel olarak tüm gücümüzde azami düzeyde katılmak, örgütlenmemizin temelini oluşturmaktır, tüm faaliyetlerimizde bunu esas almak, iliki ve yaşam ölümleri buna göre düzenlemektir; Partili taktik de ana esasları olmaktadır.

Aktüvite: Partili taktiklerin uygulamaya sonucu, araç ve yöntemlerin doğru belirlenip yetkince işletilmesini de gerektirir olmaktadır. Hiçbir zaman arızaların amacın önüne konulmaması için bilmek durumundayız. Bulduğumuz Avrupa alanındaki gelişkin teknik imkanlara çok çeşitli araçlara rağmen, bu olanakların doğru bir tarzda kullanılmaması, devrimcilik sanatında amatörölük ilede olmaktadır. Bu durum gidermek siyasi-örgütsel faaliyetlere zarar vermektedir ve düşmanın yonemlerini yerine sunmaktadır. Üste devrimcilik, en ağır faşizm koşullarında dahi yaratıcı araç ve yöntemler kullanarak, zengin multivaryat uygun biçimleri büründürerek devrimin en az tehlikelerle yürütülmesi sağlanmaktadır. Demek ki siyasi örgütün doğru örgütlenmesi, örgütsel hatın netliği, plan ve programların yansırı yaşkin uygulamaya geliştirebilmek ve devrimci gelişmeye yol açmak belirlenen araçları doğru ve ustaca kullanılması da zorunlu kılacaktır. Devrimci eğitim esas olarak bu anlamda aciliyet arzelmektedir. Çünkü bizler sadece çizgili beyanlar değil, aynı zamanda uyulanlarız. PKK devrimcilik, devrimin tüm sorunlarının çözümünü ve görevlerinin gerçekleştirilmesini

emretmektedir. Çünkü militan, devrimin kapsamlı görevleri üzerinde yoğunlaşsın, en yetkin politik-pratik perspektife ulaşsın ve devrimin ilerletilmesinde en uygun taktiklerle, usta manevraları düşmanın planlarını boşa çıkarsın, kısaca her konuda yönetim ve önderlik sanatını konuşturarak devrimdir. Böyle olunduğu vakit kitlelerin kabli ve beyni olunsun ve yuzbinleri örgütlenmesi gerektirirler. Esas olarak bu noktada muazzam bir gelişkin yapıldığı, kitlelere her konuda gerekli önderliğin yapıldığı, devrimci aktüvite aktarıldığı ve böylelikle taktikte aşama yapılmadığı görülmektedir.

Sonuç olarak: 88'in genel devrimci hareketini geliştirirken, dağıldıkları yoldasızların kahramanca dövüşüne, zindanlardaki yoldasızların insanlık onurunu zirvede temsil eden direnişine, Kürdistan halkının bağımsızlığı olan

tutkusuna ve enin fedakarlığına, değerli önder Abdullah ÖCALAN'ın doğallı ve göstericiliğine layık olarak büyük dava adamları olmalı; gerektiriyor. Büyüklüğün ölçümü, devrimin gelişim hızı olmaktadır. O halde hiçbir gerici baba ve düşmanın engel buyulması davalayı olamazı engellemek kaydır. Kozuyle fetih devrimcilik, her türlü görevin başanmasını temel ölçütüdür. Bu ölçüleri ulaşmış olmalı; çekitken Partili örgütleri, Partili çekirdekleri etrafında yuzbinleri örgütlenmesi, tüm çalışma alanlarında çizginin yetkince uygulanması demektir. Örgütlenmesi tarzi-miz buna göre geliştirmek, çalışmamı tartzımı buna göre düzenlemek, iliki, hareket ve yaşam tarzımızda paralelce davranmak, devrimci hareketimizin temel esprisidir.

Keddar

25 Mart 1988

Biz Suçlu Olduğumuzdan Değil...

Bağtaralı 3. Sayfada

gerekir gerekçeleri itade etmek için!

Sert firtaların estirdiği dönemde ne yapacaklarını bilemeyenler, ya evdiki(ler)i topkarak terketyemiyş ya da "elini eteğini" bir dönem işlerden çekme karar almışlardır. Süreciçeninde bilincileri dumura uğrayan, yeni yeni düşünceleri ileri sürülümüş, eski tezlerinin ne kadar yanlış olduğunun ileri sürerek, bir daha "zararı" şeyler savunmıyacakları için sayıyalar verilmiş, tövbeler edilmiştir. Oysa özünde değışen bir şey de yoktur. Düşüncede kendi kafalarındadır. Kafaları inen balyoz darbeleriyle beyinler tahrir olmuştur. Beyinler tahrir olunca da, onlara göre somut kugullar değışmiş oluyordu. Öyleyse "somut kugulları somut leninli" yapılmalıydı, ve de yapılar. İnkari dünya görüşleri sonucu bir bir dökülmeye basladılar. Ve sözünün karsı bir tabiri azeridi ortaya. Gözlerine inen karı bukluların vatan potansiyeli üzerine de çoktığın sandılar. Karanlığın koyu dehlizlerinde yol aramaya koyuldular. Okyanusun bir damla bile olamadıklarını hiç mi hiç bilincinde olamadılar. Hal böyleyken, en keşkin konuşmakla da kimseyi firsat tanımadılar. Sanki, korkaklığın, cesaretsizliğin savunucuları kendileri değıştikçesine... Koltuk değnekleri üzerinde tutunmaya çalışarak kendi ayakları üzerinde

durmıyan bu Don Kışotlarımız, sanılıyor ki bir arpa boyu ülalecekler! Elbetkine almazlar. Nası ki tarih, sayıyaların destansı yansımasını sergileyenleri alin harfelerle kazıyacaksa, bu zavallılıkları da teshir etmesini bilecektir.

Bugün kim çevrelerde bir af kampanyası tutulurmuş. Aynımsız genel bir af istiyorlar, bırakalım, politik tutukluların kendileri için af dilemeye yanlışlığı; yuzler hiç mi hiç kuzarmadan hasımları için bile af istiyor. Hem de kimden? Bir başka hasım çoktan!.. Aklınca toplumsal yarıları sarıncaktırmış... Kanayan kanları durduracakmış... Af dilenmek ancak suçlu olanların isteyeceği bir şeydir. Bız suçlu olduğumuzdan değil, işyadı düşüncelerimizden ötürü idareyde. Ve doğru bildiklerini, inandıklarını düşüncelelerinden. Suçu olmağımızda göre af dilmek neyin neş?.. Topkusal yarılar, kanayan kanlar bir af olayı ile sarmamaz. Bu ancak can telaşına düşenlerin, dışarı çıkma özlemine yanıp tutuşanların isteyeceği bir şey olur.

Evet kardeşim, herkes bir şeyler yazıyor. Ama gerekçeleri mi yazıyor? Ya da bizzat hasıyın canlı pratiğinde yer yer olarak mı yazıyor? Bütün bunlar çok önemli!

Hayat her şeyi rağmen yoluna devam ediyor. Ve yaşamın gerisinde kalanları durup beklemeyecek kadar acımasız davranıyor.

Hücreden Hücreye Yolculuk

Bağtaralı 12. Sayfada

körünümde büyük bir tepsi içinde yemelerini yedik. Yavaş yavaş koğuşa gitme hâzırına basıyık. Arkadaşlar insan, yaşamını aradıkları çıkarmak için çok uzun bir mücadele zincirinin halkalarını bir bir ardına her gün ekliyor. Sayet insan doğa yasalarını kendi lehine dönüştürmemiş olsaydı, bugün bu durumda olmazdı. Yaşamın sıradan olmaları çoktan çıktı. Onun için, her anımız genişletmek gerekir. Acı ve tatlı anılarımızı buluşturmak, eşitliğin kendisidir. Bu mektubu yazarken, buraları çok merak ettiğini bildiğim için hep kendimle ve yapamımda ilgili şeyler yazmaya çalıştım. İleride belki daha geniş ve detaylı yazabiliriz. Belki diyoruz, çünkü yarın ne olacağı belli olmaz. Bu yolculuğumuzun yazarken, hücrenin çıkış-

na kadar getirip kotaladım.

Bizler de senin ve diğer dostların durumlarını merak ediyoruz. Bizlere bildirirseniz, Senin, içinde olduğun, ama senin ve dostların da sevinceki toplu çekilme ve resim gönderyorum. Ben, çektiğim resimleri almadım. Diyarbakır'dan geldim. İlerde göndermeye çalışırım. Yazımı, Mazlum DOĞAN'ın yazımına kısa bir dörtükte biliyorum.

Türküler dilepimizin ardında

kittilyiken

Korkuluken yuzleir

zindan içinde

Sen ailesta gözlerle,

İpeden ırnğa inancla

En yüksek perdeden

ÖZGÜRLÜK Türküleri okuyordun.

Arkadeşin

SERXWEBÜN

Abone Fipi

Adı, Soyadı:

Adres:

6 Aylik

Almanya içi:

DM 18

Almanya dışı:

DM 20

1 Yılik

Almanya içi:

DM 36

Almanya dışı:

DM 40

Abone Hesap Numarası:

Deutsche Bank - Köln

Konto Nr.: 35 16 036

BLZ: 370 700 60

Yazışma Adresi:

SERXWEBÜN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fipi doldurarak ödeme mabzuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Newroz'larda PKK ile Yaşam Daha Umutlu...

Baştarah 18. Sayfada

miyiz? Savası gündüldüme bizim korumamız gereken, kaybedeceğimiz neyizdir? Bazıları kaybedilecek çok şey var diyebilir. Hayli Neymiz kalmış, bir karar özür topağımız bilecek. Emek üzerinde sadece sömürü değil, emeğin üzerine en büyük haklılık olan onun işletmesi, onu çalıştırma vardır. Bu, dünyada belki de görülmemiş en büyük haklılıktır. Çalışan emek özgürlüğü. Çalışan emek ilen bir emektir. Sömürülse de çalışır. Bizde emek tutsağı, balesimyor ve üretmiyor. Bu, emeğin zindana konulmasıdır ve bizde de bu çok doğrudur. Ailelerimiz perişandır, çocukları eğitilmez ve sağlıksızdır, köylülük perişan, kentler yığıla işsiz doludur. Gördüğümüz memiş hanetler ileri düzeydeki yaşamı diye sunular ve gözde rağmet bulur. Bunları kabul edemeyiz olarak görüyor ve savasızım bunlaradır. Savasızımızda bizim kaybedeceğimiz ne vardır? Biraz gerekçeli, biraz kendimize bakacak olursak, kaybedilecek hiçbir şeyimiz olmadığıdır, her şeyin kazanılacağı ve bunun da ancak savasla mümkün olabileceği ortadadır. Savas gerekçelerimiz bu denli kesin olduğu gibi, buradaki kararlığımızın da bu kadar kesin olduğundan kuşkuymuz yoktur.

O halde, savas biçimimiz nedir, nasıl savasacağız? Açık ki, bu hal-kızın kendi öz savasımızdır. Biz savasın uzun süz uzaktık, uzak doğruduruz için de bu dünya düştü. Partimizin en büyük silahlarındandır birisi de, halk savasını silahlı, halkın nasıl savasabileceğini cesaretle, fedakarlıkla ve kanyla yazıp öüne odakladık. Bu en büyük bir kazanım ve iyi kullandığımız zafere kesinlikle götürücek bir silahtır. Bugün bu silah var, halk savasımız, partizan savasımız, gerilla savasımız budur. Biz bu aracı çok denedik. Biraz var arca zindanda, dağda, laşla, yarıda çalışıyor, iş yapıyor. Ve bu da düşmanı korkutuyor. Bugün düşmanı karakoldundan, karargahından, garnizonundan kolay kolay çıkmayacak duruma getirmişiz. Demek ki, bu silah çalışıyor düşmanı getirecek ve halkı cesaretlendiricektir. Bugün halkımız cesur ve artık düşmandan korkmuyor. Düşman da bunu bildiği için halkı yataklıyor. Bu büyük bir gelişmedir. Bu şunu gösteriyor ki, halkımız biraz kendi öz savasını aracına kavuştuğunda, kendi savasını biraz cesaretle bir biçimde karalladığında kazanabilir. Bu de ispatlanmıştır. O halde halkımız bu silahlarla aydağ kalkacak diyorum. Kaybedeceğimiz şeyler çok, zincirler, kankıktandır, düşkünüme çalışmadır. Baka. Oysa kazanacağımız her şey var. Çok güzel olurdu, sosyal gelişme burada olur; en canli ulusal özellikleri, insanlık tarihi kadar eski bir kültüre, en iyi coğrafyası, dağı, taş ve ovasıyla her türlü tarımsal ürünleri bitirecek ürünlektir bir toprağı, iklimi, suya sahiptir. Bu vatanada eğri özür bir halk kimliğiyle pek de uzun olmayan sürelerle çalışacak, gerçekten zenginliğin görlü gürllü akacağı bir vatanadır. Bundan hiç kuşkuymuz yok. Yeterli vatan kazanmış, sahip kıtılın, bu az bir kazanç mıdır? Hepimiz kurtulmak, biraz ürün elde etmek, biraz ailemizi onurlu kılmak için yapıyoruz. İşte bunun en yücəsi, en geliskini bu vatan üzerinde yapıyor. Bu büyük bir kazanımdır. Emeğimiz zindanda bu denli uygulanan sömürü ve onun tutsağı emeyi ortadan kaldırdığımız, onu vatan topraklarıyla birleştirdiğimizde görülmemiş

zenginliğin kaynağı olacaktır. Emeğe sahip olmak, emeğin özürleşmesi büyük bir kazanımdır. Onu kazanacağız ve bu kişisi kazandıktan sonra da gerisi kendiliğinden gelecektir. Garisnin kazanımları sadece bizi insanlık ailesinin için atmakla kalmayacak, bizi sağdı değir, onurlu, geliskin, zengin bir halk haline de getirecektir. Bunlar, dünya halkların büyük çok iyi yaşadığı ve bizim de yaşamakta başka çaremizin olmadığı kavramlardır. İşte savas bunun içindir. Bunun için bu kadar acıya, sıkıntıya, yokuşla ve yoksulluğa katlanıyoruz. Elbetkiki karallığında bu kadar kazanımı olan bir savasımız göze alacağız. Biz bu savası böyle gerekçeli, kararlı bir istek olmak çıkarıp gerçekleştirmek istiyoruz. Bu yılmız ve önümüzdeki yılları bu savasın güçlü gelişimine kendimiz bizzat yapıyarak katmak istiyoruz. Her şeyimiz halk savasımızdır diyoruz. Partimiz tüm gücüyle buna önderlik edecek, gerilla önderlerimiz bu büyük savasın yarı altı üslerini kazıyacaklar, gerekirse yalınca orda savası yönetmek ve geliştirmek için büyük yareli hareketini yürületeceğiz ve dağılımızın fedaketimede doruklarını üs haline getireceğiz.

Biz Partli olarak halkımız bu temelde hazırlıyoruz. Halkımız bu na gereken karallığı verecektir. Biz halkımız bu karşılığı verebiliriz, ulusal kurtuluş cephesinde örgütlenir" diyoruz. "Kendi birliğimiz, kendi öz gücümüzü ve öz siyasi gücümüzü ortaya çıkarmak için araya gelin" diyoruz. Aramız budur. Bu büyük bir kuvvettir ve seve seve katlamak gerekir. Genç, ıhtıyar, kadın, erkek her sınıf ve tabakadan biraz yurtsaver olan, geçmiş günahlarından, kötülüklerinden kurtulmak isteyen her kesimin geleceği bir cepheidir bu. Kendini yurtsaver sayan kişi, grup ve partilere daha dün hasımlarımız olursa, bize karşı her türlü sıfatları da yakıştırsalar bu cepheye giren diyoruz. Biraz yurtsaverlik duyulan olan herkesin gelmesini istiyoruz. Bunlara da veremeyeceğiz hiçbir şeyimiz yoktur, yeterli bağımsızlık ve özgürlük yolunda savasılan ve bunun karallığındadır olunsun, bundan bizi alıkmayacak diye bir deritili olmasın. Güçleri oranında katılacaklarını bizi biraz inandırarak her şeyimiz olmasın verebiliriz. Geçmişleri ne olursa olsun hepimize bu cepheye gelin diyoruz. Bu cephe gerek bir savas cephesidir, Halkımızın savası bu cepheinin silahlıya kazanılacaktır. Parti silahtı öncünün silahtır, halkı yönlendir. Halkın öz silahtı, siyasi silahtı onun cephesidir. Muttaka bu cephesi içinde doğru temelde ve uygun biçimde örgütlenicektir. Sıra-dan yurtsaverliği olanların tutalım en kararlı savasçılara, duşyla katılmak tutalım bütün ailesini, varını, canını feda edecek olanlara kadar hepsinin içinde var alacağız bu savas ve savas cephesine herkesi çağırıyoruz.

Bugün üç temel silahımız; Partile-Cephe-Gerilla silahlarıdır. Denilebilir ki tarihte mutlak özür bu üç türlü halkımızdan öz çıkartıl temelinde bulamadığımız, kullanamadığımız silahlardır bunlar. Bugün bu silahları içine, yerli yerinde ve iyi hazırlamış olarak kazanmış bulunuyoruz. Halkımızın en yığıltı ve savasamak isteyenleri birleştirilecekler; Partizan savasını, gerilla savasınımlı getirecekler. Bunun için dağılımız çok etkin ve insanlarımız da çok iyi savasçılar. Bu nedenle bu savasım aramızda gelecektir. Halkımız, ge-

niş çalışanları, büyük birlik ihtiyacını Ulusal Kurtuluş Cephesinde birleşerek giderecektir. Bu-yuk birliktin uzaktatılmış bulun-an, birbirlerini karşı karşıya ol-an ve daha de kuşurmak isten-en halkımız, büyük birlik ruhunu, irade birliğini ve dirençli kişiliğini bu arca etrafında örgütlenicektir. Bu nedenle Ulusal Kurtuluş Cephesi için her şeyini verecektir. Bunda uygulanmak için ne evinden, ne maldan, ne mülkünden, ne çalışmasından ve ne de ailesinden vazeceğimize gerekir ama cephele olabileceğine de kendisini karar sahibi kılmalı ve cepheye girmelidir. Yine yurt dışında ve yurt içinde çalışacağız, fakat hepimiz mutlak bir cephe çalışan olacağımızı unutmayacağız.

Biz, bu yıllarımız, tarihimizin hiçbir döneminde karşılaşmadığımız bir savas yılı haline

Kürdistan'da Aile Kurumu, Kadın Hakları...

Baştarah 20. Sayfada

bilmediler.

Çoğunuz bu gerçekleri bildiğiniz halde, ailenize dokunmuyor, bu yaşıya teğet bile geçmiyorsunuz. Doğru bir tutum değil bu. Ve onlara bir yarar da getirmiyor. Biraz daha otitoriler olmak, biraz daha ailenin içinde bulunduğunuz vamehite düşünerken onlara dikkatli ve du-yarlı olmaları tembihlemek ve bunu başlatmaktır önemli bir siyasi görevdir. Bunlar düşmüş insanlardır, düğürükleridir, si-zin uyarılarınıza ıhtıyaçları vardır. Bunu yapalım. Öyle anlarsak de-ğil, dikkatli ve radikal bir tarzda yapalım. Aile birliktirimin öüne bunu güçlü bir göreç olarak koyalım. Bu konuda kampanyalarımız gücümüzle ve böylece düşmanın oynadığı büyük yutu tersine çevirelim. Aile bir yurtsaverlik ocağına dönüştürülsün; her aile bir Partî örgütüne, yani her aile bir hücreye dönüştürülsün; Kürdistan kurtuluşu demektir. Ve bu başlatmamız kurtuluşun çok zor ola-bileceği veya ailenin devrimleş-mesiyle orantılı olarak savasın gelişeceğini belirtmek gerekir.

Bunun bir parçası olarak kadın-erkek ilişkilerine biraz yönelirsek; bizde bu ilişkilerin ana merkezi, biz aile kurum biçiminde geliyiyor. Biz de kurulan her kadın-erkek ilişkisi mutlaka yarımlı savas ortamıdır. Yani kadın-erkek ilişkilerinde sosyallik, siyasallık son derece zayıftır. Çoğunuzda iki biryar olarak bir kadını bile bahsedemeyiz. Kadına yakla-sımada mutlaka sonucu böyle-söyle olması gereken bir nesne olarak aile gelir; ya hemen duyul-sal başlar ya da hemen yığılma-Tabiri bir ilişki aklı gelebilir. Ve tabiri ki, bu yaklaşımda en yakın kişiyi düşürür. Yine toplum da buna zara-zar damga basmaya başlar. Biraz elele, biraz göz göre geldi mi "filan ögöl, filan kız şöyle yaptı, artık onun işi bitti" derler. Demek istediğimiz, ilişkilerde korkunç üpürüm söz-konusu olur. Bu yüzden ilişkili çok de-necek kadar azdır. Özellikle köye-lerde bir köyünün evlendiğinde ancak bir erkek kalmış söz-konusu olabilir. Hatta buluşması on-dan önce sanemmi ki derlikanı ve bir köy büyüğü ile, bir kişiyi sağ-lık bir tartışması, görüşme ve konuşması olur.

Bu kadar az sosyal bir durum yaşıyoruz. Birakalım çok delikanlı-sın-kızını, kendimize biraz göz ge-zirdiğimizde göröceğiz ki arpa bo-yu kadar yok alınmıştır. Yani iddialar bu kadar çürük kendine, laşla güveniyoruz. Hep bir suç-luluk psikolojisiyle bu tür şeylere yaklaşıyoruz. Gerçekten kadın-erkek ilişkisi, aile içinde tanımaz bir

getirmek istiyoruz. Bunun için de bütün yeteneklerimizi ayaklandıra-cağız ve görülmüş başarıları ula-sacağız. Bundan daha fazla, daha yüce, daha caki bir çağır ve bunun gerçekleştirilmesi için har-cadığımız çabalar, emekler kadar daha değerli bir emek olmaz. O halde bunun karşılığı son derece mükemmel, yerinde ve anlamlı verilmelidir.

Halkımız, Partimizin bilimsiz, kanıtlanmış ve ağır iyi kullarıları-zafere götürülecek öncüllüğü et-rafında, yine büyük ıhtıyaç duy-duğu kendi öz savasım aracı olan, onu birlik ıhtıyaçları, irade keskin-liği ve uyum kabiliyetini gösteren Ulusal kurtuluş Cephesinde birleş-me, savası en üst düzeyde gelişt-irmek isteyen halkımızın en yığıl ve en fedakar ögelerini en sonu-ç alıcı ve kendi iradesini yerine get-irmeye, birliğini kurmaya, pekiştir-

mede, korumada vazgeçilmez sila-halı olan gerilla savasına katıla-yın, onu gücümüzde üzerine düşen yapmaya çağırıyoruz. Bu konuda bütün Parti militan-larımız, her zamankinden daha fazla geliskin olmaları, yete-neklerini bu önemde görülmüş biçimde olağanüstü ayaklandıra-rak sınır tanımayan bir dirençli-ğinki büyük bir siyasi üstüklüğe birleştirebilirler, her ne kuşul al-dında olursa olsun vazgeçilmez ol-an önderlik görevlerini her sahada laşyla yerine getirebilirler, halkı-mızın savasınımlı bu tarihi dönem-de başarıyla ilerletmeyi büyük bir göreç aşıyla, sorumlulukla ve ba-sarıyla yürütmelerini istiyoruz.

Parti, Cephe ve Ordu silahtıyla daha çok savasamak ve daha büyük başarılar kazanmak için ilerli.

haldedir. Erkeğin bütün uğraşını, kadını kendine çok iyi bağı hale getirmek. İy bir kul, köle halinde tutmaktır. Onun bütün aile içi siya-seğiliğini merkezi de budur. Zaten öndeki egemenlik kültürü, erkeklik gururu denilen öyle böyle geliyiyor.

Erkek olmanın altı eşalim, bu bir cinsel olaydan, cinsel özelliklerin öteya bir boyun eğdirme ilişkisidir. Erkeklik: bilize sandığı gibi bir cinsel taraz olarak değil, daha çok boyun eğdiren taraz olarak, bir tanım kavrayın. "Erkek adam boyun eğdiren adamdır. Erkek adam aileden reisiğini sürdürür" sözün-ün sık söylendiği bilimlektir.

Fakat, bunu basit bir boyun eğdirme olarak görmeyelim. Biraz önde belirtirdiği gibi, boyun eğdir-me ona düz tarafından öğretilmiş tir. Düzen boyun eğdirme görevini yürütürken, bunun etkisi en fazla aile erkeği üzerinde kendisini gö-rüyor. Yani aile erkeği boyun eğmenin ketaretini aileden, kadından alır. Yani aileden küçük bir despot olma bizim erkeğin birinci marifetidir. Ve bu konuda büyük bir mücadele olduğuna da ilham bulabiliriz.

Boyun eğdirme öyle kendiliğinden olmaz. Cinsler arası emsali savas odadır bu. Ve bu savasla karşılaşacak erkek, para, iş, mal ce-sabıti olduğu için hep öste alır. Biz de geleneksel olarak bu kadına aslanlar. Bu, boyun eğme böyle gelisir ve gerçekleştirebilir. Fakat kötu bir gerçekleştirmeye tarzıdır. Erkek toplumdaki gördüğü her türlü baskın, horlanmanın ve adam yerine konul-mann etkisini evinde beylik efendilik taşıyarak giderecek çalışır.

Bu erkeğin nememen bir şey ol-duğuna daha yakından görmek gerek-ir. Bu kendini tatmin ve hakimiyeti duyguyla aileden devrimci siyasi hakimiyetini öünde de bir engel-dir. Erkek devrimci örgüde, siyasi, sosyal ilişkilerde önder olmak ye-rine ailedeki gibi bir şef olmayı kendisi için daha uygun buluyor. Bizde niye önderlik duyulan gelişi-yor? Niye sosyal, siyasi önderlik gelişiyor? İşte, nedenlerini bulma aramak gerektiriyor. Bizde militan bir önder gibi davranmaktan çok aile içindeki bir şef gibi hareket ediyor. Kendisini müthiş bir tatmin etme duyusu kaplıyor ve bir bastırma-çıkla, tasarrufluca yöneliyor. İte, burada siyasi önderlik yerine şeflik gelişir. Bu aile yöneticiliği ortaya çıkar. Siyasi bir önder dü-zeyine yükselilebilir ki her şeyden önce bu sahte emeklik ve kadimlik duygusunu yıkılması gerekir.

Devrimci faaliyetlerde, erkeğin bu biçimin fazla ciddiye alın-ma bir yanının olmaması; erkeğin bu biçimde yaşamaması gerektiriyor. Erkeğin aile içinde kendine hakli-

miyet ögesi olarak önem atfetme-sini bir yandan boyun eğmecilik veya sömürücü baskıcı düşünce ile ideolojik-politik tasayıcı olma, di-ğər yandan her türlü köleleştirici etkisinin sahibi olması gibi tehlikeli sonuçları vardır. Aile içinde boyun eğdiren erkek, her zaman boyun eğdiren erkektir de. Bu konuda ço-cuklara köleliği asılayarak toplu-ma her türlü gerici rejimin sosyal zemini, sosyal bağıntılarını ku-ran da erkektir. Dolayısıyla erkeğin sorunu, çoğumuzun zannettiği gibi öyle ilerli bir konum da değildir. Köleliğin en tehlikeli yataklarından, özelliklerinin birisinin önde du-rumundadır. Tebli ki bu yaklaşı-ma, özellikle devrimcilerle fazla ilişki olmayan erkekte, bakıldı-eleştirili ile karışacaktır. Erkeğin bu biçimde eleştirilip onun kişiliğinin bir saldırlı olarak anlansaktır. Biz bu kiliğe, yani bir cins, erkek ol-duğu için değil, baskı ve sömürü mekanizmasında kötu bir rol la-rene ettiği için eleştiriyöneltiliyor. Onun bu konudaki taşıdığına, eteğinin yıkılması; gerektirildi, erkek bir kazanç bir yarar olmadığı için, onun bu özelliklerini peramparce edimesi için bunu yapıyoruz. Evet, bu özellik yıkılın, önden sonra toplum içinde, aile içinde dolarsın, namusu, onuru böyle anlamak zo-rundadır. Bunun adı nedir? Doğru bir siyasi önderlikli. Yani aile içinde efendilik, hakimiyet yerine si-yasi bir mücadelede önderlik ihtiya-yı ortaya çıkacaktır. Aileyi bir örgüt gibi, kendisini bir bir örgüt başkanı görme yetisi; sosyal konularda bir örgüt aracı, siyasi ilişkilerde bir örgüt aracı ve ona bir önder olmaya çalışır. İşte, bu nedenle ötürü eleştiriliye bu anlayışın parçalanması onun özelliklerini sosyalleştirir ve siyasallaştırır.

Tabi ki bu da, bizim için çok ciddi bir devrimci gelişmenin baş-lamaktır demektir. Onun için Türki-yede erkeğin güzel bir aile kurması ve yir aile reisi olması için muaz-zam bir ideolojik propaganda yü-rütüldü. Her Özal bile nasi bir aile reisi olduğuna, nasıl yir aile reiden geldiğini her göz basına manşet biçiminde yansıttı. Tabii toplum bu şekilde hazırlıyor ve yir aile reisi, nasıl oluncasına örenek su-nyuyor. Böylelikle düşmanlerini ra-hatça işletmek istiyorlar.

Bunun karşılı olarak kadını du-rumuna gelecek, gerek aile içinde olsun, gerekse de toplumdaki ol-un konumuna daha da yitirmiş bir durumdur. Marifeti böyle olan bir toplumda düşman içinde aile, kadı-nın her şeyidir. Kadın aile içinde bu rolün bir fğduran dönüştürür. Yani reis etrafında nasıl dönüp do-laşır, nasıl hizmet edilir, tamamen buna göre hazırladığı için onun durumu daha da siliktir. Dolayısıyla rolü snuktur.

DEVAM EDECEK

Eskişehir Zindan Direnişçilerinin Halkımıza ve Kamuya Duyurusu

“İNSANLIK ONURU İŞKENCEYİ YENMİŞTİR”

Sorunlarımızı içeren bu mektupta, gerekli düzenlemeleri yaparak yayınlatabilecek dergileri vizenizi rica ediyoruz.

Genel olarak cezaevlerinde var olan sorunların bir kısmını, belki de büyük bir kısmını halen Eskişehir Özel Tip Cezaevinde yaşamaktayız. Birçok cezaevinde sorun olmaktan çıkmış, uzun süreden beri mahkûmlar lehine çözümlenmiş birçok konunun halen bu cezaevde sorun boyutuna ulaşan biçimiyle karşı karşıyayız.

Birçok cezaevinde çözümlenen, fakat burada sorun olarak karşımıza çıkan konulardan bahsederek, devletin genel olarak cezaevlerine ilişkin politikasını yadsımak istemiyoruz. Özellikle 12 Eylül sonrası cezaevlerinde insanlık onuruna yönelik ve onu ortadan kaldırarak kişilikli, kendi kendini inkar eden, robotlaşmış birer insan yaratma politikası (hem de en yoğununu) yaşamış olan bizler, özellikle devlete bu konuda dümen payı hiç unutmamacasına belgeleriimize kazıdık. Daha doğrusu, belgelerimize coplarla, dipçiklerle, falakalarla, küfürlerle, tekme-tokatlarla kazındı ve hatta da kazınmak istenmeye devam edilmektedir.

Bir yanda devletin -yumuşamış da olsa (fiziki işkenceyi sistemli yapmayan)- halen eski politikasının süregelen devamı, diğer yandan, “sen vur da, ben öldüreyim” anlayışına sahip, özünde insanlık düşmanı yerel yöneticilerin (cumhuriyet savcılarını, cezaevi müdürleri) varlığı, cezaevleri yaşamını çekilmez hale getirmektedir.

İşte özünde insanlık düşmanı olan, ama özde ise azgın bir devrim düşmanlığı ve kinini güden yerel yöneticilerden biri de Eskişehir Cumhuriyet Savcısı Cengiz Çetin’dir.

“Sizler devlet düşmanısınız, bir de kalkmış devletten bir şeyler istiyorsunuz” diyerek kadar devletinize bağlı ve bahçeyi tek başına dolayışmaya mahkûm ettiği bir tutukluysa, “Ne öyle zibidi gibi dolayyorsun?” diyerek kadar da insana saygılı(!) bir cumhuriyet savcısı Cengiz Çetin.

Bir yandan sol siyasi mahkûmlara (tek tip elbise giyen ve giymeyenlere) en fazla 8 kişi olmak kaydıyla 3 saatlik havalıdarma hakkı tarhken (o da birkaç açlık grevi pahasına kazanılmış bir haklır), diğer yandan cezaevinde var olan birkaç sağ görüşlü tutukluya sabahın akşamı kadar havalıdarma hakkı tanıyacak kadar eşitlikçi bir cumhuriyet savcısı Cengiz Çetin. Çünkü yerel geldiğinde “tek tip elbiseyi giydirmekle maksadımız” ya da “sizleri 15'er dakika havalıdarmaya çıkarmazsak hep eşitliği savunmuşuz” diyebilecek kadar eşitlikçidir.

Cumhuriyet Savcısı Cengiz Çetin’in devrimcileri düşmanlığını örneklerini saymakla bitiremeyiz. Tabii meziyetlerini de Cezaevinde yitirip işin kanilinde satılacak kartlarını kaç çeşit olması gerektiğini hesaplayacak kadar düzenli bir yaşam yanlıdır. Asker kokeni olmasından gerek, hemen bir feriantla, “kantinde 3 çeşit kart satılacak” diye buyurmuşur. Ya Cengiz Çetin, bakanlık cezaevlerinde küçük elbiselerin (palto, parka, vs.) içeriye alımı yerel yöneticilerin insiyatifindedir diye açıklama yaparken, bu dağ başında, Eskişehir’e yaklaşık 20 km uzaklıkta kartal yuvası gibi kurulmuş cezaevinde bızlar üşümeylemi diye tezelden bir feriantla, “ışık giysiler tek tip elbisenin altından gilyelecektir” diyerek, soğuktan üşüştü hasta olmamızın engellemek istemiştir. Kendi insiyatifinde olan parka, palto sorununu kendince bu şekilde çözümlüyor, bızleri ne kadar sevdiğini bir kez daha dişlerini gıcırdatarak göstermiştir.

Genel olarak bakanlığın cezaevlerine ilişkin belediye işi yaşam biçimi, bu özel tip cezaevinde Savcı Cengiz Çetin, müdür Sekir Turgay, 2. müdürler Mehmet İnci, Zeki... ve Nuh...’ın kişilikleriyle de bütünleşen, her şey insanca yaşama istemizin önüne canavar gibi dikiliyor. Öyle ki, zaman zaman da basırdığımız, ölümü omuzımıza sepecek olarak koyduğumuz niylemleri girmekle karşı karşıya kalıyoruz.

Sadece insanca yaşama istiyoruz ve diyoruz ki, insanca yaşamamız önüne konulan engelleri ölümler pahasına da olsa aşmaya kararlıyız. Verdiğimiz ve vereceğimiz her ölü sorumuların boyunca aslımız birer değişim taleşi olmaktadır.

Bizlerin sağlığını ve hayatını tehlikeye atlarını, öldürme kadar olduğu gibi, bundan sonra da halk düşmanlarını gerektiği biçimde yargılayıp cezasını vermektedir.

Onun için, sadece insanca yaşamak istiyoruz derken, kurum, bakanlık veya devlet sorumularının vicdanlarına değil, “her gün açık grevine gidiyorlar: hapse düştüler, yine de durmadılar; yine ne istiyorlar” gibi sorularla yüngüldürülen istenen halkımıza sesleniyoruz.

Ve halkımıza: açık grevlerinde, tekene teğzahlarında çektiğimiz acılar, verdiğimiz şehitler için bızlere acıması değil, insanlık onurumuzun sahip çıkma direncimizin daha iyi kavranması için, sadece insan olarak yaşamak istiyoruz, diyoruz.

Bunca acılar, ölümler, hanlar hamamlar, kervansaraylar için, herhangi bir mevlî ya da kişisel bir çıkar için değil, sadece insanlık onurumuz için, insanca yaşamak içindir; işkencilerimize o kadar fazla birşey değil. Cezaevini bırakın bir yönetelim, ya da bizi dışarı çıkarsanız da oluruz. Sadece içinde yaşadığımız koşulların düzeltilmesi ve bir siyasi mahkûm olduğumuzun unutulmaması gerekir diyoruz. Şimdi, ortadan kaldırıldığını herkesin rahat edeceği sorunları sıralamak istiyoruz.

1. 12 Eylül ile birlikte uygulamaya konulan tek tip elbise, dışarıda tek tip insan yaratma politikasının biçimciliği uygulandığıdır. 12 Eylül, her türlü yönlemlerin uyguladığı cezaevlerinde, vahşetin doruk noktasında bile tek tip insan yaratamamıştır. İnsanlık onuru işkenceyi yenmiştir. O halde -işin biçimsel yanıyla kurtarılmaya çalışılması ve tek tip insan edimesi boynuna bir cadıdır. Düşüncede tek tipleşmeyen, insanlık onuruna sahip çıkan her siyasal tutuklu ya da hükümlü, tek tip elbiseye karşı çıkmaya, onu gıymeye

maye devam edecektir. Onun için, eski bızler Adalet Bakanı Otan Sungurlu’ya “sabr” diyoruz. Çünkü onun direnişli insanlık onuruna karşı olacak ve bu uğurda geçireceği her gün onu insanıktan biraz daha uzaklaştıracaktır, oğur biraz insanlığı kalmışsa, türünün utanca, yüzkası yapacaktır.

2. Birçok cezaevinde çözümlenen havalıdarma sorununu burada halen var olan sorunlar içermektedir. En fazla 8 kişi ile 3 saat havalıdarmaya çıkabiliyoruz. Su anda her katta 8 kişi var. İleride cezaevinin nüfusu artarsa (ki, kapasite 500 kişilik, mevcut yaklaşık 180 kişi), o zaman her gelen kişi, havalıdarmaya çıkmazdan giden dakikaları beraberinde götürcektir. Onun için su anda varılan 3 saatlik süre statik değil, aleyhimize değişen bir durumdur. Gerek Cumhuriyet Savcısını, gerekse cezaevi idaresinin havalıdarma konusundaki politikası, devrimcileri en kısa süre için havalıdarmaya çıkarmak, sağ görüşlülere ise sürekli, gün boyu havalıdarmaya çıkarmaktır. Böyle olunca da, havalıdarma sorunu temel sorun olarak önemini korumaktadır.

3. Tek tip elbise giymediğimiz için, hiçbir görüşe çıkarılmıyoruz. Bu uygulama, esasında, ailelerimizi bize karşı çıkartmaya yöneliktir. Bu cezadan asil hedefi ailelerimizdir. Zaten, açık ya da kapalı görüşlerde ziyaretçi sayısı ne kadar az olursa olsun, görüşe çıkartılan doğru dürüst görüşme fırsatı bulamıyoruz. Su anda cezaevindeki yaklaşık 180 kişinin beşte üçü tek tip elbise giymiyor. Bir de bizim görüş imkanımız olsa, görüş sorununun bu kafayla nasıl çözümlenecektir. Multaka en düşük zaman süresinde eğitim sağlanmaya çalışılacaktır. Yoksa aksi durumda, zaman daha çok ve imkan fazla insanı olur ki, o da insan olmaları hoşuna pek gitmez.

4. Tek tip elbise nedeniyle avukatlarımızla görüşemiyoruz. Bu durum, gerekçeli kararları daha yeni gelmiş, davası yargıtaya götürmeye başlamış arkadaşlar için savunma hakkının engellenmesini de içermektedir. Tek tip elbise bahanesiyle kastile olarak idarecilerin ideolojisi (fasist) uygun bir davranışla savunma hakkımızı engelliyor.

5. Koşullarda yemektiriz mi masa olmadıktan, beton üstünde, yerde yiyoruz. Masa ve sandalye temini, tüm ısrarlara rağmen gerçekleştirilmemiştir.

6. Ancak ikinci dereceye kadar olan akrabalarımızla mektuplaşmamızın verilmemesi. Değişik cezaevlerinde olan yakınlarımızı (kar-

deş, baba, oğul, ana eş) yazmamız daha yasaktırmıştır. Bızleri daracık odalara fiziki olarak hapsedtikleri yetirmiyor musu gibi, düşünsel olarak da aynı perçeye içermişe algılamak istiyorlar. Mektup sınır, duvarlarla bir türlü sağlanamayan tecrübe kısmen de olsa hayat bulmasına yöneliktir. Zaten buraya geldikmiş 10 ay içerisinde 2 defa eşlik -toplama 6 ay- mektup cezası almamız da bunun somut ifadesidir. Ailelerimizle tek bağımız mektup; o da yasaklandı mı her şey tamamdır. Onun için bol bol mektup cezası veriyorlar.

7. Tüm cezaevinde TV-radyo sorunu çözümlenmesine rağmen, burada halen bunlar yoktur. Cumhuriyet Savcısı, “TV’yi siz alın, hibe edin” diyor. Oysa bütün cezaevlerinin bir lüks eşyası değil, zorunlu ihtiyaçlarıdır. Ama salt bize eziyet olsun diye, bu ihtiyaçların karşılanması çeşitli nedenlerle engelleniyor.

8. Yemekler için geçitlice bozuluyor. Bunun tek çözümü, madem bakanlık bize bakmıyor, o zaman dışardan eyya alınmalıdır. Ya da, ısrarla “gıyın” dedikleri tek tip elbiseye harcanan para, onun yerine yiyecede harcansın. Böylece birçok sorun da çözümlenmiş olur. Dışarıdan yiyecek almak serbest olsun ve içiye tek tip veya benzeri ocaklar verilsin.

9. Tek tip elbiseye bağlı olarak, acil durumlarda bile elbise giymedikçe hastaneye götürülmemiz. Herhangi bir ölüme veya sakatlık durumunda bunun yegane sorumuların Cumhuriyet Savcısı, cezaevi müdürleri ve cezaevi doktoru Murat Koçanoğlu’dur.

10. Boşta olarak isim kullanılmaması çok aklı almaz nedeyle, yataktan çıkamaz hale geldi. Bunun için kişiliklarımızın veya partılarımızın verilmesi gerekir. Ama Cumhuriyet Savcısı, insiyatifinde olan bu konuda bile başanlık bir direniş sergileyerek, çizgisindeki tutarlılığını gösteriyor. Bir parça insan olmak, kurt kanından taviz verme anlamına geliyor olsa gerek.

11. Cezaevi içerisinde fotoğraf çekilemiyor. Yalnızca belgeler için, idarenin ihtiyaç duyduğu seyyare aile fotoğrafları çekiliyor. Normal fotoğraf çekilemiyor. Çektirenler de ailelerine gönderemiyorlar. Tabii, bu normal çekimde de tek tip elbise giyme kolu ile oluyor.

12. İnsan Hakları Derneği’ne ve benzerlerine gönderdiğimiz mektup ya da kartlar, cezaevine asil bızleri ölüme cezaları veriliyor. Cumhuriyet Savcısı Devlet Denetleme Komisyonu tarafından bile yapılmaması kesin yasaklanan Adana ölümlerinde kalmayı reddeden insanlar, yıllarca bu hükümlere kaldıkları yetirmiyor musu, devlet yetkililerinin de karşı çıktıkları bir şey karşı çıktıkları için hem orada hücrede yatıyor, hem de burada 6 ay hücrede yatmaktadır. Hücre cezaları, bu arkadaşlara değil, Adana ölümlerini kullanmakla ısrar eden Cumhuriyet Savcısı Ali Galip Diner bızleri ölüme cezaları, cezaevi müdürü Mehmet Aydoğdu ve cezaevi bölük komutanı Hüner Dönmez’e verilmektedir.

Sorumlarımız kısa ve öz olarak sıralamaya çalıştık. Bıllıyız, bu koşulların düzeltilmesinin asil yükünü bızlerin omuzlaması gerekir. Ama demokratik kurulumları ve halkımızın desteği de yadsınmaz. Gerekli ilgili göstermenizi rica ediyoruz.

Sadece insanca yaşamak istiyoruz ve diyoruz ki, insanca yaşamamız önüne konulan engelleri ölümler pahasına da olsa aşmaya kararlıyız...